

YENİ BAHÇE

TANRI VE O'NUN DİNİ

YAŞAMIMIZIN AMACI

Vahşi bir ormanla bir çiftliği hiç düşündünüz mü ? Vahşi ormanda ağaçlar gelişmiş güzel büyür, etraf kalın fundalıklar ve yabancı sarmaşıklarla kaplanır. Çiftliğin ise sınırları, işlenmiş toprakları ve her tarafı kaplayan kanal ve ırmakları vardır.

Vahşi bir ormanla bir çiftlik arasındaki fark nedir ?

Çiftlikteki her şeyde bir düzen görebildiğimiz halde, vahşi bir ormanda düzen yoktur. Çiftlikteki her şey bakım ve ihtimam görürken, ormanda ise her şey düzensiz ve gelişigüzel büyür.

Düzen olan yerde amaç da vardır.

Tarlaları bir hiç için yapmayız. Kanal ve kuyuları nedensiz yere açmayız. Bütün bunları yapmakta bir amacımız vardır. Aksi halde tarlayı yağmurlara, rüzgarlara ve güneşe bırakarak, onu tüm yabancı yaşamıyla vahşi bir orman olmaya terk edecektik.

Tarlada bir düzen ve amaç vardır.

Yaratılışa bir bütün olarak bakınız. Her şeyde mükemmel bir düzen görmüyor musunuz? Aya bakınız, nasıl geliyor ve gidiyor. Bir sonraki ay gelince, yeni ayın hilali bir defa daha altın bir hançer gibi gökyüzünde parlayacaktır. On dört gün daha bekleyin, dolunayın tüm güzelliği ile gümüş bir kalkan gibi yükselişini gözleyiniz. Ayın günlerini sayabilirsiniz. Çünkü o bir düzen dahilinde doğar ve batar. Güneşe, mevsimlerin değişimine, bir çocuğun doğuşuna, bir tarlanın yeşermesine bakınız. Her yerde bir düzen var. O halde, bütün bunların arkasında da bir amaç vardır. Bunlar nedensiz olmazlar.

Yaratılışımızın amacı nedir? Yaratıcımız olan Tanrı'yı bilmek ve O'na tapmaktır. O'nu bildiğimiz takdirde yaşamımızın amacı yerine getirilmiş olur. Bir lambanın amacı ışık vermektir. Bir flütün amacı melodik sesler çıkarmaktır. Yaşamımızın amacını elde edebilmek için Tanrı'yı bilmeliyiz. O'nu bilemez isek yanmayan lambalara, sessiz flütlere benzeriz. Tanrı'nın bu çağdaki Yüce Zuhuru olan Hz. Bahau'llah, dualarının birinde şöyle buyuruyorlar :

“ Ey Tanrım ! Beni Seni tanımak ve Sana Tapmak için yaratmış olduğuma tanıklık ederim. Şu anda kendi aczime ve Senin kudretine, kendi fakirliğime ve Senin zenginliğine şahadet ediyorum. Müheymin ve Kayyum İlah ancak Sensin. ”

Hz. Bahauallah, yaratılışımızın amacını unutmamamız için, bu duayı her gün öğleyin okumamızı buyurdu. Geliniz, sessiz flütler değil, Tanrı övgüsü ile titreşen melodik sesler olalım.

TANRI NASIL BİLİNME Lİ

Yeryüzündeki yaşamımız özellikle güneşe bağlıdır. Bize ışık ve hayat verir. Güneşin nimetinin bir an üzerimizden çekildiğini varsayalım; o zaman yeryüzündeki her şey yok olurdu. Aynı şekilde güneşe yaklaşmamız veya ona doğrudan doğruya gitmemiz de olanaksızdır. Eğer böyle yapacak olursak ışık ve hayat kaynağı olan güneş bizi yakacaktır. Güneşin güçlü ışık ve sıcaklığına doğrudan doğruya dayanamayacak kadar zayıfız. Fakat güneş bize ışınlarıyla enerji, sıcaklık, ışık ve hayat verir. Güneşin ışınları bizi ona bağlar.

Kudretli, Yaratıcı her şeye kadir olan Tanrı, tahmin edemeyeceğimizi kadar yücedir. O “ Bilinmeyen Özdür ”. O'na kendi çabalarımızla nasıl erişebiliriz. Güneşe yaklaşmak istersek yanarız. Her şeyi yaratan Yüceler Yücesi Kudretli Tanrı'ya erişebilmeyi nasıl ümit edebiliriz ? Biz O'na gidemeyiz, fakat O bize erişebilir. Güneş enerjisini ışınları vasıtasıyla bize gönderir. Tanrı'nın rehberlik ve azameti ise bize, ancak Hz. İsa, Hz. Musa, Hz. Muhammed ve Hz. Bahauallah gibi Zuhur Sahipleri vasıtasıyla ulaşır. Onlar olmasaydı, dünyamız karanlık kalacak ve yaşantımız gerçekten ölü olacaktır.

Eğer Tanrı Zuhurları (1) tanırırsak, Tanrı'yı tanımış oluruz. O'nları inkar edersek, Tanrı'yı inkar etmiş oluruz.

Çağımızın Tanrı zuhuru olan Hz. Bahauallah bize şöyle buyuruyor:

“ Kıdem Sultanı'na giden yollar kapalıdır. Hiçbir idrak O'nun mukaddes alanına erişemez. Bu böyle olunca, O Kıdem Sultanı, inayetinin bir eseri ve fazlının bir delili olmak üzere, Birlik ufkundan Hidayet Güneşlerini insanlar arasında doğdurarak bu Mukaddes Varlıkları tanımanın kendi Zatını tanıma olmasını kararlaştırmıştır. Her kim O'nları tanırsa Tanrı'yı tanımış olur. Her kim O'nları dinlerse Tanrı'yı dinlemiş olur. Her kim O'nlara doğruğuna tanıklık ederse Tanrı'nın doğruğuna tanıklık etmiş olur. O'nlara arka çeviren Tanrı'ya arka çevirmiş sayılır. O'nları inkar eden Tanrı'yı inkar etmiş demektir. O'nlara yer ile gökleri birbirine bağlayan Köprülerdir. O'nlara Allah'ın yer ve gök

padişahlıklarında kurulmuş Terazilerdir. O'nlar insanlar arasında Tanrı'nın Zuhuru, hüccet ve bürhanıdır.”

TANRI SEVGİSİ

Tanrı Mazharlarının bilgisi kalplerimizde Tanrı sevgisini yaratır. Allah sevgisi sonsuz mutluluğun kaynağıdır. Sevgi, yaratılışımızın amacıdır. Hz. Bahau'llah şöyle buyuruyorlar :

“ Ey İnsanoğlu! Zatımın kadimliğinde ve Varlığımın ezeliyetinde idim. Sendeki sevgimi bildim, seni yarattım. Suretimi sana suret yaptım, Cemalimi sana gösterdim.”

Tanrı bizi sevdi ve yarattı. Bizi sevdiği ve daima sevmeye devam edeceği için de hiçbir zaman beceriksizliğimizle yalnız bırakmayacaktır. O, kendini bize Zuhurları vasıtasıyla zaman zaman gösterecektir. Hz. Abdalbaha şöyle buyuruyorlar:

“ Tanrı sevgisinin ne dereceye kadar aşık olduğunu düşünürüz. O'nun sevgisinin belirtilerinden biri, dünyada Kendi Zuhurunun “Seher Noktalarının” görünmesidir. Tanrı Zuhurları vasıtasıyla insanlığa ne sonsuz bir sevgi yansımıştır. İnsanları kılavuzlama ve insan kalplerini yeniden canlandırma uğruna hayatlarını seve seve feda etmişler, çarmıha gerilmeyi kabul etmişlerdir. İnsan ruhlarının yücelmesi için onlar, sınırlı yaşamları boyunca aşırı zorluk ve sıkıntılar çekmişlerdir.

İnsanların kendi zevk ve rahatlarını başkaları için ne kadar az feda ettiklerini düşününüz. Bir kişinin diğer biri için gözünü vermesi elini kolunu kaybetmeyi kabul etmesi ne kadar olanak dışıdır. Halbuki bütün Tanrı Elçileri, insanlık için acı çektiler, hayatlarını ve kanlarını sundular, varlıklarını, rahatlıklarını ve her şeylerini feda ettiler. O halde O' nların Sevgilerinin ne kadar fazla olduğunu düşününüz. Eğer O'nların aydınlatmaları olmasaydı insan ruhları parlaklığa kavuşamazdı. O'nların sevgileri ne kadar etkilidir... Bu, Tanrı sevgisinin bir belirtisi, Gerçek Güneşi'nin bir ışınıdır. ”

Tanrı bizi sever. Bizim de O'nu sevmemizi ister.

“ Ey Yüce Manzaranın Oğlu ! Bana dost olası diye sana Kendimden bir ruh emanet ettim. Niçin beni bırakıp Benden başka bir sevgili aradın? ”

“ Bir Bahai için yaşamın tek amacı Tanrı'nın aşığı olmak, Tanrı'yı en yakın dostu ve en yakın arkadaşı ve Rakipsiz Sevgilisi olarak kabul edip O'nun huzuru ile tam bir neşe içinde bulunmaktır. Tanrı'yı sevmek her şeyi ve herkesi sevmek demektir. Çünkü hepsi Tanrı'dandır. Gerçek bir Bahai tam anlamıyla bir aşık olmalıdır. Herkesi temiz bir yürekle, içtenlikle sevmeli, kimseye düşman olmamalıdır. Her yüzde Sevgilinin yüzünü gördüğünden ve her yerde O'nun izini bulduğu için hiç kimseyi hor görmemelidir. Sevgisi mezhep, millet, sınıf veya ırk sınırı tanımamalıdır.”

Tanrı sevgisi kalplerde olduğu müddetçe insanların birbirlerini sevmeleri kolay olacaktır. Hz. Abdulbaha şöyle diyor:

“ İnsanların kalpleri arasında var olan sevgi, ruhların birliği ideali nedeniyledir. Bu sevgi Tanrı bilgisiyle kazanılır. Böylece insanlar, İlahi sevginin kalplerde yansıdığını görürler. Herkes diğerinde, ruhlarda yansımış Tanrı güzelliğini görür ve bu benzer noktayı bularak birbirlerine sevgi ile bağlanırlar. Bu sevgi tüm insanları aynı denizin dalgaları yapacaktır. Bu sevgi, onları aynı gökyüzünün yıldızları ve aynı ağacın meyveleri yapacaktır. Bu sevgi gerçek antlaşmanın anlaşılmasını ve gerçek birliğin temelini kuracaktır.”

Tanrı'nın çağrısını hatırlayınız :

“ Ey Varlık Oğlu! Sev Beni seveyim seni. Sen Beni sevmezsen sevgim seni sarmaz. Bunu bil ey kul.”

DİN BİRLİĞİ (SAYFA 17)...

Bahai olduğumuz zaman geçmiş bütün dinlerin temellerinin İlahi olduğuna inanırız. Bahai olmakla dinimizi değiştirmeyiz. Çünkü Tanrı'nın değişik zamanlarda bize gönderdiği tek bir dinin olduğuna inanıyoruz. Bütün çağların dinini kabul etmekle Tanrı'ya olan inancımızı daha mükemmel yapmaktayız. Gerçekte onu değiştirmiyoruz. Bir tohum kökler şeklinde büyür sonra gövde ve yapraklar, çiçekler ve meyveler verir. Ağaç her zaman aynı ağaçtır. Değişmez, fakat gelişir. Değişik ufuklardan doğduğu halde güneş aynı güneştir. Körü körüne taklit ve cehalet nedeniyle dünya insanları, atalarının Tanrı zuhurunun güneşini gördükleri doğuş noktasına taparlar. Eğer aynı güneş diğer bir doğuş noktasından doğarsa onu tanımayıp doğmuş olan güneşin aynı güneş olduğunu fark ederiz.

Bahailer geçmiş tüm Peygamberlerin, makam ve amaç yönünden eşit olduklarına inanırlar. Onların hepsi, Tanrı'nın Kutsal Ağacının büyümesine

yardım eden İlahi Bahçıvanlardır. O halde Bahai olduğumuz zaman genel bir dinde birleşiriz.

Hız. Bahauallah şöyle buyuruyorlar :

“ Bugün doğan güneş “Ben dünün güneşiyim” derse doğruyu söylemiş olur. Gün ve zaman farkını göz önüne getirerek “Ben dünün güneşinden başka bir güneşim” derse yine doruyu söylemiş olur. Aynı veçhile, “Hep günler birbirinin aynıdır” iddiası doğru bir iddiadır. Diğer yandan, özel isim ve resimleri göz önünde bulundurarak, bunların başka başka günler iddiası da doğru bir iddiadır. Günler aynı gün olmakla beraber, her birinin ayrı ismi, ayrı bir özelliği, başka bir karakteri vardır. Mukaddes Mazharlar arasındaki birlik ve ayrılığı da bu kural ve açıklamaya göre anla. Bu misal sizi isim ve sıfatları Yaradanın birlik ve ayrılık bahsindeki işaretlerinin sırrına kılavuzlar. Bu suretle, Ezeli Cemalin zaman zaman ve yer yer niçin başka başka isim ve resimle görüldüğü hakkındaki sorunuza tam bir cevap almış olursunuz. ”

Yine Hız. Bahauallah, Tanrı'nın değişik Zuhurları arasında herhangi bir ayırım olmadığına bizi temin etmiştir. İsimleri farklı olabilir, fakat aynı gerçeği temsil ederler, aynı tahtta otururlar ve Tanrı'ya aynı yakınlıktadırlar. O, şu sözlerle bizi, onların hepsine inanmaya davet eder :

“ Ey tanrı Birliğine iman edenler; Sakın Tanrı emrinin zuhurları arasında veya vahiylerini gösteren ve açıklayan belirtiler arasında ayırım yapmayınız. İlahi birlik gerçeğini anlayıp inananlardansanız, işte İlahi birliğin anlamı budur. Emin olunuz ki Tanrı Zuhurlarının her birinin amel ve hareketleri, hatta onlara dair ne varsa ve gelecekte her neyi açıklarlarsa, hepsi Tanrı tarafından emredilmiş olup, O'nun arzu ve amacının yansımasıdır. Her kim onların şahısları, kelimeleri, mesajları, davranışları ve tavırları arasında en küçük bir ayırım yaparsa, Tanrı'yı inkar etmiş, belirtilerini yalanlamış ve Elçilerinin emirlerine ihanet etmiş olur. ”

DİNİN TEKRARLANMASI

Bir yılda çeşitli mevsimler vardır. Önce tüm güzelliği ile ilkbahar, sonra yaz ve sonbahar gelir. Bir süre sonra kış başlar ve tabiat, güzellik ve bereketini kaybeder. Fakat her kışın sonu, hasat mevsimince yeniden takip edilecek diğer bir ilkbahar mevsiminin başlangıcıdır.

Her gün sabahleyin güneş tepe noktasına kadar yükselir, sonra batana kadar alçalır. Güneş yeryüzünden kaybolunca her şey karanlıkta kalır. Fakat dünyanın

tüm lambaları karanlığı dağıtmaktan aciz kalınca, güzel ve ihtişamlı güneş tekrar yükselmeye başlar. Büyük dinlerde de aynı şeyler olmaktadır.

Gerçek Güneşi doğduğu zaman yeni ihtişamlı bir gün başlar. Her yerde ışık vardır. Herkes karanlık çağı geçtiği için sevinir. Yeni bir gün başlar ve yavaş yavaş sonuna doğru yaklaşır.

Her dinde, insan yapısı öğretilerin çıkışıyla, gerçeğin perdeleneceği bir zaman gelir. Tanrı öğretileri unutuldukça insanın manevi yaşamı da kararır. İnsanlar, Kişisel öğretileri sunmaya ve dini kendi çıkarıcı isteklerine uydurmak için yorumlamaya başladıkları zaman, karanlık çağ dünyayı sarmış olacaktır. Bu gibi karanlık gecelerde tek ışık kaynağımız, güneşin batışından sonra yer yüzünde yanan küçük lamba ve mumlara benzeyen birkaç ermiş ve bilgili kişidir. Bu küçük ışıklar da birbiri ardından söner ve dünya derin bir cehalet uykusuna dalar. Bu durum, Gerçek Güneşin tekrar doğma gerekliliğini göstermektedir. Geçmişte Gerçek Güneşi, Hz. Musa, Hz. İsa, Hz. Muhammed ve diğerleri aracılığıyla doğmuştur.

Bu karanlık çağda, Gerçek Güneşi bir defa daha Tanrı'nın görkemi olan Hz. Bahauallah aracılığı ile doğmuştur. Biz de sönük lamba ve bitmiş olan mumlarımızla yetinmeyelim. Güneş parlıyor. Uyanınız, uyanınız.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar :

“Gerçek söylüyorum, bugün öyle bir gündür ki insanlık alemi Vaad Edilen'in sesini duyabilir, yüzünü görebilir. Tanrı çağrısı yükselmiş ve Cemal'in Nuru insanlar üzerine çevrilmiştir. Her insan kalbinden boş olan her kelimenin izini silmeli, açık ve tarafsız bir fikirle, O'nun görkeminin belirtilerine bakmalıdır.”

İLERLEYİCİ DİNLER

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar :

“ Din, Gerçek Tohumundan yaprak, dal, tomurcuk ve meyve veren bir ağaca dönüşmüştür. Bir zaman sonra, bu ağaç çürümeye yüz tutmuştur. Yaprak ve tomurcuklar kurumuş ve yok olmuşlar, ağaç da meyvesiz kalmıştır. İnsanın, bu eski ağaca bağlanıp onun yaşam güçlerinin tükenmez, meyvesinin eşsiz ve varlığının da sonsuz olduğunu iddia etmesi uygun değildir. Gerçek tohumu, insan kalplerine, yeni bir ağacın büyümesi için yeniden ekilmeli ve yeni ilahi meyveler dünyayı yenilendirmelidir. Bu sayede, farklı dinlerden oluşan milletler ve insanlar birleşecek, taklitler

terk edilecek ve gerçek evrensel bir kardeşlik meydana gelecektir. İnsanlar arasında düşmanlık ve savaşlar bitecek, herkes Tanrı'nın kulları olarak barışacaklardır..."

Din, insanlığın maddeten ve manen ilerlemesi için ilahi öğretiyi alacağı bir okuldur. Bu okulun kurucusu Tanrı'dır. İnsanoğlu mutluluk ve ilerleme arıyorsa bu okuldaki geçmelidir. İnsan önce okulun ilk sınıfına gitmelidir. Orada, sevgili öğretmeni ilkel öğretilerden ve alfabeden başlar. Öğretmenimizin ilgi ve şefkati ile aklımız yeteri kadar geliştiği zaman ikinci sınıfa gönderiliriz. Orada bir önceki sınıfta öğrenmiş olduğlarımızı esas alıp onlara yeni bilgi ölçüleri ekleyen başka bir öğretmen buluruz. Böylece akıl ve vücudumuz, bu okulda bulunan öğretmenlerimizin önderliği sayesinde gelişir.

Değişik sınıflarda öğretmenlik yapan bu öğretmenlerden birinin diğerinden daha iyi olduğunu söyleyebilir miyiz? Birinci sınıftaki öğretmenimizi sevdiğimiz için, ikinci sınıfın öğretmeninden nefret edebilir miyiz? Birinci sınıfta okuduğumuz derslerin, ikinci sınıfta okuduğumuz derslerden daha iyi olduğunu iddia edebilir miyiz? Şüphesiz ki hayır. Bu çeşitli sınıflar aynı okula ait olup aynı öğretim metodunu uygularlar. Fakat bizim yaş ve kapasitemiz her bir sınıfta değişiktir. Altı yaşında iken kapasitemiz çok küçüktür. Bunun için okulun hikmetli yönetmeni sınıf öğretmenimize, anlayabileceğimiz bilgilerden daha fazlasını öğretmemesini tavsiye etmiştir. O sınıfta aldığımız bilgiler, o yaşta alabileceğimiz en uygun öğretilerdir.

Eğer birinci sınıfta bize üçüncü sınıfın bilgisi verilseydi, hiçbir zaman gelişme kaydedemezdik. Aynı şey din için de geçerlidir. Tanrı birdir, dini de birdir. Değişik yaş ve kapasitelerde olan bizleriz.

İlahi öğretmenimiz olan Tanrı Mazharları Hikmetli öğretmenlerdir. Hepsinin amaçları aynı olup bizim Tanrı Melekutuna ulaşmamıza yardım etmektir. Fakat insanoğlunun gelişmesi çağlar boyunca devam etmiş ve kapasitesi de gelişmeyle birlikte büyümüştür. Buna göre, Tanrı'nın değişik çağlarda Elçileri vasıtasıyla bize sağladığı ilerlemenin ve bu değişim kuralının hikmetini kavramamız gerekir.

Bize iyi ders vermiş olan öğretmenimizi sevdiğimizden dolayı aynı sınıfta kalmamız uygun değildir. Bu, öğretmenimize karşı gerçek bir sevgi sayılmaz. Çünkü sınıfta kalırsak o üzülecektir. O, bizim ilerlememizi ve ilerki sınıfların öğretmenlerinden daha fazla bilgi almamızı istemektedir. Bu bir öğretmenin diğerinden daha az bilgisi olduğu anlamına gelmez. Hayır, bütün bu öğretmenler aynı bilgi derecesine sahiptirler. Hepsi de eşit derecede hikmetli ve önemlidirler. Hikmetli oldukları için belli bir zamanda yalnız bize gerekli olan miktarda bilgiyi verirler. Fakat çaba gösterir ve Onların kurallarına uyarsak daha da

ilerlememiz için bize yardım edecek başka öğreticilerin gerçeklerine bizi hazırlarlar. Bir sonraki öğretmenimiz bize bilgi vermiş olan öğretmenin çaba ve emeğini över.

Aynı şekilde tüm Tanrı Peygamberlerinin kendilerinden önce gelen Zuhurları övdüklerini ve kendilerinden sonra gelecek olan bir öğretmen vasıtasıyla daha ileri bir eğitim göreceğimizi de vaat ettiklerini görürüz.

Eğer içimizden biri, Tanrı dini okulunda ilerleme kaydetmezse sınıfta kalmış olur. Fakat İlahi Zuhurların hikmetine inanırsa, İlahi öğretmenin, çağı için getirdiği derslerden daha fazla bilgi almaya layık olmak için çaba gösterecektir.

Hz. Bahauallah, tüm dinlerin temelini bir olduğunu öğretmiştir. İnsana okulun tüm sınıflarında dürüst, doğru ve şefkatli olmak öğretilir. Bu esas kural daha üst sınıflara geçtiğimiz zaman değişmezler. Gerek birinci, gerekse ikinci ve üçüncü sınıflarda, bu semavi özellikler daima övülmektedir. Bunlar her çağda geçerli, ebedi gerçeklerdir. Bunlar temeldirler. Fakat temel yalnız başına yeterli değildir. Bu temel üzerine, çeşitli çağlardaki ihtiyaçlarımızı karşılayacak bir yapı inşa edilmelidir. Tanrı dinlerinin yaptığı da tamamen aynı şeydir. Aynı değişmez Gerçek Temeli üzerinde, gelişiminin her devresinde, insanın bilgi ve kapasitesini daha yüksek bir dereceye tekamül ettirirler. Böyle yapmakla, kurallarını önceki Tanrı Zuhurlarının öğrettikleri bilgi temelleri üzerine yerleştirirler. Tıpkı bir okulun üst sınıflarında okutulan cebir derslerinin, çocukluğumuzda öğrendiğimiz basit aritmetik kuralları üzerine inşa edildiği gibi...

Şimdi insan gücünün yeni bir devresinde yaşıyoruz. Bu, yeni bir çağda yaşadığımızı ve daha önce sahip olamadığımız geniş güç ve kapasitemizin olduğunu göstermektedir. Bizi, bu çağın Tanrı Elçisi olan Hz. Bahauallah'dan daha büyük ölçüde Tanrı bilgisini almaya hazırlayan geçmişin Zuhurlarına şükürler olsun.

Hz. Bahauallah bize Tanrı'nın birliğini, dinin birliğini ve insanlığın birliğini öğretir. O, geçmişin tüm Peygamberlerini övmekte ve hepsinin nasıl son zamanda sevgilileri olan "Vaat Edilen" in geleceğini müjdelediklerini belirtmektedir. Peygamberliğin altın zinciri, Hz. Bahauallah vasıtasıyla birbirine halkalanmıştır.

Bu, güzel bir hikayedir.

TANRI'NIN ZUHURLARI

KRIŞNA

Krişna Tanrı Elçisiydi, Mesajı ise sevgi mesajıydı. O, hapishanede doğmuştu. Bu, hepimizin bu dünya hapishanesi olan kendi hapishanemizde doğduğumuzu bizlere gösteren bir belirtiydi. Krişna bir mucize eseri olarak bu hapishaneden kaçtı. Biz de iyi ve dindar olmaya teşebbüs ettiğimiz takdirde kendi hapishanemizden kaçabiliriz. Diğer Tanrı Zuhurları gibi Krişna'da şeytanın zoru ile karşılaştı. Şeytana karşı koydu ve başardı. Şeytan ne kadar güçlü olursa olsun gerçek güç her zaman galiptir.

Krişna küçük kapı anlamına gelen Dwarka'nın Kralı oldu. O, Tanrı bilgisinin kapısıydı, öğretileri ise insanoğlunun yararı içindi. Ne yazık ki insanoğlu onları reddetti.

Krişna insanların kendini anlamadıklarına pek çok üzülmüştü. O, insan şeklinde geldiği için insanların kendine inanmadıklarından şikayetçiydi. Onların tanrı ve O'nun Zuhurları hakkında kendilerine özgü tasavvur ve hayalleri vardı. Buna göre Krişna, Tanrı Zuhuru olduğunu açıkladığında insanlar onu reddetti. Bu, Krişna'nın kitabında söylediklerinin aynısıdır:

“Benim insan vücudu şeklinde olmam, bitin varlıkların hükümdarı olduğunu görmekten onları alıkoyarak inkar etmelerine neden oldu.”
(Gita, IX, II)

Kendinin sevgili öğrencisi olan Arjuna bile Krişna'daki İlahi gücü anlayamadı. Arjuna, insan vücudunun ilahi varlık tohumu olması gerekliliğine inanmadı. Onlar, Arjuna'nın Krişna'nın gücünü görüp O'na inanabilmesi için, Krişna'nın fiziki görünümünü ilahi bir görünüme çevirmesi gerektiğini söylerler.

Kurukshetra savaşına katılmak Arjuna'nın durumunu değiştirdi. Bilindiği gibi bu savaş Tanrı ile şeytan arasındaki savaştı. Pandavas'ın yeğeni olan Kaurvas bu savaşı başlattı. Pandavas'lar arasında en güçlü olan Arjuna, Krişna'nın liderliği ile Karanlık ordusuyla savaşmaya koyuldu. Krişna, Arjuna'nın savaş arabasının sürücüydü. Ama Arjuna kendi öz akrabalarıyla savaşmak istemiyordu. O'nun sevgili öğretmeni ve arkadaşları Kauvas'ın ordusunda idi. Arjuna savaşmamak için münakaşa ederek yayını yere koydu fakat Krişna, Arjuna'nın kendisine teslim olmasını ve kendini dinlemesini buyurdu.

Biz Tanrı Zuhurunu tanıyıp O'nun dinini gönlümüzde kabul ettiğimiz zaman O'nun emirlerine boyun eğmeliyiz. Aşağıdaki sözleri Krişna Gita isimli kutsal kitabında belirtmiştir :

“Bütün davranış ve düşüncelerinizi Bana teslim ediniz. Kendi inanışlarınızın sebatı için, en yüksek makam olarak Beni kabul ediniz ve düşüncelerinizi daima Bana yöneltiniz.”
(Gita XVIII, 57)

Krişna barış yuvasıydı, O bizi kendine çağırarak şöyle dedi.

“Her şeyden sıyrılıp korunmak için yalnız Bana geliniz. Kederli olmayınız, çünkü Ben sizi her türlü kötülükten kurtaracağım.”
(Gita, XVIII,66)

Tanrı Elçisi olan Krişna, yeni bir medeniyet getirdi. O, insanoğlunu şeytan ve kederden kurtardı. Ayrıca müminlerini, ileride Tanrı'nın aynı Krişna'da yaptığı gibi diğer Zuhurlarda da kendini göstereceğini temin etti. Yolunu şaşırılmış olan dünya insanlarını Tanrı'nın doğru yoluna kılavuzlamak için şöyle dedi:

“ Doğruluğun azalmakta ve adaletsizliğin artmakta olduğu bir zamanda Ey Bharta (Arjuna)! İyilerin korunması, doğrulukların kurulması ve kötülüklerin yok edilmesi için , sonradan Ben kendimi tekrar açığa çıkaracağım. Ben zaman zaman kendimi insanoğluna gösteririm.”
(Gita, IV, 7,8)

Sonraki, sayfalarda bu Tanrı sözünün nasıl yerine geldiğini göreceğiz.

BUDA

Buda Himalaya ülkesinin kraliyet ailesinde doğdu. Daha bebekken Asita adında yaşlı ve hikmetli bir adam sarayı ziyaret etti. Kutsal bir kişi olan Asiata, Buda'nın babasına, oğlunun insanlığın kurtarıcısı olacağını müjdeledi.

Sonradan Buda Prens Guatama adını aldı. Babası sevgili oğlu için her türlü yaşam konforunu sağladı. Oğlunun iyi bir kral olmasını istiyordu. Ama Guatama, dünyevi zevkin tek başına, refah nedeni olmayacağını farkına vardı. Bir gün yaşlı sonra hasta ve daha sonra da ölen bir adamı gördü. O, tüm insanoğlunun ıstırap çekmeye ve ölüme mahkum olduğunu anladı. Böylece manevi mutluluğun tek başına tüm insanları gerçekten mutlu edebileceğini

farketti. Buda, gerçek maneviyatı araştırmak için evini, karısını ve çocuğunu terk etti. Başlangıçta uzak bir ormana giderek kendini yemek ve konfordan mahrum etti. Bu, kendine yardımcı olmadı. Çünkü vücut zayıf düşerse düşünme gücü de aynı şekilde zayıf düşecektir.

Hindistan'da Budhi ağacının altında iken Buda kalbinin aydınlığını hissetti. O günden itibaren insanoğlunu ıstıraplardan kurtaracak olan görevine başladı. İnsanlara ruh ve düşüncelerini arıtmalarını, hırs ve kötülüklerden uzaklaşmalarını, ıstırap dolu bu dünyanın manevi mutluluk ve neşe için bir hazırlanma yeri olduğunu söyledi.

O, bizlere kendi kutsal yaşamından bir örnek sundu. Ağacın altında otururken daldı, şeytan olan Mara, ona dünya zenginliğini ve eğlenceyi sağlamakla, onu günaha teşvik ediyordu. Fakat Buda (Aydınlatılmış Kimse) şeytanı yendi. O'nun gücü ruh gücüydü.

O güzel öğretileriyle değişik ırklardan olan milyonlarca insanın ruhani kurtuluşa kavuşmalarına yardım etti. Buda'nın zamanında, ülkesinin halkı Tanrı yüzünden birbirleriyle savaşıyorlardı. Onlar gerçekte bir çok değişik erkek ve kadın Tanrı ve Tanrıçalar yaratmışlardı. Buda, Tanrı'ya gidiş yolunun ancak O'nun Mazharlarının aracılığı ile mümkün olduğunu biliyordu. O Tanrı Elçisiydi. Halkın anlayamayacağı Tanrı adı yüzünden birbirleriyle kavga etmelerini istemiyordu. O, akıllı bir eğiticiydi. İnsanlar arasındaki kavgayı önlemek için Tanrı hakkında çoğu zaman sessiz kaldı, fakat onlara Gerçek Elçi olarak kendine itaat etme çağrısında bulundu. Bu şekilde Tanrı veya kast (KAST: Bilhassa Hindistan'da kapalı toplumsal sınıflardan biri) adını birbirinden ayırarak milyonlarca insanı birleştirmeyi başardı. O, şöyle dedi :

“ Hiç kimse Brahim ve Outkast olarak doğmaz. Kişi davranışıyla Brahim ve Outkast olur.”

O'nun bu toprak alemi terk etmesinden kısa bir süre önce, dininin yavaş yavaş yok olacağından endişelenen müminlerine söz vererek şunları söyledi :

“Yeryüzüne gelen ilk Buda olmadığım gibi sonuncusu da olmayacağım. Zamanı gelince, insanlara yol göstermek için; kutsal ,ihtişamlı, aydınlatılmış, müsait, evreni bilen, insanoğlunun eşsiz lideri, meleklerin ve ölülerin Efendisi olan başka bir Buda yeryüzünde zuhur edecektir. O, benim sizlere öğrettiğim ebedi gerçeklerin aynısını öğretecektir. Dini sizlere temelinde, zirvesinde, amaçlarında, ruh ve sözlerinde ihtişamlı olarak var edecektir. Şimdi Benim, dinimi açıkladığım gibi; kutsal, mükemmel ve arınmış olan dinini açıklayacaktır. Benim müminlerim yüzlerce iken, O'nunkiler binlerce olacaktır. ”

Bu vaad, Budistlere yeryüzünde yalnız kalmayacaklarını ve başka bir ihtişamlı Buda bulacakları ümidini verdi.

Bu da ise şimdi kendi ebedi dinlenme yerinde, kendi ihtişamlı vaadinin, Hz. Bahauallah ile gerçekleşmiş olduğuna sevinçlidir.

ZERDÜŞT

İnsanların kalplerinde ilahi yol göstericilerin kutsal ışıkları her zaman parlamıştır. Yüce yaradan, o sevgi ve merhamet dolu tavrı ile bizleri hiçbir zaman bırakmayacaktır.

ZERDÜŞT Peygamber de Batı Asya'nın büyük bir bölümündeki insanları aydınlatan parlak ışıklardan bir tanesi idi. Onlar, aynı Krişna, Buda ve Musa Peygamber gibi dünya üzerinde asırlarca süren yeni uygarlık kurdular.

Hindistan'da bugün hala küçük fakat Allah'a inanıp O'nu seven bir topluluk ZERDÜŞT inancının takipçileri olarak yaşamaktadır.

Söylentilere göre ZERDÜŞT'ün doğum yeri şimdiki İran'ın kuzey batısında bir yerlerdeydi ve soylu bir aileden gelmekteydi. Güzel bir göl kenarında evi ve evinde her türlü rahatı ve konforu vardı. Normal ve mütevazı eğitimine ek olarak iyi çiftçilik yapmasını da öğrenmişti. Ne var ki, daha genç denilecek yaşlarda aynen Buda gibi, bu dünyada insanların geçici yaşamlarının o kadar da önemli olmadığını gördü. O'nun için, gerçeği arayıp bulmak amacıyla kendi evinin tüm rahatını bıraktı ve yüksek bir dağın tepesinde bir mağaraya çekilerek kendini duaya ve tefekküre verdi. Orada yaklaşık on yıl kadar kaldıktan sonra otuz yaşlarında iken geri halkına döndü ve halkına müjdeli mesajlar vermeye başladı. Yüce Yaradan Ahuramazda'dan insanlara mesaj getiren bir Elçiydi kendisi. İnsanların önünde sonsuz bir yaşam olduğunu insanlara müjdeledi. İnsanlığı üç önemli prensibe davet etti : **İyi düşünce, iyi işler ve iyi konuşma.** İyi ve kötünün her zaman birbiriyle kavga eden iki düşman olduğunu söyledi. İyiliğin timsali olan Ahuramazda'nın kötülüğün timsali olan Ahriman'ın her zaman yeneceği bildirdi. İnsanların günlük yaşamlarına ait güzel öğretiler getirdiği gibi vücut, ruh ve ev temizliği hakkında yeni kurallar getirdi.

Zerdüş, kendinden önceki ve sonraki diğer Tanrı elçileri gibi önceleri halkı tarafından kabul edilmedi. Kutsal kitaplarından Avesta adlı yapıtında şöyle diyordu: "Ben başka nereye gidebilirim? Soylular ve liderler beni inkar ediyorlar. Çiftçiler bile bana karşı cephe aldılar. Bizi idare edenler yanlışlarla dolu iken ben nasıl mutlu olabilirim? Seni nasıl mutlu edebilirim ey Mazda?"

Kendi yakın akrabaları bile kendisini terk etmiş, etrafındaki halk ise eziyet ediyor, kırıcı davranıyorlardı. Bunun ardından evini terk edip Belh şehrine giderek o Ülkenin kralına, Gustasb'a görevini ilan etmek üzere gitti. Tahmin edileceği gibi, o yörenin halkı da yeni bir dini kabul etmeye istekli değillerdi. Herkes kendi bildiği yolda kalmaya istekliydi. Ne var ki, Kral bu adamın söylediklerinden etkilenmiş , cesaret ve samimiyetine hayran kalmıştı. Düşüncelerini açıklaması ve ülke mahkemelerinde açıkça konuşabilmesi için kendisine bir imkan tanındı. Konuşmalarından anlaşıldı ki, Zerdüşt'ün söylediği şeyler kendi yararı için değil, Allah'ın kendisine verdiği güç ile söylediği Yüce Allah'ın kelamı idi. Böylece Kral ve ülke halkı Ahuramazda adı verilen Yüce Güce inandılar ve yeni bir din doğmuş oldu.

Belh şehrinde artık iyiliğin hakim olduğunu öğrenen çevre halkı bundan korku duydular ve kendi kötü yaşamlarının tehlikeye düşeceğini görüp ürktüler. Büyükçe bir ordu toparlayıp İran Krallığına karşı taarruza geçtiler. Savaş sırasında Zerdüşt tapınakta dua ederken, bir asker kılıcı ile öldürüldü. Öldüğünde 77 yaşında idi. Böylece gerçekleri söyleyen bir Peygamber yaşamı sona ermişti., ama insanlığa yapmış olduğu hizmetler hep devam edecektir.

Zerdüşt, O EN YÜCE RUH 'un sönmez ateşi idi. Söylentilere göre Kralın mahkemelerinde kendi inancını açıklarken ellerinden alevler ve yüksek ısı çıkardı ama o bundan rahatsız olmazdı. Bu ateş kendi ateşini temsil eden bir semboldü. Gerçekte onu yakıp kavuran aşk Allah sevgisinin ateşi idi. Bu ateş hiç sönmez ve sonsuzdur. Bu ateş insanlara kılavuzluk eder ve ruhlara mutluluk ve sıcaklık verir. Kalplere zarar vermez, tam aksine aydınlatır ve ısıtır. O Yüce Büyük Ruh 'un bir sembolü olarak Zerdüştiler kendi dua tapınaklarında devamlı olarak bir ateşi devamlı yanık bulundururlar. Bunu için de ZERDÜŞTİ'ler bazen yanlış olarak ateşe tapanlar olarak bilinirler.

Zerdüşt kendi yaşamında yapmış olduğu yol göstericilikten başka tüm zamanlar için de kehanetlerde bulunmuştur. Zerdüşt'e göre ileride Şuşiyant veya Şah Bahram adını verdiği bir kişi dünyaya gelecek ve tüm kötülükleri yenerek zafer kazanacaktı. Bu zuhurun tarihini bile açıkça belirtmişti. Kendi ifadesine göre 3060 yıl sürecek karmaşalardan sonra Ahriman yenilecek ve kutsallık ile genel barış gelecekti. Belirtmiş olduğu bu tarih, Hazreti Bahauallah'ın geçmiş dünya Peygamberlerinin vaat etmiş olduğu kişi olarak Kendini ilan ettiği tarihtir.

HZ. MUSA

Ülkelerin birinde zor ve kötü bir yaşam süren bir grup köle vardı. Bunlar, İsrailoğulları olarak tanınıyor ve kudretli Mısır İmparatoru 'nun buyruğu altında köle olarak çalışılıyordu. Bu insanlar, şimdi İsrail adı verilen başka bir ülkede bulunuyorlar. Zorla evlerinden alınıp götürülmüşlerdi. Onları, çektikleri ıstıraptan yalnız Tanrı kurtarabilirdi. Böylece bu insanların kurtuluşu için Hz.Musa seçildi. O tek başınaydı. Fakat Tanrı Zuhuru geldiği zaman Tanrı O'na Dünyadaki hiç bir gücün yenemeyeceği yüce bir güç bağışlar.

Hiz. Musa, halkına Tanrı Melekutu'nun müjdelerini vermek için yardımcısız ve yalnız başına ortaya çıktı.

Hiz. Musa, kendini Tanrı Zuhuru olarak ilan ettiği zaman İsrailoğulları, çektikleri ıstırapın sona erme zamanının geldiğini anladılar. O'nu takip ederek kutsal ülke olan İsrail'e geri geldiler ve yeni bir hayata başladılar. Mısır İmparatoru, bütün kudret ve gücüyle onlara engel olamadı. engel olmaya çalıştığı zaman ise ordusu ile birlikte Kızıl Deniz' de boğuldu.

Tanrı Kelamı, İsrailoğulları'nın hayatını yeni bir şekilde soktu. Basit köleler iken zengin bir krallık kurdular. İnsanlığın büyük öğreticileri oldular. Birçok yabancı filozof ve öğretmenler bilgilerini Hz. Musa'nın dinine inananlardan aldılar. Çünkü Tanrı Zuhuru, bize yalnız mutluluk getirmekle kalmadığı gibi büyük ilgi ve hikmetin kaynağını da verir.

Hiz. Musa, öğretilerini On Emir'de özetledi. Bunlar güzel kanunlardı. O, insanlara Tanrı'yı sevmelerini, asla hiçbir şeyi Tanrı'dan fazla sevmemelerini, anne ve babalarını sevip onlara itaat etmelerini, hırsızlık yapmamalarını, diğerlerini incitmemelerini, daima doğru temiz ve saf olmalarını söyledi. Güzel öğretiler yanında Hz. Musa halkına, kararlaştırılmış bir zamanda, onları tüm ıstıraplardan kurtaracak olan Kılavuzlar Efendisi'nin geleceğini vaat etti. O geldiği zaman, İsrailoğullarının ayrılık çağlarından sonra yeniden Kutsal Ülkeye döneceklerini ve atalarının ülkesinde yeniden birleşeceklerini vaat etti.

Kılavuzlar Efendisi gelmiştir. Hiz. Bahauallah, geçmiş Kutsal Kitaplarda vaat edilen Tanrı Günü'nün gelmiş olduğunu ilan etmiştir. O, Musevilere yaşattıkları vaadin yerine geldiğinin müjdesini vermiştir. Uzun, ıstıraplı ve işkence dolu ayrılık çağından sonra Yahudiler, Kutsal Ülkede toplandılar. Kendilerine İsrail adı altında ayrı bir anavatan kurdular. Hiz. Musa'nın vaadine göre bunlar, "Kılavuzlar Efendisi" nin dünyada "Hüküm Tahtına" oturduğu zaman yerine gelmeliydi. Birçok Musevi, İsrailoğulları'nın Kutsal Ülkede toplandıklarını

görünce “Kılavuzlar Efendisi”nin gelmiş olduğunu anladılar. Aksi halde toplanmaları olanaksızdı.

Bahai Dünya Topluluğu'nun, kutsal kitaplarında Hz. Bahauallah'ın Vaat Edilen olduğuna inanmış olan birçok Musevi asıllı Bahailer vardır.

HZ. İSA

Hz. İsa'nın insanlığa görevini açıklamadan önce Yahya isminde kutsal bir kişi yaşamakta idi. Hz. Buda'nın hikayesinde kutsal bir kişinin, insanoğlunun kurtarıcısının pek yakında nasıl zuhur edeceğini bize müjdelediğini görmüştük. Hz. Yahya, zamanının insanlarına Tanrı Elçisi'nin kendilerini tüm kederlerden kurtarmak için geleceğini müjdeledi. Fakat halk fikrini değiştirmede. Onlar, atalarının yüzyıllar önce yapmış olduklarını taklit etmeyi arzu ediyorlardı. Halkı yöneten din adamları da bir Tanrı Elçisi istemiyorlardı. Mevkilerini kaybedeceklerinden korkuyorlardı. Böylece Hz. Yahya'yı hapse attılar ve bir müddet sonra da başını kestiler. Hz. Yahya ise Tanrı yolunda başının kesilmesinden mutluydu.

Hz. İsa, Kutsal Ülkede, çok basit bir evde doğdu. Babası olarak bilinen Yusuf bir marangozdu. Babası ile marangozluk yaptığı küçük yaşlarında bile halka karşı çok iyi ve çok şefkatliydi. Genç yaşlarında iken şöyle dedi:

“Benim için, gerçek Semavi Pederimin işine bakma zamanı şimdi gelmiştir.”

Bir süre inzivaya çekilerek düşündü. Sonra geri gelerek gerçek görevini halka açıkladı. Tanrı Melekutunun müjdelerini verdi. Bir defasında Musevilerin haç ve tazim merkezi olan bir yere gitti. Onlar orayı iş merkezi de yapmışlardı. Hz. İsa gidip iş yerlerini bozdu ve onları Kutsal Yerden uzaklaştırdı. Dedi ki : “Burası Tanrı Evidir. Dünyevi çıkarlarınız için burasını kirletemezsiniz.” O, bu hareketiyle Tanrı dininin maddi kazanç kaynağı olmaması gerektiğini göstermek istemişti.

Hz. İsa zamanında, manen ölü ve hasta birçok insan vardı. Tanrı kelamının gücü ile onları tedavi etti ve onlara hayat verdi. Hemen ünü yayıldı. Din adamları kıskandılar, halka yeni bir yaşam yolu öğreten bu basit adama taraftarlarının bağlanmalarını istemediler. Hz. İsa onlara, kutsal kitaplarda Vaat Edilen manevi hükümdarın kendisi olduğunu söylediği zaman çok kızdılar. Çünkü hükümdarlarını dünyevi tantanaya sahip olarak umuyorlardı. Halbuki Hz. İsa, ayakkabısı bile olmayan basit bir adamdı. Buna rağmen, İsrail'in hükümdarı olduğunu ilan etti. “ Gerçek hükümdarınızım, Yeni Krallığın Efendisiyim.

Tanrı'nın sonu olmayan Melekutu ile kıyaslandığında bu dünyevi krallıklar hiçtir” dedi. Museviler O'na inanmak istemediler. O'na karşı gelip iki hırsızla birlikte çarımha gerdiler. Hz. İsa çarımhta bile düşmanlarının affi için dua etti.

Museviler, kutsal kitaplarının gerçek manasını anlamadılar. Tanrı Zuhurunun öldürmekle, Tanrı sesi olan O'nun sesini kesemeyeceklerini ve bu sesin her ülkede duyulacağını farkında bile değillerdi.

Hız. İsa öldüğü zaman O'na inananlar arasında bir çok basit insanlar vardı. Hız. İsa'nın Kelamının kudretiyle yeni bir ruhani hayat kazanmışlar ve cehalet mezarlarından kalkmışlardı. Hız. İsa'nın ilk müminleri balıkçılar, önemsiz katipler, çiftçiler ve ziraatla uğraşanlar olduğu halde, bir Tanrı Zuhuruyla kılavuzlandıkları için yeni bir güç kazanmışlar ve dünyanın her tarafına yayılıp, Hız. İsa'nın öğretilerini yaymışlardır. Birçokları amaçları uğruna canlarını verdiler. İstıraplı zorluklar ve kılıç tehditleri altında inançlarını değişik insanlara aktardılar. Hız. İsa sayesinde Tanrı Melekutunun dünyada kurulduğunu yüksek sesle ilan ettiler. Basit birer balıkçı ve çiftçi oldukları halde bütün dünya kuvvetlerinin saldırılarına karşı koydular. Tanrı kelamı sayesinde milletleri fethettiler. Etkiledikleri kişilere yeni bir manevi yaşam verdiler. Bu Tanrı Zuhuru olan Hız. İsa'nın ilahi kudreti idi.

Hız. İsa ayrılmadan önce Hız. Musa gibi dünya halkını kararlaştırılmış bir zamanda, “Semavi Peder”in şerefiyle yeniden geleceğinden haberdar etti. Zamanının insanlarına söyleyecek çok şeyi olduğunu, fakat onları anlayacak iktidara sahip olmadıklarını söyledi. Tanrı ve din hakkında konuşmak üzere sonraları yeni bir Elçinin geleceğini vaat etti.

Bahailer Hıristiyanları, Hız. İsa'nın “Peder” şerefiyle yeniden geldiğini müjdeliler. Hız. Bahauallah Hıristiyan büyüklerine şöyle buyurdular:

“ Muhakkak ki Peder gelmiş ve Tanrı Melekutunda size Vaat edilen yerine gelmiştir.”

HZ. MUHAMMED

Arabistan, az suyu sıcaklığı ve elverişsiz iklim koşullarıyla genellikle bir çöldür. Bu ülkede birbirleriyle devamlı savaşan vahşi kabileler vardı. O kadar vahşi ve cahildiler ki, kendi kız evlatlarını diri diri gömerlerdi. Kadınlar o günlerde köle durumundaydılar.

Bu insanlar ne zalim olurlarsa olsunlar, Tanrı evladı oldukları için eğitilmeliydiler. Bu nedenle Tanrı elçisi olan Hz. Muhammed aralarından doğdu.

Hız. Muhammed, Arabistan'dan eşya ve yük alıp diğer ülkelere satan bir kervanın sorumlusuydu. Birçok Tanrı Zuhurları basit ve sade insanlardı. Hatta Hız. Buda gibi zengin ve konforlu bir yaşantıdan gelen kimseler bile, prenslik durumlarını sade yaşam için terk ettiler. Tanrı, Zuhurları vasıtasıyla Kendi zenginlik ve etkisini göstermek ister. En değersiz kişi bile Tanrı Gücü ile dolduğu zaman tüm dünya güçlerini yener.

Hız. Muhammed bir gün bir tepe üzerinde dua ederken Tanrı'dan Vahiy aldı. Hiçbir okula gitmediği için kendi ismini bile yazamıyordu. Bu andan itibaren kutsal Kuran-ı Kerim'in sureleri O'nun vasıtasıyla açıklandı. Hız. Muhammed artık kervan sürücüsü değil bir Tanrı Elçisiydi. Emrini halka açıkladı. Önceleri kimse O'nu dinlemedi. Kendi yaptıkları putlara tapmaktan vazgeçip, Gerçek ve tek olan Tanrı'ya inanmaları gerektiğinde ısrar ettiği zaman ise Arabistan halkı O'na karşı ayaklandı. O'na deli dediler. Zavallı bir şair diye alay ettiler. Fakat Hız. Muhammed yılmadan şöyle dedi : "Ey Kavim! Ben Tanrı Elçisiyim. Sizi korumaya ve gerçek yoluna kılavuzlamaya geldim." Arabistan'ın gururlu halkı bunu fazla bulmuştu. Önceleri Hız. Muhammed'e göz yummuşlardı. Sonra O'na ve taraftarlarına eziyet ettiler. İstiraplı on üç yıldan sonra hala Hız. Muhammed onlara, Tek ve Rahim olan Tanrı'ya dönmelerini ve Emirlerini tutmalarını söylüyordu. Niçin kendi Tanrı'larını kenara bırakmalıydılar? Bunun yanında sürekli savaşlarla meşgulüdüler. Hız. Muhammed'e karşı daha fazla sabırları kalmamıştı. O'nu ve bir avuç taraftarını öldürmeye karar verdiler. Fakat Hız. Muhammed'in görevi daha tamamlanmamıştı. Çağının insanlarına verecek başka kanunları vardı. Doğduğu yer olan Mekke şehrini terk edip, şimdi Medine denilen başka bir kasabaya gittiler.

Tanrı Emrinin düşmanları Hız. Muhammed ve taraftarlarını öldürmek için büyük ordular kurdular. Hız. Muhammed, Tanrı Emrini ve O'na yeni iman edenleri korumak zorundaydı. Bu nedenle, kendilerini yok etmek isteyen vahşilere karşı savaşmak için taraftarlarına izin verdi. Böylece Nur ve Zulmet orduları kuvvetlerini birbirlerine karşı yönelttiler. Hız. Muhammed İlahi bir çobandı. Masum sürüsünü vahşi kurtlardan korumalıydı. Önceleri Hız. Muhammed ve müminleri zorluk dolu zamanlar geçirdiler. Birçokları kendilerini düşmanlarının vahşi saldırılarına karşı korurken öldürüldüler. Hız. Muhammed her zaman onların Tanrı Emrine galip geleceğine ve galip gelmekte devam edeceğine inanmalarını istiyordu. Müslümanlar güçlü düşmanları tarafından sarıldıkları zaman Hız. Muhammed, kudretli imparatorlukların yakında önlerinde baş egeceklerini haber verirdi. Çünkü onlar Tanrı ruhu ile diri, diğerleri ise ruhen ölüydüler.

Hepimizin bildiği gibi bu vaat gerçekleşti. Büyük İnan ve Roma İmparatorlukları, Tanrı Elçisi Hz. Muhammed'e inanıp O'nun ilahi Emrini kabul ettikten sonra yaşamları değişen bir avuç Arap tarafından yenilgiye uğratıldılar. İslam öğretileri Hindistan'dan İspanya'ya kadar yayıldığı için, Tanrı'nın Emri diğer milyonlarca insanın yaşamlarını da değiştirdi. İslamiyet'in altın medeniyet çağında bir çok millet yüce bir kardeşlikte birleşti. Günlük dualarını, Esirgeyici, Bağışlayıcı ve Biricik Tanrı'ya sundular. Faziletli bir yaşama ve Kudretlinin Arzusuna teslimiyeti öğütleyen Kutsal Kuran-ı Kerim'i tekrar tekrar okudular. Bugün bile milyonlarca insan aynı duayı, aynı Kutsal Kitabı okurlar. Geçmişin tüm Zuhurları gibi Hz. Muhammed de müminlerini kendisinden sonra yüce bir Elçinin geleceğini haberdar etti. O'nun vasıtası ile gökten yere inen Tanrı Dininin, bin yıl geçtikten sonra tekrar Tanrı'ya döneceğini söyledi. Bununla, insanların öğretilerini bin yıllık bir süreden sonra unutacaklarını kastetmişti. Dünyada Tanrı Dininin izleri kalmayınca kuvvetli bir boru sesinin iki defa işitileceğini, ve dünya halkının, Tanrı'nın yüzünü göreceklerini söyledi.

Boru sesi Tanrı Çağrısı demektir. Hz. Muhammed tarafından önceden haber verilen Tanrı Çağrısı bu çağda iki defa yükselmiştir. Hz. Bab, İslam Zuhurundan tam bin yıl sonra ortaya çıktı. Ondan hemen sonra Hz. Bahauallah Emrini açıkladı. İnsanları Tanrı'ya çağıran ve Tanrı'nın Yüce Vaadini onlara hatırlatan Hz. Bab değil mi ? Hz. Bab'dan hemen sonra ikinci defa seslenip Tanrı çocuklarını Yüzünü görmeye çağıran Hz. Bahauallah değil mi ?

HZ. BAB

Bab, kapı demektir. Hz. Bab, Tanrı'nın yeni Melekutunun dünyadaki kapısıydı.

HZ. Bab, Tanrı'nın kendine verdiği Emri halka açıkladığı zaman 25 yaşında bir gençti. Doğum yeri, İnan'ın güneyinde güzel bir şehir olan Şiraz'dır. İnan halkı Müslümandı. Burada çok geçerli bir isim olan Ali Muhammed ismiyle adlandırılmış ve Hz. Muhammed'n sülalesinden gelmekteydi. Doğmasından kısa bir süre sonra babası öldü ve dayısının himayesine verildi. Çocukken temel konularda ve Kuran üzerinden dersler veren bir öğretmene gönderildi. Hz. Bab, diğer çocuklardan çok değişikti. Daima güç sorular soruyor ve cevaplarını da kendisi veriyordu. Genellikle diğer çocuklar oyunlarla meşgulken, o sakin bir yerde veya bir ağacın gölgesinde dua ederdi. Sonraları Hz. Bab, Tanrı Zuhuru olarak Emrini açıkladığı zaman dayısı ve öğretmeni O'na iman ettiler. Çünkü onlar çocukluğundan beri O'nu tanımakta olup, O'nunla diğer çocuklar arasındaki farkı görmüşlerdi. Hatta sayısı, yeğeni olan Hz. Bab tarafından açıklanan Tanrı Dini için şehit oldu.

Hız. Bab Tanrı elçisi olarak Emrini açıklamadan önce Kuran-ı Kerim'in kutsal ayetlerine göre, Vaat Edilen'in yakında ortaya çıkacağını söyleyen iki ünlü din bilgini vardı. Bunlar Şeyh Ahmed Ahsai ve O'nun en üstün öğrencisi Seyyid Kazım Resti'ydı. Bu iki şahıs çok bilgili ve dindar oldukları için birçokları söylediklerine inanmış ve Vaat Edilen'i kabul etmek için kendilerini hazırlamışlardı.

Seyyid Kazım ölünce, taraftarları Vaat Edilen'i bulmak için değişik yörelere dağıldılar. Bunlardan bir grup bilgili ve dindar bir genç olan Molla Hüseyin'in önderliğinde kırk gün oruç tutup, dua ettikten sonra Şiraz'a yöneldiler.

Duaları kabul edilmişti. Molla Hüseyin Şiraz kapısında kendini karşılamaya gelen nurlu bir gençle karşılaştı. Bu genç Hz. Bab'ın kendisinden başka bir kişi değildi.

Hız. Bab, Molla Hüseyin'i evine davet etti. Orada yaklaşık olarak 150 yıl önce 23 Mayıs 1844'de kendini Vaat Edilen olarak beyan etti.

Molla Hüseyin Şiraz kapısının dışında Hz.Bab'ı gördüğü zaman kalbi O'na doğru yönelmişti. Fakat ev sahibi Hz.Bab ilanını yapınca, O'nu Vaat Edilen olarak kabul edebilmesi için bazı deliller istedi. Hz. Bab Tanrı Zuhurunun açıkladığı ilahi ayetlerden daha büyük bir delil olamayacağını söyledi. Sonra kalem ve kağıdını alarak ilk kutsal levhini büyük bir hızla yazdı. Çocukluğundaki kısa süre hariç hiç okula gitmediği halde diğer Zuhurlar gibi Hz.Bab'a da Tanrı'nın lütfu olan derin bir bilgi bağışlanmıştı. Yazarken, ayetlerini semavi ve yumuşak bir sesle terennüm ediyordu. Molla Hüseyin daha fazla delile gerek duymadı. Gözlerindeki yaşlarla Tanrı Zuhuru'nun önünde yere kapandı.

Molla Hüseyin Hz.Bab'ın ilk müminiydi. Hz. Bab ona kapının kapısı anlamına gelen Ba-ul Bab ünvanını verdi. O gece yeni bir çağın ve Bahai takviminin başlangıcıydı.

Zaman geçmeden birçokları Hz.Bab'a inandı. Bazıları O'nunla buluştu, bazıları kutsal yazılarını okudu, bazıları da rüya ve ilhamla onu tanıdılar.

Tanrı Zuhuru güneşe benzer. Güneş doğduğu zaman, derin uykuda olanlar hariç herkes O'nu görür. Uyuyanlar bile er geç güneşin parlamakta olduğunu öğrenmek zorunda kalır.

Hız.Bab2ın Emri önce İran halkına açıklandığından, diğer ülkedeki Müslümanlar Vaat Edilen'in gelmiş olduğunu bilmiyorlardı. Bu nedenle, çeşitli ülkelerden binlerce Müslüman hac için Mekke'de toplandıkları zaman Hz. Bab, Vaat

Edilen'in kendisi olduğunu söylemek için İslam'ın bu en kutsal yerine gitti. Hiç kimse O'nu dinlemedi. Fakat O ilanını tamamlamıştı.

Hız. Bab vatanına dönünce O'nu tutukladılar. Fanatik Mollalar, Yeni Dinin yayılmasını istememişlerdi. Hız. Bab'ın kutsal göğsünde yanmakta olan Tanrı Nurunu söndürmek için her çareye baş vurdular. O günden sonra Hız. Bab'ın zorluklara tahammül etmesi gerekirdi. Kısa ve parlak yaşamı, Emrini açıkladıktan sonra genellikle hapisanelerde geçti. İki defa çok soğuk ve korkunç dağ hapisanelerine gönderildi. Fakat hiçbir zincir veya hapisane Tanrı Emrinin yayılmasını önleyemezdi. O hapisanede iken sadık müminleri Emrini tüm ülkeye yaydılar. Kısa bir süre içinde binlerce insan hayatını Emri uğruna verdiler.

Öldürülmesine karar verildiğinde Hız. Bab henüz 31 yaşındaydı. O, Tanrı yolunda şehit edileceğini biliyor ve hayatını vermekten memnuluk duyuyordu. Böylece dünya insanları yaşamının amacını anlayabilecek, Tanrı'ya ve O'nun Ezeli Melekutuna dönebileceklerdi. Hız. Bab 09 Temmuz 1850'de şehit edildi. Hız. Bab'ın şehit edilmesinde görevlendirilen ilgili memur sabahleyin hapisaneye O'nu almaya geldi. Hız. Bab ise bir mümine son direktiflerini yazdırıyordu. Görevli emri yerine getirmek için şehir meydanında hazır beklediklerini belirtti. Hız. Bab konuşmasını bitirmesi gerektiğini söyledi. Görevli memur güldü ve bir mahkumun istediğini yapmakta serbest olmadığını söyledi. Hız. Bab götürülürken dünyadaki görevinin henüz bitmediğini, söylemesi gereken şeyleri bitirinceye kadar dünyadaki hiçi bir gücün kendisine zara veremeyeceğini söyledi. Görevli memur aldırılmayıp O'nu şehir meydanına getirdi. Bu esnada Muhammed Ali Zonuzi adında Hız. Bab'ın genç bir mümini öne atıldı ve sevgili Mevlasının ayaklarına kapanarak, kendisi ile birlikte öldürülmesini rica etti. Görevli O'nu uzaklaştırmaya çalıştı. Fakat Muhammed Ali Zonuzi o kadar ağlayıp yalvardı ki O'nu da almak zorunda kaldı.

Meydanda büyük bir kalabalık toplanmıştı. Herkes Hız. Bab'ın ve Sevgilisinin göğsü üzerinde başı olan genç mümini gözlüyorlardı. Nihayet büyük an geldi. Trampet ve borular çalındı. Boruların sesi kesilince korkunç emir işitildi :

“ Ateş ”. Nişan almış yüzlerce asker silahını ateşledi. Büyük bir duman bulutu her tarafı kapladı. Havayı barut kokusu doldurdu. Duman dağıldıktan sonra büyük bir sürpriz oldu. Sadık mümini orada sapsağlam durduğu halde Hız. Bab'dan iz yoktu. Herkes ne düşüneceğini bilemiyordu. Birçokları bir mucize olduğunu ve Hız. Bab'ın göğe yükseldiğini söyledi. Ateş eden bölüğün er ve komutanları böyle olağanüstü bir şey hiç görmemişlerdi. Hız. Bab'ı aramak için her tarafa memurlar gönderildi. Hız. Bab'ı hapisane hücrelerinden almış olan memur O'nu aynı yerde oturup sakin sakin, önceden zorla kesilen konuşmasını bitirir buldu. Hız. Bab memura döndü ve gülümseyerek, dünyadaki görevinin

şimdi tamamlandığını, görevinin doğruluğunu ispat için hayatını feda etmeye hazır olduğunu söyledi.

Hız. Bab bir defa daha alana getirildi. Fakat ateş etmiş olan bölüğün komutanı bu defa öldürme işlemini yerine getirmeyi reddetti ve askerlerini alandan çekti. Hiçbir şeyin kendisini böylesine aziz ve masum bir gencin hayatına son vermesine zorlayamayacağına yemin etti. Başka bir müfreze bulundu. Bu defa yüzlerce kurşun Hız. Bab ve Sadık Müminin vücutlarını delik deşik etti. İnsanlığa yeni bir çağın başladığını ilan etmek için hayatını veren Hız. Bab'ın kurşunlardan korunmuş güzel yüzü sükun ve mutluluğunu gösteren sevimli bir gülümseyiş taşıyordu.

Hız. Bab yüce bir Tanrı Zuhuruydu. Bütün eserlerinde asıl geliş nedeninin çağların Vaat Edilen'in geleceğini müjdelemek olduğunu belirtmişti. "Tanrı kendisinde izhar olacağı kişi" yi tanımada yanılmaları için kendine inananları ikaz etti. Emrini duyar duymaz her şeyi bir kenara bırakıp O'nu takip etmelerini söyledi. Hız. Bab, yaşamının ve kalbinin sevgilisine – Tanrının kendisinde izhar olacağı kişiye- kurban olarak kabul edilmesi için Tanrı'ya yalvaran birçok dualar yazdı. Bu dualarda Hız. Bahauallah'ın Emrini belirtmiş ve şöyle demiştir : "Hız. Bahauallah'ı takip edenlere ne mutlu !"

Hız. Bab'ı duaları kabul edildi ve vaadi yerine geldi. Hız. Bahauallah geçmiş Tanrı Peygamberleri tarafından geleceği önceden haber verilen Vaat Edilen'in kendisi olduğunu, Hız. Bab'ın Emrini açıklamasından Ondokuz yıl sonra açıkça ilan etti.

Hız. BAHAUALLAH

Hız. Bahauallah, 21 Nisan 1863'te dünyaya şu mesajı ilan etti:

" Ezelden beri tüm Tanrı peygamberlerinin vaadi ve amacı olarak ilan edilmiş ve Tanrı Elçilerinin en büyük arzuları olan Vahiy şimdi insanlara açıklanmıştır."

Hız. Bahauallah bu hayret verici ilanı yaptığı zaman iki kudretli hükümdarın elinde mahpus olarak bulunuyor ve kalelerin en ihmal edilmiş olan Akka'ya sürgün gönderiliyordu.

Hız. Bahauallah Emrini açıklamadan yaklaşık olarak kırk altı yıl önce İran sarayının seçkin vezirlerinden birinin evinde doğdu. Çocukluğunda herkes O'nun diğer çocuklardan değişik olduğunu fark edebiliyordu. Gerçekten hiç biri bu hayret verici çocuğun kısa bir süre sonra insanlığın tüm amacını değiştireceğini bilemiyordu.

On dört yaşına geldiği zaman Hz. Bahauallah bilgi ve hikmetiyle sarayda meşhur olmuştu. Babası öldüğünde yirmi iki yaşındaydı. Hükümet, babasının yerine O'nu geçirmek istedi. Bu yetenekli gencin çok iyi vezir olacağı düşünülmüştü. Fakat Hz. Bahauallah zamanını dünyevi sorunlarla harcamak istemiyordu. Bir Tanrı Elçisi olarak kendine teklif edilen vezirliğe önem vermedi. Kudretli Tanrı'nın kendine çizdiği yolu takip etmek için sarayı terk etti.

Hz. Bab Emrini açıkladığı zaman Hz. Bahauallah yirmi yedi yaşındaydı. Hemen Hz. Bab'ı Tanrı Zuhuru olarak kabul etti. O'nun en kudretli ve tanınmış müminlerinden oldu.

Hükümet ve fanatik Mollalar, Babi'lere zulüm ettikleri zaman, Hz. Bahauallah da onlara hedef oldu. İki defa hapsedildi. Bir defasında kırbaç ve sopa ile o kadar şiddetle dövüldü ki ayak tabanları kanadı. Hz. Bab'ın Emrini açıklamasından dokuz yıl sonra Hz. Bahauallah karanlık bir zindana atıldı. Bu, giriş kapısından başka pencere ve deliği bulunmayan korkunç bir zindandı. Hz. Bahauallah burada yüz elli kadar katil, yol kesici ve diğer benzeri suçlular ile birlikte hapsedildi. Boynuna takılan zincirler o kadar ağırdı ki başını yukarı kaldıramıyordu. Hz. Bahauallah burada korkunç ve ıstıraplı dört ay geçirdi. Tanrı ihtişamının Ruhunu kapladığı yer bu zindandır. Bir gece rüyasında, her taraftan titreşen şu sözleri işittiğini yazar :

“ Doğrusu Seni, Seninle ve Senin kalemle galip yapacağız.”

Hz. Bahauallah tüm bu zorluklara bizim ve gelecek nesiller için katlandı. Kutsal boynundaki zincirlere bizi taassup, inat ve düşmanlık zincirlerinden kurtarmak için katlandı.

Sonuçta Hz. Bahauallah'ın ve ailesinin atalarından kalma zenginlikleri ellerinden alındı ve ülkelerini terk etmeleri emredildi. Kışın acı soğuşunda Bağdat'a sürgün edildiler. Yol İran'ın dağlık, kalın kar ve buzlarla kaplı olduğu bölgelerinden geçiyordu. Hz. Bahauallah, karısı ve küçük çocukları yüzlerce kilometre yürümek zorunda kaldılar. Kalın elbiselerinin olmaması , yolculuğu katlanamayacak derecede zorlaştırmıştı. Sonunda Bağdat'a vardılar. Hz. Bahauallah'ın ıstırapları bu şehirde de bitmedi. Fakat O, güçlük ve eziyetlerden korksaydı, İran Kralı'nın sarayında lüks bir yaşamın zevkini çıkarabilirdi. O, Tanrı yolunda her türlü ıstıraba katlanmaya hazırlanmıştı.

Hz. Bahauallah'ın şöhreti Bağdat ve diğer Irak şehirlerine hemen yayıldı. Birçokları, takdislerine mazhar olmak için bu sürgün Mahpusun kapısına geldiler. Kılavuzluk ve ilham arayan Babiler, İran ve Irak'ın çeşitli yerlerinden gelip O'nun etrafında toplandılar. Fakat şöhretini kıskananlar da vardı. Bunların arasında O'nun şefkat ve kılavuzluğu altında yaşayan kardeşi Yahya da vardı.

Yahya, Babiler tarafından hürmet gördüğü için, Hz. Bahauallah'ı itham ettiği takdirde, onların kendini liderleri olarak kabul edeceklerini düşündü. Tanrı Zuhurunun alehine dönmekle kendi mahkumiyetini getirmekte olduğunun farkında değildi. Çünkü bir Zuhur ortaya çıktığı zaman kim kulluğu kabul ederse, gerçek yüceliği ümit edebilir. Tanrı Zuhurunun en yakın akrabaları bile bundan ayrı değillerdir. Bir Tanrı Zuhurunun diğer insanlardan ayrı ve hiç kimsenin ortak olamayacağı bir yeri vardır. Geçmiş tüm Zuhurların kardeşleri veya akrabaları vardı. Şimdi onların isimleri bile unutulmuştur.

Yahya'nın hileli tedbiri Babiler arasında ikiliğe yol açtı. Bu, Hz. Bahauallah'ı çok üzdü. Bir gece kimseye söylemeden evini terk ederek Süleymaniye Dağlarına çekildi. Burada dua ve düşünme ile geçen iki yıllık bir inziva hayatı yaşadı. Küçük bir mağarada kaldı ve çok basit yiyeceklerle geçindi. Hiç kimse adının ne olduğunu ve nereden geldiğini bilmiyordu. Fakat karanlık bir gecede ay gibi nuru hemen tüm bu bölgeye yayıldı. Herkes isimsiz kişiyi duydu. Bu arada ayrılışından dolayı kederli bulunan Bağdat'taki aile ve arkadaşları nerede olduğunu bilmiyorlardı. Nihayet “ Tanrı Tarafından Kendisine Bilgi Bahşedilmiş” olarak bilinen kutsal ve isimsiz Kişiyi onlar da duydular. Oğlu Hz. Abdülbaha bunun sevgili babalarından başka biri olamayacağını hemen anladı. Özel bir haberci ile mektup göndererek yalnız ailesinin değil, tüm Babilerin yokluğundan dolayı çektiklerini belirtti ve geri dönmelerini rica etti.

Böylece dua ve düşünme ile geçen iki yıldan sonra Hz. Bahauallah Bağdat'a döndü. O'nun gelmesi bütün Babilere neşe getirmişti. Dönmesine öfkelenenler ise fanatik Mollalar, vefasız ve kıskanç kardeşi Yahya idi. Mollalar Hz. Bahauallah'ın Bağdat'ta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü Müslümanlara ait kutsal ve çok yakındı. Bu yerleri ziyarete gelen ziyaretçiler Hz. Bahauallah'ın cazibe ve kişiliği ile cezbediliyorlardı. Bu Mollalar İran hükümetinin Osmanlı İmparatorluğu ilgilileri ile el ele vererek, Hz. Bahauallah'ın daha uzak bir yer olan İstanbul'a gönderilmelerine kadar şikayetlerine devam ettiler. Aynı şey Müslüman Halifelerin ikametgahı olan İstanbul'da da tekrarlandı.

Hz. Bahauallah'ın yüce hikmet ve kişisel cazibesi birçoklarını cezbetti. “İstanbul'da daha fazla kalmamalıdır” dendi. Daha küçük bir şehir olan Edirne'ye gönderildi. Buradan da Akka'ya sürüldü. Burası yaşam boyu hapse mahkum olan katil, hırsız ve yol kesicilere ayrılmış özel bir ceza kolonisiydi. Korkunç bir yerdi. Varışlarının ilk günlerinde Hz. Bahauallah'a ailesi ve arkadaşlarına su bile verilmedi. Hz. Bahauallah'ın Akka'daki elem ve ıstırapları anlatılamayacak kadar fazlaydı. Önceleri çocuklarını bile görmesine bile izin vermedikleri bir hücreye kapatıldı. Her türlü konfordan yoksun olup gecesi ve gündüzü düşmanlarla çevrilmişti. Böyle olmasına rağmen zamanının en kudretli hükümdar ve idarecilerine, Tanrı emrine kulak vermelerini ve Hükümdarlar Hükümdarının Emir'lerine itaat etmelerini bildiren mektuplarını Akka'dan gönderdi. Bir Tanrı Zuhuru'ndan (Elçisinden) başka hiçbir kimse, kendini

hapsedenlere, vatandaşlarına hitap eden bir hükümdar gibi hitap etmeye cesaret edemezdi.

Hz. Bahauallah, genel barış ve kardeşlik sancağını, hapishane duvarlarından ve kendine karşı tüm kuvvetlerini birleştiren dünya güçleri arasından yükseltti. Tanrı'nın rüyasında vaat ettiği gibi onlara karşı galip geldi. Hz. Bahauallah'ın Emri binlerce insanın kalbine tesir etti. Bunların bir çoğu emri için hayatlarını verdiler. Tanrı kelamının gücü ve Bahailerin fedakarlıklarıyla bir zamanlar çeşitli isimlerle bölünmüş olan milyonlarca insan şimdi tek bir ailenin fertleri olmaktadır.

Akka'ya ebedi mahpus olarak gönderilmesine rağmen Hz. Bahauallah oraya gelişinden dokuz yıl sonra bu kaleden dışarı çıktı. Kişisel cazibesi yanındakilere kuvvetli bir arkadaşlık duygusu verdiği için katı kalpli zindancısı da dahil, hiçbir kimse O'nun hapishane dışına çıkmasına itiraz edemezdi. Hz. Bahauallah yaşamının geri kalan kısmını Akka şehrinin dışındaki bir yerde geçirdi. 29 Mayıs 1892'de Semavi Meleketuna göç etti.

Geçmişin kutsal kitaplarında önceden haber verildiği gibi Hz. Bahauallah'ın Emri kutsal topraktan dünyanın çeşitli bölgelerine yayıldı. Budistlerin Semavi Eserlerinde, kutsal topraklar batı ülkelerinde bir cennet ve Vaat Edilen'in yeri olarak kabul edilmiştir – beklenen zuhur Amit Epha- Musevilere göre, burası Tanrı Kanununun bir defa daha dünyaya açıklanacağı “Vaat Edilen Ülke”dir. Yüzyıllar boyu kutsal ülkeleri durumunda kalan bu ülke hakkında Hıristiyan ve Müslümanların hayret verici kehanetleri vardır. Geçmiş dinlerin kutsal ülkesi (Arz-ı Akdes) Hz. Bahauallah'ın Akka'ya sürgün edilmesi ile Bahai Dininin dünya merkezi olmuştur.

Geçmişin tüm Zuhurları tarafından geleceği önceden haber verilen Hz. Bahauallah Tanrı'nın Zuhurudur. Tüm çağlarda ilahi dinler; insanları aynı yöne kılavuzlamışlar ve aynı amacı öğretmişlerdir. – Bahai Dini- Onlar okyanusa akan nehirlere benzerler. Her nehir binlerce metre karelik toprağı sular. Fakat bir tek nehir kendi başına okyanus kadar geniş ve güçlü değildir. Çünkü okyanus bütün bu nehirlerin kavuşma yeridir. Bahailikte tüm dinlerin müminleri birleşip beraber olurlar. Dünyanın dört bir köşesinde bulunan insanlar, büyük bir kardeşlik içerisinde ortak bir dinde el ele verirler. Değişik nehirler güçlü okyanusa dökülmekle bir yerde birleşirler.

SÖZLEŞME

HZ. ABDÜLBAHA

Hiz. Bahauallah ilahi bir mimardır. İnsanlığın birliği için gerekli muhteşem Plan'ın taslağını çizdi. Bu kutsal yapının temelini en sağlam biçimde attı ve gerekli malzemeyi seçti.

Hiz. Bahauallah'ın aramızdan ayrılmasından sonra bu kutsal yapıyı kim yükseltecekti? Plan noksansızdır. Fakat mükemmel bir plan, ehliyetli bir şahsın ellerine terk edilmelidir. Aksi halde yapı tamamen çökebilir. Plan ne kadar mükemmel ve yapının temeli ne kadar sağlam olursa olsun, eğer yetenekli bir kişi tarafından denetlenmezse, yapı mimarın tasarladığı plandan tamamen değişik bir şekilde yükselir.

Hiz. Bahauallah suud ettiği zaman İlahi Plan'ın uygulanmasını oğluna bıraktı. Hiz. Abdülbaha'yı " Ahdinin Merkezi " tayin etti ve Bahailerin kılavuzluk için O'na yönelmelerini istedi.

Abdülbaha, Baha'nın kulu demektir. Hiz. Bahauallah'ın en büyük oğluydu. Hiz. Bab'ın Emrini açıkladığı gece 23 Mayıs 1844'te doğdu. Kutlu bir oğul, kutlu bir evde ve kutlu bir saatte doğmuştur.

Hiz. Bahauallah o korkunç zindana atıldığı zaman Hiz. Abdülbaha henüz sekiz yaşındaydı. Çocukluğundan itibaren sevgili babasının ıstıraplarını seve seve paylaştı. Tahran'dan Bağdat'a olan zahmetli yolculukta Hiz. Bahauallah'a yoldaşlık etti. Hayatının kırk yılını hapisane ve sürgünde geçirdi. Hiz. Abdülbaha en nihayet serbest bırakıldığı zaman yaşlı bir adamdı. Fakat Tanrı aşkı, yaşamının en karanlık saatlerinde bile O'nu mutlu kılmıştı. O, en kötü hapisanelerin bile yok edemediği derin ve ruhani bir mutluluğa sahipti. Hiz. Abdülbaha bu mutluluktan bizim de zevk almamızı istedi. Hiz. Abdülbaha şöyle buyuruyorlar:

" Mutluluk, maddi ve manevi diye iki kısma ayrılır. Maddi mutluluk sınırlıdır. Süresi en fazla bir gün, bir ay veya bir yıl olup sonucu yoktur. Ruhani mutluluk kişinin ruhunda, Tanrı aşkı ile belirir ve kişinin insanlık dünyasının fazilet ve mükemmelliyetlerini kazanmasına izin verir. O halde, aşk nuruyla kalp lambalarımızın parlaması için elinizden geldiğince çabalayınız. "

Hız. Bahauallah, Tanrı Kelamını Hz. Abdülbaha'ya Bağdat'ta açıkladı. Küçük bir çocuk olmasına rağmen Hz. Abdülbaha babasının peygamberliğini kabul etti. Kendini Hz. Bahauallah'ın ayaklarına atarak, Emir yolunda kurban olmasını kabul etmesi için yalvardı. O günden sonra Hz. Abdülbaha bütün yaşamını Hz. Bahauallah'ın hizmetine verdi. O'nun yolunda kendi rahatını feda etti. Hz. Abdülbaha Bahailerin sevgi ve hürmetlerini çok genç yaşlarda kazanmıştı. Sonraları Bahailerce "Üstat" olarak bilindi. Hz. Bahauallah suud ettiği ve Ahd'imın Kitabı olarak bilinen Vasiyetnamesi açıldığı zaman Bahailer, Hz. Bahauallah'ın Haz. Abdülbaha'yı Ahd'inin Merkezi ve öğretilerinin yetkili açıklayıcısı olarak tayin ettiğini memnuniyetle öğrendiler.

Ahd'in Merkezinin tayini Bahai dinine özgü bir niteliktir. Geçmişin tüm dinleri, kurucularının ölümünden sonra bölünmüşlerdir. Çünkü Tanrı Zuhurları, müminlerini bıraktığında onlar kime yöneleceklerini bilmiyorlardı. Tanrı öğretilerini anladıkları gibi tefsir etmeye başlamışlar, onları aynı biçimde anlamadıkları için de bu öğretiler değişik biçimlerde açıklanmıştır. Bu, geçmiş dinlerin müminleri arasında ayrılık nedeni oldu. Bahai dininde durum değişiktir. İnsanlar arasındaki her türlü ayrılıkları kaldırmaya gelmiş olan Hz. Bahauallah, Bahai Dininin bölünmesine de izin veremezdi. Yazdığı vesikada, öğretileriyle ilgili konularda kılavuzlanmak için tüm Bahailerin Hz. Abdülbaha'ya yönelmelerini belirtti. Ahd'i Kitabı Bahaileri bölünmekten kurtardı. Ahd'i Kitabı Bahailerin birliğini korudu. Fakat Hz. Abdülbaha'nın kardeşi Muhammed Ali'nin kıskanmasına neden oldu. Hz. Bahauallah devrinde Yahya gibi, Hz. Abdülbaha zamanında da Muhammed Ali Bahailer arasında ayrılık yaratmaya uğraştı. Hz. Bahauallah'ın oğlu olduğu için liderlik iddiasında bulunabileceğini hayal etti. Fakat çabaları faydasızdı. Çünkü Hz. Bahauallah'ın Emrine itaat etmediği zaman Tanrı Zuhuru ile fiziki yakınlığının bir değeri kalmıyordu. Muhammed Ali, güçlü bir ağaçtan yetişen, ancak kuruyup meyve vermediğinden değerini kaybeden bir dala benzer ve kurumuş dal gibi de kesilip uzağa atılmıştır.

Muhammed Ali, Bahailer arasında bölücülük yapmayı başaramayınca dinin düşmanlarıyla el ele verdi ve Hz. Abdülbaha'ya zarar vermeye uğraştı. Hükümet adamlarının akıllarını Hz. Abdülbaha'ya karşı zehirledi ve O'nun hükümete karşı ayaklanması için adam topladığını söyledi. Hz. Abdülbaha Kermil Dağında Hz. Bab'ın türbesini yaptırırken, Muhammed Ali O'nun bir kale yapmakta olduğunu rapor etti. Bu Osmanlı Hükümetinin durumu incelemek için kutsal ülkeye özel bir heyet göndermesine neden oldu. Muhammed Ali, heyetin başı olarak gelen generale rüşvet yedirmeyi başarinca Türkiye'ye yanlış rapor gönderildi.

Bu sırada, Hz. Abdülbaha hayatının her saatini dinin hizmetine harcıyordu. Kaleminden akan güzel levihler dünyadaki binlerce Bahai'ye neşe ve ilham

veriyordu. Kıymetli mektuplarıyla onları dinlerin hizmet yolundaki adımlarını kılavuzluyor ve kuvvetlendiriyordu. Yazmadığı zamanlar Hz. Abdülbaha hastaların ziyaretleriyle ve fakirlerin ihtiyaçlarının tespiti ile meşgul oluyordu. Pek kısıtlı olan bütçesinden üzülmeyen başkalarına verirdi. Hiç kimse O'nun kapısından hüsrarla dönmüş değildir.

Hz.Abdülbaha, aleyhine verilen yanlış hükümleri incelemeye gelen heyete az ilgi gösterdi. Diğer yandan Muhammed Ali, onlara çok hürmet gösterdi, hediye ve mükafatlar yağdırdı. Heyet başkanı olana general dönmeden önce, Hz.Abdülbaha'yı şehir kapısında asmak için geri geleceğine dair yemin etti. Bu, O'nu sevenleri üzüntüye boğarken, Hz.Abdülbaha'nın düşmanlarına büyük sevinç getirdi. Birçok arkadaşları, henüz vakit varken kutsal ülkeden gitmesini Hz.Abdülbaha'dan rica ettiler. Fakat Tanrı'ya devamlı güvenen Hz.Abdülbaha hiç endişelenmedi ve dedi ki:

“ Bana hapisane hürriyet, hapislik açık bir saray, boyun eğme şerefle eşit, güçlükler bir armağan ve ölüm hayattır.”

Hz. Abdülbaha'yı asmak isteyen general kutsal ülkeden ayrıldıktan kısa bir müddet sonra bir savaşta öldürüldü. Osmanlı İmparatorluğu parçalandı ve yeni rejim yönetimi başladı. Hz.Bahauddin'in Ahd'ini kıran Muhammed Ali ve diğerleri Hz.Abdülbaha'ya zarar verme ve Bahaileri parçalama uğraşlarında tesirsiz kaldılar. Rezil oldular ve utanç verici durumları herkesçe bilindi.

Hz. Abdülbaha, hükümetin değişmesiyle yaşam boyu hapislikten kurtuldu. Artık Hz. Bahauddin'in Emrine en güç koşullar altında sadıkça hizmet eden Hz. Abdülbaha yolculuk etmekte ve babasının Emrini diğer ülkelere götürmekte serbestti. Batılı Bahailer O'ndan Avrupa ve Amerika'ya seyahat etmesini rica ettiler. Yıllarca mahpusluktan dolayı çok zayıf ve yaşlı olmasına rağmen Hz.Abdülbaha davetlerini nazikçe kabul etti.

Batıya yaptığı seyahatte Hz.Abdülbaha binlerce insana Bahai dininden bahsetti. Bazen bir günde birkaç konferans verdi. Bahailer ve Bahai olmayanlar, Onu ziyaret etmek ve sözlerini duymak için çok uzak yerlerden geliyorlardı. Hz. Abdülbaha gittiği her yerden sabahın erken saatlerinden gecenin geç saatlerine kadar dini öğretmekle meşguldüler. Arkadaşları, dinlenmesi için ona yalvardıkları halde, en ateşli hasta durumundan bile kendini düşünmüyordu.

Hz. Abdülbaha, Amerika'da batıdaki ilk Bahai mabedinin temel taşını koydu. Şimdi bu, Tanrı Dininin şerefine adanmış güzel bir yapıdır.

Hz. Abdülbaha'nın Avrupa ve Amerika gezileri hayret verici neticeler verdi. Bahai Dini bir çok ülkede kurulmuştı. Hz. Abdülbaha suud etmeden önce yeni dine iman edenleri Emri diğer ülkelere yaymak için teştvik etti.

Hz.Abdülbaha, 28 Kasım 1912'de Kutsal ülkede bu yaştamdan g etti. İstirahatgahı, hayatta iken kendinin bizzat inştı ettirdiği Hz.Bab'ın türbesi ile bitişik bir odada ve aynı yapıdadır.

Hz.Abdülbaha, Tanrı Dininin açıklayıcısı, Hz.Bahaullah'ın yazılarının tefsir ve öğretilerinin mkemmell örneğiydi. Hz.Bahaullah O'nu "Tanrının Sırrı" diye adlandırmıştı.

HZ. ŞEVKİ EFENDİ – EMRİN VELİSİ

Hz. Abdülbaha Bahailer için sevgili bir babaydı. Suud ettiği zaman dünya Bahaileri çok zgndler. Hz.Abdülbaha'nın Dini yönetmesi otuz yıl kadar sürdü. Bu süre boyunca Bahailer, O'nun gerçek kılavuzluğu altında geliştmişler ve Hz.Bahaullah'ın yazılarının anlamlarını daha iyi anlamışlardır. Hz.Abdülbaha, bu dünyayı terk ettiği zaman Bahailer hikmetli ve sevgili ebeveynlerini kaybeden yetimler gibiydiler. Bir taraftan, Emrin düşmanları, diğer taraftan Hz.Bahaullah'ın Ahd'ini kıranlar, ortaya çıkıp kötü planlarını uygulamak için fırsatın ele geçtiğini dştndler. Hz. Abdülbaha'nın sağ olmadığını ve Bahailerin birliğini koruyamayacaklarını ve bir anda Dine hücum etmenin kolay olacağını dştndler. Tanrı'nın bu çağdaki din birliğinin parçalanmasına izin verilmeyeceğini bilmiyorlardı.

Hz. Abdülbaha Bahailer arasında birliği sağlamış durumdaydı. Dünyadaki Bahailerle sıkı bir szleştme yaptı. Arkasından bir levih bırakmış –Vasiyet ve Şahadet- ve torunu Şevki Efendi'yi Tanrı Dininin Velisi tayin etmiştir.

Hz. Abdülbaha'nın suud etmesiyle Bahailer sevgili bir baba kaybetmişler, fakat Hz.Şevki Efendi gibi " Gerçek bir kardeşt" bulmuşlardır.

Hz. Şevki Efendi, Hz. Abdülbaha'nın kutlu ev sakinleri arasında doğdu. Annesi Hz. Abdülbaha'nın kızı, babası ise Hz. Bab'ın çok yakın bir akrabasıydı. Hz.Abdülbaha O'nu " İviz Dalgalanan Denizlerden Parlayan En Muhteşem , Yegane ve Paha Biçilmez İnci" ve " İviz Kutsal Ağaçlardan ıkan Kutsal Dal" diye adlandırılmıştır. Çünkü Hz.Bab ve Bahaullah'ın aileleri O'nda birleşmişlerdi. Hz.Şevki Efendi, doğrudan doğruya Hz.Abdülbaha'nın dikkat ve denetimi altında büyüdü. Fakat hiçbir kimse Hz.Abdülbaha'nın O'nun için hazırlamakta olduğu makamın farkında değildi. Buna rağmen birçokları Hz. Abdülbaha suud etmeden önce Hz. Şevki Efendi'de yücelik belirtileri görmüşlerdi. Birinde Amerikalı bir Bahai Hz.Abdülbaha'ya hitaben , İncil'de

gelecekte verilen haberde, Hz. Abdülbaha'dan sonra Dinin yönetim d menini elinde tutacağı belirtilen küçük çocuğun halen yaşaması gerektiği kehanetini doğru anlayıp anlamadığını sordu. Hz. Abd lbaħa cevapta, doğru anladığını kutlu çocuğun yaşamakta olup kısa zamanda parlaklılarıyla dünyayı aydınlatacağını söyledi. Hz. Abd lbaħa başka bir kişiye, kutlu ocuğun Tanrı Dinini en yüce y kseklige kaldıracadığını söylemişti.

Hz. Abd lbaħa ‘‘Vasiyet ve şahadetini’’ yazdığı zaman H.şevki efendi henüz bir çocuktur. Tanrı Dininin Velisi olduğunda ise yirmidört yaşındaydı. Hz. Bahauallah'ın yardımı olduğundan genç olması önemli değildi. Hz. Abd lbaħa, Hz. şevki Efendi'yi dünya  zerindeki ‘‘Tanrı şateri’’ diye isimlendirmiş ve O'na itaat edenin Tanrı'ya itaat etmiş olacağını söylemiştir. Bahai Dininin dünyadaki her ülkeye yayılması Hz.şevki Efendi'nin yüce hikmet ve manevi kılavuzluğu sayesinde.

Hz.Abd lbaħa suud ettiği zaman, Hz.şevki Efendi İngiltere'de Oxford  niversitesinde okuyordu. Yaşam boyunca devamlı arzusu Sevgili Hz. Abd lbaħa'ya hizmet etmek ve Bahai Dininin kutsal yazılarını Farsça ve Arapça okuyamayan binlerce Bahai için İngilizceye tercüme edebilmektir. Hz.Abd lbaħa'nın suud haberi Hz. şevki Efendi'ye o kadar büyük bir darbe oldu ki bu yüzden hastalandı. Hz.Abd lbaħa'dan ayrılma şokunu tamamen geçirmeyen, Hz. Abd lbaħa'nın ‘‘Tanrı Emrinin Velisi’’ olmak gibi kendine verdiği zorlu sorumluluğu öğrenmek üzere Kutsal ülkeye vardı. Tanrı, birisine dünyada bir  dev verdiği zaman onu yapacak gücü de verir. Düşünce ve dua ile geçen haftalardan sonra Hz.şevki Efendi yüce işe başlamaya hazırıldı. Tanrı O'nu, Dinini yükseltmesi için attığı her adımda ilahi hikmet ve ilhamla kılavuzlandı.

Hz. şevki Efendi'nin otuzaltı yıllık Velilik devresinde dinin ilerlemesinden başka düşüncesi olmadı. Kendisini hiçbir şeyden sakınmayarak gece gündüz çalıştı. Kişisel yaşamı çok sade idi. Günde bir  g nden fazla yemek yemezdi. Geceleri birkaç saatten fazla uyumazdı. Geri kalan zamanını Bahai Dini için bitmek bilmeyen çalışmasına ayırmıştı. Onun her gün buncasına çok işi başardığını görenler, tek bir günde bir kişinin bu kadar çok işi yapabilmesinin ancak Tanrı Gücü ile olabileceğini anlayabiliyordu.

Hz. Abd lbaħa'nın suud etmesiyle, kötü tasarılarını uygulamayı  mit etmiş olan din düşmanları Hz. Bahauallah'ın Dininin şimdi de Hz.şevki Efendi'nin demir kollarıyla korunmakta olduğunu hemen fark ettiler. Dünya Bahailerine, Hz. Bahauallah'ın Dünya Düzenini kurmak için nasıl birlikte çalışacaklarını ve Hz. Abd lbaħa'nın ‘‘İlahi Plan’’ levhinde belirttiği talimatların nasıl uygulanacağını öğreten Hz. şevki Efendi idi. Hz. Abd lbaħa suud etmeden önce yazdığı bu levihte, Bahailere dinin yükselmesi için ev ve rahatlıklarını terk edip

H.z.Bahauallah'ın Emrini dünyanın en uzak köşelerine götürmeleri için çağrıda bulunuyordu. H.z. Şevki Efendi Bahaileri bu yüce işe hazırlamak için yıllarca eğitti. Onlara, Mahalli ve Merkezi Mahfilleri aracılığıyla nasıl çalışacaklarını öğretti. Çünkü Bahailer tek bir vücut halinde çalışmayı öğrenmedikçe herhangi bir şeyi başarmaları olanaksızdı. Yüce taahhüde hazırlandıkları zaman Emrin Velisi, onları, dünyaya dağılmaları ve H.z. Bahauallah'ın Sancağını dünyanın her tarafına taşımaları için teşvik etti. Onun İlahi kılavuzluğunun ışığı altında yüzlerce Bahai, yeni dini çeşitli yerlerdeki insanlara tanıtmak için, Dinin meşalesiyle yerlerini bırakıp uzak bölge ve adalarda yerleştiler.

H.z. Abdülbaha suud ettiğinde Bahai Dini 35 ülkeye yayılmıştı. Fakat Sevgili Veli'nin yaşamı süresince H.z.Bahauallah'ın Dini H.z.Abdülbaha'nın İlahi Plan Levhinde anlattığı yerler de dahil olmak üzere 251'den fazla ülkeye yayılmıştı.

Vasiyet ve Şahadetin'de H.z.Abdülbaha dünya Bahailerine, hizmet için Dinin bayrağını dünyanın her tarafında dalgalandırmadıkça bir an bile dinlenmemeleri gerektiğini buyurmuştur. Sevgili Velimiz, O'nun bu temennisini tüm yaşamı boyunca, yani bu dünyadaki yaşamının son gününe kadar uyguladı. 4 Kasım 1957'de Kutsal Ülkedeki Bahai kuruluşlarının yapısı için malzeme satın almak üzere gittiği Londra'da suud etti.

H.z. Şevki Efendi, 36 yıllık Emrin Veliliği devresindeki çabaları boyunca, H.z. Bahauallah'ın Evrensel Dinini kendinden sonra Bahailerin devam ettirebilecekleri bir şekilde temelini attıktan sonra bizleri terk etti. Dinlenmeye gitmeden önce iyi bir gemi kaptanı gibi takip edeceğimiz yolları çizmiş ve gerekli olan talimatı vermiştir. Yolu kaybetmeye imkan yoktur. Çünkü alacağımız yolun yönü H.z.Şevki Efendi'nin kendisi tarafından ayarlanmıştır. Bu ruhani kılavuzluk altında bu Tanrı Gemisi mutlaka hedefine varacaktır. H.z.Şevki Efendi sağlığında, 1963 yılında biten on yıllık plan çizmiştir. Bu plana göre Bahai Dininin duyulmadığı, dünyanın geri kalan bölge ve adalarına götürülmesi için Dünya Bahaileri hep birlikte sıkıca çalışmaktaydılar. Emrin Velisi, planın ilk devrelerinde bu planın gelişimini bizzat denetlemiştir. Suud etmeden önce dünyada 4200'den fazla Bahai Merkezi kurulmuş, Bahai eserleri ise 200'den fazla değişik dile tercüme edilmiştir.

Emrin Velisi, Kutsal Ülkede – Dinin Dünya Merkezinde- H.z.Bab'ın türbesi üzerine güzel bir kubbe yaptırdı. Ayrıca içinde H.z.Bab ve Bahauallah'ın orijinal yazılarıyla birçok değerli hatıraların korunduğu Uluslararası Arşiv Binasını yaptırdı. Bu yapılar ve onları çevreleyen sevimli bahçeler dünyanın en güzel yerlerindedir. Her yıl binlerce kişi onları ziyaret etmeye gelir.

H.z. Şevki Efendi, "Baş Koruyucular" diye isimlendirdikleri 27 tane Emrin Eli tayin ederek görevini tamamladı. Dinin koruyuculuğunu ve H.z.Bahauallah'ın

öğretilerini yayma görevini onlara verdi. Emrin Velisi suud ettiği zaman Emrin Elleri arasından Kutsal Ülkede kalıp Dünya Merkezindeki işleri görecek olan dokuz kişi seçtiler. Bunlara “Koruyucular” dendi. Diğer Emrin Elleri, Emrin Velisinin on yıllık planının tamamlanmasına yardımcı olmak üzere dünyaya dağıldılar.

On yıllık planın son bulduğu 1963 yılı, Bahai tarihinde yeni bir dönüm noktası oldu. Hz. Bahau'llah'ın Emrini ilan etmesinden bir yüzyıl geçmiş ve dünya Bahaileri Birinci Umumi Adalet Evi'ni seçmişlerdi. Hz. Abdülbaha'nın bizi temin ettiği gibi, doğrudan doğruya Tanrının kılavuzluğu altında olduğu ve tüm kararlarında hatasız varsaydığı Üstün Organ.

Dünya Bahaileri, bu olayı kutlamak için Londra'da 28 Nisan- 02 Mayıs 1963 tarihleri arasında büyük bir konferans düzenlediler. Bu büyük konferansa dünyanın her tarafından 6200'den fazla insan katıldı. Bu yüce kutlamada insanlığın birliği şekillendi. Birçok ırktan ve değişik geçmişleri olan insanlar milli gelenekleriyle güzel bir Bahau'llah Bahçesi meydana getirdiler. Bahai Dünya Kongresinin bu renkli delegeleri, Hz. Şevki Efendi'nin hatırasına sunabileceğimiz en uygun demetti. O Sevgili Velimiz ki bize, birçok zafer ve hedefe varışlarla dolu on yıllık güçlü bir manevi plan hazırlamıştı.

Sevgili Velinin tükenmek ve yorulmak bilmeyen çabalarına şükranlar. O, dünya Bahailerini Tanrı Dininin gelişimindeki bu büyük yeni gelişmeyi çok iyi hazırlamıştır. Hz. Abdülbaha, Hz. Şevki Efendi'nin çocukluğunda ileri hakkında haber verdiği gibi, O, Tanrı Dinini gerçekten yüce yüksekliklere çıkartmıştır.

BAZI ÖĞRETİ VE PRENSİPLER

İNSANLIĞIN BİRLİĞİ

Hz. Bahauallah bize insanlığın birliğini öğretti. Tüm insanlar tek bir Tanrı'nın çocuklarıdır. Eğer bir semavi babaya inanıyorsak birbirimizi bir ailenin-insan ailesi- üyeleri ve kardeş olarak benimsemeliyiz.

Hz. Bahauallah bize birlik nurunu getirmeden önce, insanları birbirinden ayrı olarak düşünmeye yöneltecek birçok nedenler vardı. Bazı insanlar, derilerinin beyaz olması nedeniyle siyah, sarı veya kızıl derililerden daha üstün olduklarını düşünürlerdi. Hz. Bahauallah bunun doğru olmadığını söyledi. İnsan, renginden dolayı diğerlerinden değişik değildir. Eğer değişik iseler; bu değişik derecede eğitim gördüklerinden ileri gelmektedir. Değişik deri rengine sahip olduklarından değildir. Dünyanın değişik renkteki insanları bir bahçede bulabileceğimiz değişik çiçek çeşitlerine benzerler. Eğer bir bahçenin çiçekleri aynı renkte olsaydı, bu denli güzel olmayacaktı. Hz. Bahauallah Tanrı'nın, beyaz koyunlarının kahverengi koyunlarından daha üstün olmadığı bir sürünün şefkatli çobanına benzediğini söyler. Tanrı, derimiz ne renkte olursa olsun, dünyanın hangi bölgesinden gelirsek gelelim, hepimizi sever. O halde biz niçin birbirimize yabancılar gibi bakıyoruz? Hz. Bahauallah, müminlerinin kalplerinde öyle bir sevgi yarattı ki dünyanın değişik ülkelerinden gelseler bile kendilerini aynı ailenin üyeleri gibi hissedebiliyorlar. Hz. Bahauallah yazılarında şöyle buyuruyorlar:

“Ey İyi Sevilenler! Birlik tapınağı yükselmiştir. Birbirlerinizi yabancı gözüyle görmeyiniz. Siz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarısınız.”
“Bir elin parmakları ve bir vücudun üyeleri gibi olunuz. Vahiy kalemi size böyle öğütüyor.”

Hz. Abdülbaha şöyle buyurmuşlardır:

“Hz. Bahauallah'ın öğretileri arasında, insanlık aleminin birliği vardır. Tüm insanlar Tanrı'nın koyunları, Tanrı ise şefkatli bir çobandır. Bu çoban bütün koyunlara karşı lütfkardır. Çünkü hepsini O yaratmış, eğitmiş, korumuş ve donatmıştır. Şüphesiz ki Çoban tüm koyunlara karşı lütfkardır. Bu koyunlar arasında cahiller varsa okutulmalı, çocuk varsa olgulaşmıncaya kadar eğitilmeli, hastalar varsa tedavi edilmelidir. Kin ve nefret olmamalıdır. Bu cahiller ve hasta kişiler şefkatli bir Doktor tarafından bakılmalıdır.”

Geliniz insanlık aleminin birliği için dua edelim.

“İlahi, ilahi! İnsanların kalplerini birleştir. Yüce maksadını onlara açıkla. Emirlerine bağlı ve dininde kararlı olsunlar. Onlara işlerinde yardım et. Sana hizmet etmek için onları kuvvetlendir. İlahi! Onları kendi hallerine bırakma, onlara bilgi nurunla yol göster. Sevginle kalplerini sevindir. Sen gerçekten onların yardımcısısın, onların Rabbısın.”

-Hz. BAHAULLAH-

TAASSUBUN KALDIRILMASI

Hz.Bahauallah insanlığı felakete sürükleyen her türlü dini, ırki ve diğer tür taassubların unutulmasının gerekli olduğunu öğretir. İnsanlar, taassuba bağlı kaldığı sürece dünya barışa kavuşamaz.

Geçmişteki tüm savaşlar, cinayetler ve dökülen kanlar çeşitli taassuplar nedeniyle olmuştur. İnsanlar, ülkeleri ve dinleri yüzünden savaşmış ve dünyaya yıkıntı, milyonlarca insana da ölüm getirmişlerdir.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Eğer bu taassublar ve düşmanlıklar din yüzünden ise, düşününüz ki din ahbablık sebebi olmalıdır. Aksi halde meyvесizdir. Eğer bu taassup ırki taassubsa, düşünmek gerekir ki tüm insanlar bir millettir. Hepsi de Adem ağacından gelmişler ve Adem ağacının köküdürler. Bu ağaç birdir. Tüm milletler bu ağacın dalları, kişiler ise yaprakları, tomurcukları ve meyveleri gibidirler. Çeşitli millerin oluşması ve bunun sonucu kan dökme ve insanlık yapısının yıkılması, insanın cahil ve egoist düşünmesi sonucundan doğmuştur.”

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Allahın nazarında muhtelif kavimler arasında fark yoktur. Niçin böyle bir taassup icat edilmeli? Böyle bir vehmin ortaya koyduğu savaşları nasıl mazur görebiliriz? Tanrı insanları birbirini yok etmeleri için yaratmadı. Bütün ırklar, kabileler, kavimler, sınıflar, Semavi Peder’in nimet ve ihsanından eşit derecede pay alırlar. İnsanlar arasında bir tek fark varsa, o da Allah’ın Kanununa itaat derecesi itibariyle olan farktır...Hangi renk ve milletten olurlarsa olsunlar, insanlığı seven kişiler mümtaz kimselerdir.”

“Düşününüz ki uysal hayvanlar bile vatan kavgalarına girmiyorlar. Büyük bir arkadaşlık ve ahenk içinde birlikte yaşıyorlar. Örneğin, eğer doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden birer güvercin aynı noktaya varsalar hemen ahenkle birleşirler. Bu bütün uysal hayvan ve kuşlarda böyledir.

Fakat vahşi hayvanlar karşılaşır karşılaşmaz birbirlerine saldırıp kavga eder ve birbirlerini parçalarlar. Aynı yerde barış içinde yaşamaları olanaksızdır. Onların hepsi sosyal yaşamdan hoşlanmayan, vahşi, yabani ve kavgacı yaratıklardır. ”

GERÇEĞİ ARAŞTIRMA

Bir çocuk Hıristiyan ailede doğmuşsa Hıristiyan olur. Ebeveynleri Müslüman ise çocukları da Müslüman olur. Hindu iseler çocuklar da Hindu olur. Niçin? Çünkü dünyada birçok insan atalarını taklit ederler. Bu körü körüne taklit devam ettiği sürece insanlar birleşmezler. Taklitleri yüzünden birbirleriyle savaşır. Herkes kendinin gerçeğe sahip olduğunu, diğerinin ise daima yanlış inançta olduklarını ileri sürer. İnsanlar başka bir ailede değişik bir inançla doğmuş olsalardı, şimdi doğru yol olarak inandıklarından değişik fikirlere sahip olacaklarını çok az düşünüyorlar.

Hız. Bahauallah gerçeğin tek olduğunu öğretir. Eğer insanlar babalarını taklitden vazgeçip gerçeği kendi başlarına araştırırsalardı, hepsi de aynı sonuca varıp birleşeceklerdi. Değişik insanlar değişik evlerde yaşayıp, güneşe renkli pencere camlarından bakan çocuklara benzerler. Her evin cam rengi diğer evlerin cam renklerinden farklı olduğu için; Bir çocuk güneşe yeşil camdan bakıp güneşin yeşil renkte olduğunu düşünür, diğer çocuk ise mavi camdan bakıp mavi olduğunu düşünür. Üçüncü çocuk ise güneşin kırmızı olduğuna inanır. Çünkü pencere camları kırmızıdır. Bu çocuklar gördükleri rengin doğru olduğuna inanarak güneşin rengi yüzünden kavga edebilirler. Eğer güneşe kendi dar pencere camlarından bakmaktan vazgeçip dışarıya çıksalar güneşin gerçek rengini görecek ve üzerinde savaşacak birşeyleri kalmayacaktır.

Hız. Bahauallah insanoğullarının atalarından miras kalma evlerinden dışarı çıkarak güneşe renkli pencere camlarından bakmaktan vazgeçmelerini söylüyor. Çünkü bakmakta olduğumuz güneş aynı güneştir. Renkli camı gözlerimizin önünden çeker çekmez hepimiz onun gerçek rengini görmüş olacağız.

Sadece atalarımızın birçok nesilden beri inanmış olmaları nedeniyle Tanrı, o inancı takip etmemiz yerine inanmakta olduğumuz şeyi düşünmemizi bekler. Hepimiz de gerçeği kendimiz araştırmış olsa göreceğiz ki gerçek tektir. Bu hepimizi bir araya getirir ve geçmişin ayrılıklarını terk etmemizi sağlar.

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Tanrı'nın kutsal Zuhurlarının İlahi Dinleri gerçekte bir olup, yalnız isim ve isimlendirmede ayrılırlar. İnsan, hangi şafaktan görünürse görünsün ışığı seven olmalı, hangi topraktan yetişirse yetişsin gülü seven olmalıdır.

Fenere bağlanmak ışığı sevmek değildir. Toprağa bağlanmak uygun değildir, fakat topraktan yetişmekte olan gülden zevk almak değerlidir. Ağacı sevmek faydasızdır. Fakat meyvesine ortak olmak karlıdır. Hangi ağaçta büyülürse büyüsünler, nerede bulunurlarsa bulunsunlar lezzetli meyvelerden istifade edilmelidir. Hangi dil terennüm ederse etsin, gerçek sözü onaylanmalıdır. Mutlak doğruluklar hangi kitapta kayıtlı olursa olsun, kabul edilmelidir. Eğer taassuba sığınırız, bu mahrumiyet ve cehalete neden olacaktır. Dinler, milletler ve ırklar arasında çekişme, yanlış anlayıştan dolayıdır. Eğer dinleri, temellerinde yatan prensipleri bulmak için araştırırsak, asıl gerçeğin tek olması nedeniyle anlaştıklarımızı görürüz. Bu sayede dünya din adamları birlik ve uzlaşma noktasına varacaklardır.”

Hz. Abdülbaha başka bir yerde şöyle buyuruyorlar:

“Eyvah, insanlık tamamen taklit ve İlahi Dinin her zaman aynı kalmış gerçeğine dayanmayan ve gerçek olmayan şeylere gömüldü. Hurafeler asıl gerçeği karartmış, dünya kararmış, din ışığı ise görünmez olmuştur. Bu, karanlık, ayrılık ve kavgalara neden olur. Din, insanlığın birliği için olmasına rağmen dini inançların çok çeşitli olması nedeniyle dini inançlar arasında anlaşmazlık doğar. Gerçek din, insanlar arasında sevgi ve anlaşma kaynağı, övgüye değer nitelikleri de gelişme nedenidir. Fakat insanlar, Gerçek Birleştirenden habersiz, sahtelik ve taklitleri tutuyorlar. Böylece dinin parlaklığından da mahrum kalıyorlar. Baba ve atalarından kendilerine miras kalan hurafeleri takip ediyorlar. O derece bu hakim oldu ki ilahi gerçeğin semavi ışığını bir tarafa attılar. Taklit ve hayaller karanlığında oturdular. Yaşam nedeni olması gereken ölüm nedeni oldu. Bilgi delili olması gereken şimdi cehalet delili oldu. İnsan tabiatının yüceliğine etmen olan, alçalışına neden oldu. Bu şekilde dindarlık sahası yavaş yavaş daralmış ve kararmış, materyalist dünya ise genişlemiş ve gelişmiştir. Dindar kişi dinin yüce gerçeğini ve kutsallığını ihmal ederek taklit yolunu tutmuştur. Güneş battığı zaman yarasalar uçar. Onlar gece yaratıkları olduğu için gece ortaya çıkarlar. Dinin ışığı karardığı zaman da materyalistler ortaya çıkarlar. Onlar gecenin yarasaları gibidirler. Dinin batışı onların faaliyet zamanıdır. Dünya karardığı ve bulutlarla kaplandığı zaman gölgeleri ararlar.”

“Hz. Bahauallah, doğu ufkundan yükselmiş ve Şanlı bir güneş gibi dünyaya gelmiştir. O İlahi Dinin gerçeklerini yansıtmış, taklitler zulmetini dağıtmış, yeni öğretilerin temelini atmış ve dünyayı yeni baştan canlandırmıştır.”

“Hz. Bahauallah’ın ilk öğretisi gerçeği araştırmaktır. İnsan gerçeği kendi başına aramalı, taklitle ve atalarından kalma basit şekillere yapışmaktan vazgeçmelidir. Dünya milletleri gerçek yerine taklitleri takip ettikçe, taklitlerde çok ve çeşitli olduğu için inanç farkları, dargınlığı ve savaşı

doğurur. Bu taklitler olduğu sürece insanlık aleminin birliği olanaksızdır. O halde, gerçekleri araştırırsak onun ışığı ile bulut ve karanlıklar dağılabilir. Gerçek tek olup bölünmeye veya çok olmasına izin verilmez. Eğer dünya milletleri gerçeği bulurlarsa anlaşacak ve birleşeceklerdir. Bir çok insan ve topluluk, Hz. Bahauallah'ın öğretisi ve kılavuzluğunda gerçeği bulmuşlardır. Böylelikle sevgi ve anlayış içerisinde yaşamaktadırlar. Artık aralarında en ufak bir düşmanlık ve dargınlık yoktur.”

EVRENSEL DİL

Dünyadaki anlaşmazlıkların nedenlerinden biri de insanların birbirlerinin dillerinden anlamamalarıdır. Her ülkenin değişik dili vardır. Bir insan kendi ülkesinden dünyanın diğer bölgesine gittiğinde yabancılar arasında olduğunu hisseder.

Hz. Bahauallah, dünyanın tüm insanlarını birleştirmek ve onları aynı ailenin üyeleri yapmak için gelmiştir. Kanunlarından biri de evrensel bir dilin dünyanın her tarafında öğretilmesidir. Böylece her insan kendi ana dili yanında bir de evrensel dili öğrenecektir. Bu durumda kişiler nereye giderlerse gitsinler birbirlerini anlayacakları için kendilerini evlerindeymiş gibi hissedeceklerdir.

Bazen dil farklılığı tehlikeli sürtüşmelere ve anlaşmazlıklara neden olur. Örneğin Yaratıcımızın ismini ele alınız. Hindu lisanında 'İşvara', Arapça'da 'Allah', İngilizce'de 'God' diye adlandırılır. Cahil halk, 'God'ın, İşvara ve Allah'tan farklı olduğunu düşünerek bu değişik isimlerden dolayı birbirleriyle kavga edeceklerdir. İnsanlar tek bir dil konuşabildikleri zaman demek istediklerinin aynı şey olduğunu fark edeceklerdir. Bu, aralarındaki birçok anlaşmazlıkları kendiliğinden kaldıracaktır.

Şimdiye kadar insanların evrensel bir lisanı bilmemelerinden dolayı Bahailer, Hz. Bahauallah'ın Mesajını 571 1973 yılındaki istatistiklere göre dile çevrilmişlerdir. Evrensel dil dünyada kabul edildiği takdirde Hz. Bahauallah'ın öğretilerini değişik milletlere sunmak çok kolaylaşacak ve herkes bu dilde Tanrı Zuhurunun kutsal yazılarını okuyabilecektir.

KADIN VE ERKEK EŞİTLİĞİ

Güvercinin kanatlarından birinin tüylerini yolarsanız, diğer kanadı ne kadar kuvvetli olursa olsun uçamaz. Çünkü kuş uçmak için iki kanata gereksinim duyar.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“İnsanlık iki kanadıyla –biri erkek, diğeri kadın- kuşu benzer. Her iki kanadı da kuvvetli olmadıkça ve aynı kuvvetle gönderilmedikçe kuş göklere uçamaz.”

Tekrar buyuruyorlar:

“Tanrı bütün yaratıkları çiftler halinde yarattı. Bu üç krallıktaki –İnsan, hayvan ve bitki- her şey iki cinsten meydana gelir. Aralarında da mutlak eşitlik vardır.”

“Bitkilerin de dişi ve erkek türleri vardır. Eşit hakları olduğu gibi cinslerinin güzelliğinde de eşit paya sahiptirler, her ne kadar gerçekte meyve vereni, meyvesizden üstün dense bile...”

“Hayvan dünyasında dişi ve erkeğin eşit haklara sahip olduklarını görürüz. Hepsi de cinslerinin avantajlarından yararlanırlar.”

“Şimdi, tabiatın iki alçak krallığında bir cinsin diğeri üzerinde üstünlüğü hususunda bir sorun olmadığını gördük. İnsanlık dünyasında büyük fark buluruz. Dişi cins aşağılık muamelesi görüyor eşit hak ve imtiyaza sahip olmasına izin verilmiyor. Bu durum tabiatın dolayısıyla değil, eğitimden dolayısıdır. İlahi yaratılışta böyle bir ayırım yoktur. Tanrı yanında hiç bir cinsin diğeri üstünlüğü yoktur.”

Tanrı hepimizi insan olarak yaratır. Onun için erkek veya kadın olmamızın hiç bir farkı yoktur. Seven bir anne ve baba için kız veya erkek evlatlar eşit değerdedirler.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Erkek ve kadının her ikisi insanoğlu olup, Tanrıya göre eşittirler. Her biri, İlahi Yaratıcı'nın planında birbirlerinin tamamlayıcısıdır. Tanrı yanında yegane farkları hareket ve işlerindeki saflık ve doğruluktur. Tanrı tarafından tercih edilen, yaratana ruhi benzerlik ve hayalde en yakın olanıdır.”

Tanrı'nın bağışısı erkek ve kadına aynı şekilde eriştiğı sürece biz de herhangi bir ayırım yapmamalıyız. Bir toplumda erkeğin görevi kadının görevinden farklı olabilir, fakat hak ve imtiyazları eşit olmalıdır. Bir kadının yeteneğinin bir erkeğin yeteneğinden az olduğunu düşünmemeliyiz. Geçmişte kadınların erkekler kadar eğitim ve öğretim olanakları yoktu. Değişik yeteneklerini geliştirememelerinin nedeni budur.

Bahailer Ruhani Mahfillerinin seçiminde her yıl en mümin ve faal üyeleri seçerler. Kadın veya erkek olmalarının bir farkı yoktur. Daima hatırlamalıyız ki Tanrı kişinin kalp ve karakterine bakar cinsine değil...

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Her kimin düşüncesi saf, eğitimi daha üstün, ilmi becerileri büyük, amel ve hayır severliği daha fazlaysa, beyaz veya siyah olsun kadın veya erkek, bütün bu hak ve tanınma ile ünvanlandırılır. Kim olduğu fark etmez.”

GENEL EĞİTİM

Hz. Bahauallah'ın öğretilerinden biri de –kız veya erkek- her çocuğun eğitilme zorunluluğudur. Eğer anne ve babalar çocuklarının eğitimini ihmal ederse, Tanrı katında sorumludurlar. Bu, Hz. Bahauallah'ın bir emridir.

“Her babaya kız ve erkek çocuklarını okuma ve yazmada eğitmesi emredilmiştir. Kim bu buyruğu ihmal ederse, Adalet Evi Üyeleri'nin görevi, eğer zenginse, ondan çocukların eğitimine gerekli olan parayı almaktır. Aksi halde –anne ve babası muktedir değilse- sorun Adalet Evi'ne devredilir. Doğrusu biz Onu -Adalet Evi- fakir ve muhtaçların korunacağı bir yer yaptık.”

“Kim evladını veya diğer çocukları eğitirse Benim çocuklarımı eğitmiş sayılır.”

Bu şekilde, çocukların eğitimi bütün Bahailer için farzdır. Eğer anne ve babalar çocuklarını eğitmeye muktedir oldukları halde ihmal ediyorsa Ruhani Mahfil onları zorlamalıdır. Fakat fakirlerse, Ruhani Mahfil toplumun fonları sayesinde çocukların eğitimini sağlamalıdır.

Hz. Bahauallah'ın sözleriyle çocukların eğitiminin kutsal bir ödev olduğu açıktır.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Kim evladını veya diğer çocukları eğitirse Benim çocuklarımı eğitmiş sayılır.”

Hz. Bahauallah'ın çocuklarından birini eğitmek bizim için imtayaz ve büyük bir şeref değil midir? Yalnız kendi çocuklarımızı veya diğer insanların çocuklarını eğitmekle bu şerefe sahip olabiliriz.

Çocuklarımızı evde çalıştırmak veya davarı otlığa çıkarmak için gereksinmemiz olduğunu, bu nedenle okula gidecek zamanları olmadığını söyleyemeyiz. Unutmamalıyız ki davara bakmak veya tarlada çalışmak Tanrı'nın buyruğu

değildir. Fakat eğitim Tanrı'nın buyruğudur. Eğer bu buyruğa itaat etmezsek sorumlusu biz oluruz. Aynı şekilde, çocuğumuzun kız olması nedeniyle kızın eğitime gereksinimi olmadığını söyleyemeyiz. Hz. Abdülbaha, "Erkek ve kadın haklarında eşitlik olduğu halde, eğer öncelik verilecekse kızlara verilmelidir. Çünkü onlar geleceğin anneleri olacaklar ve eğitilmiş bir anne daha iyi çocuklar yetiştirir." demiştir.

Hz. Bahau'llah'a göre eğitim yalnız okuma ve yazma öğrenmek değildir. Çocuklar insan ırkına hizmet edebilecek şekilde eğitilmelidir. Halihazırda, dünyanın değişik bölgelerinde yaşayan çocuklar yalnız kendi ülkelerine sadık olacak şekilde yetiştiriliyorlar. Bazen körpe akıllarına diğer milletlerden nefret etme işlenir. Alman, Arap veya Çinli olmakla öğünmeyi öğretirler. Kendi ırk, din ve rütbelerinin dünyada en üstün olduklarına inandırılırlar. Bahai dinine göre bu doğru değildir. Eğitimin amacı, dünyanın bir ülke ve insanoğlunun onun vatandaşları gibi olduğuna inanan, hizmet ve sevgilerini tüm dünyanın düzeltilmesine harcayan kadın ve erkekler yetiştirmek olmalıdır.

İnsanlar bu eğitim metodunu benimsedikleri takdirde insan alemi birliğini kurmak mümkün olacaktır.

Hz. Bahau'llah buyuruyorlar:

"Çocuklar okullarda önce dinin prensiplerinde eğitilmelidirler. Böylece Tanrı kitaplarında belirtilen vaad ve korkutma onları yasak olan şeylerden korur ve buyruklarının peleriniyle donatır. Fakat bu, çocuklara cahil fanatiklik ve taassubla zarar vermeyecek bir ölçüde olmalıdır."

Bu demektir ki Tanrı Zuhurları tarafından öğretilen değerler, her eğitim sisteminin temeli olmalıdır. İnsanlar ancak manevi aydınlatmalarla yaşamlarında daha mutlu olabilecekler. Çünkü böylece arkadaşlarıyla taassup olmaksızın yaşamayı öğrenecekler ve gelecek için ümit ve güvene sahip olacaklardır.

Eğitim bizi hurafelerden, taassuplardan ve materyalizmin pençesinden kurtarmalıdır.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

"Hz. Bahau'llah'ın kutsal öğretileri arasında insan hürriyeti de yer almaktadır. İnsan ideal güç sayesinde tabiat dünyasının esaretinden kurtulmalıdır. İnsan tabiata esir olduğu müddetçe vahşi bir hayvandır. Çünkü var olmak için mücadele, tabiat dünyasının bir zorunluluğudur. Bu var olmak için mücadele sorunu, tüm belaların ve yüce felaketin pınar başıdır."

Hiç bir Bahai, çocuklarını gerçek bilgi edinmekten mahrum edemez. Çünkü Hz. Bahauallah'a göre:

“Bilgi, insan için kanat gibi olup yükselişin de merdivenidir. Bilgi edinmek herkesin görevidir. Laf ile başlayıp, lafla biten ilimleri değil, Dünya insanların yararına olacak ilimleri öğrenmeleri gerekir. İlim ve sanat sahipleri dünya insanları arasında büyük hakka sahiptirler. İnsanın gerçek hazinesi bilgisi olup bilgi, şeref, refah, neşe, memnuniyet, mutluluk ve sevinç aracıdır.”

DİN VE İLİM BİRLİKTE ÇALIŞMALIDIR

Tanrı bizlere hayvanlardan farklı olmamız için düşünme gücü vermiştir. İnsan aklını kullanabildiği için çağlar boyunca ilerleyebilmiş ve bugün binlerce sene önce yaşadığından daha değişik yaşayabilmektedir. Yeni bulgu ve buluşlar insanların daha iyi evlerde yaşamalarını, hastalık ve cehaletle savaşmalarını mümkün kılmıştır. Eğer manen gelişemezsek maddi ilerleyişin bize çok az yararı olur. Tanrı manen ilerlememiz için bize din vermiştir. Dinsiz ilim birçok zararlar verebilir. Aynı şekilde, ilimsiz din de karışıklığa neden olur. İnsan ırkının gerçek ilerlemesi için her ikisi de birlikte gereklidir. İlim ve din birlikte yürümelidir.

İlim bizi aletlerle donatır, din ise onları nasıl kullanacağımızı söyler. Eğer bir balta veya orak doğrulukla kullanılırsa çok faydalıdır. Fakat eğer bir katil balta veya orak kullanılırsa, aynı faydalı bir alet tehlikeli bir alet durumuna gelir. Bugünkü dünya karışıklığı nedeni ilmin silah olarak kullanılan aletleri insanlara temin etmesidir. Çünkü onlara, bu aletleri en iyi şekilde nasıl kullanacaklarını öğreten dinleri yoktur. Diğer taraftan ilmi terk eder, nedenleri çözmek için aklımızı da kullanmaktan vazgeçersek, din cehalet ve hurafeden başka birşey olmayacaktır. Böylece dünya insanlarına zararlı olacaktır.

Geçmişteki insanlar din ve ilmin birlikte çalışmayacağını düşünmüşlerdir. Fakat, Hz. Bahauallah gerçek dinin ilimle uyum içinde olduğunu öğretir. O, bize kalplerimiz ile akıllarımızın aynı gerçekleri kabul edebileceklerini söyler.

Bu bölümü, Hz. Abdülbaha'nın bir konuşmasından alınmış şahane bir aktarma ile sonuçlandıracağız:

“Tanrı, din ve ilmi anlayışımızın ölçüsü yaptı. Sakın bu görkemli gücü ihmal etmeyiniz. Herşeyi bu terazide tartınız...Bütün inançlarınız ilimle uyumlu olsun, gerçek tek olduğu için karşıt olamaz. Din hurafe, yersiz taassup ve anlaşılmaz prensiplerden arındığı zaman ilimle uygunluğunu gösterir. Böylece dünyadan tüm savaşları, anlaşmazlıkları, kavgaları ve

ayrılıkları silip süpürecek büyük bir birleştirici ve temizleyici kuvvet hasıl olacaktır. Sonra insanlık Tanrı sevgisinin kudretinde birleşecektir.”

AŞIRI ZENGİNLİK VE FAKİRLİĞİN KALDIRILMASI

Hız. Bahauallah, adaleti dünyadaki herşeye tercih ettiğini söyler.

“Ey Ruh Oğlu! En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin varsa ondan yön çevirme.”

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Hız. Bahauallah’ın öğretileri arasında en önemli prensiplerden biri, her insanın yaşamını sağlayacak günlük yiyecek ve kazanç araçlarında eşitlik hakkına sahip olma gerekliliğidir.”

“O şekilde insanların şartları ayarlanmalıdır ki fakirlik kalsın, rütbe ve durumuna göre herkes mümkün olduğu kadar rahatlık ve refaha ortak olsun.”

“Bir taraftan haddini aşmış zenginlikleri ile diğer taraftan açlıktan ölen talihsizleri birkaç azametli sarayı olanlar ile başlarını sokacak yerleri olmayanları aramızda görürüz. Bazılarının pahalı ve itinalı çeşitli yiyecekleri, bazılarının ise kendilerini yeterince canlı tutacak miktardaki yiyecekleri zor bulduklarını fark ederiz. Bazıları kadife, kürk ve ipekli güzel kumaşlar giyerken, diğerleri kifayetsiz, fakir ve ince elbiselerle soğuktan korunmaya çalışmaktadırlar.”

Bu koşullarla mevcut olan durum yanlış olup çaresi bulunmalıdır. Şüphesiz ki bazılarının aşırı derece zengin diğerlerinin ise acınacak derecede fakir olma durumunu kontrol edip geliştirecek bir organizasyon gereklidir. Zenginliği sınırlandırmak gibi fakirliği de sınırlandırmak önemlidir. Her iki uç’da iyi değildir.

“Yoksulluğun, açlıktan ölüme erişmesine müsaade edildiğini gördüğümüz zaman bu, bir yerde zulüme rastlayacağımıza bir işaret olmalıdır. İnsanlar bu konuda hızla harekete geçmelidirler. Birçok insanı ezen ve fakirlik sefaletine neden olan bu koşulları değiştirmekte daha fazla geç kalmamalıdırlar.”

Bahai dininde, aşırı zenginlik ve fakirliğin olmayacağı dengeli bir toplumun yaratılışı için görkemli kanun ve öğretiler vardır. Bu kanunların birçoğu dünya hükümetleri tarafından uygulama alanına konulmalıdır. Fakat bugünkü ekonomik problemlerinin asıl çözümlü kişilere bağlıdır. Bahailer, manevi

ilerlemeye olduğu kadar maddi ilerlemeye de çaba harcamaya teşvik edilirler. Fakat, Hz. Bahauallah'ın şu sözlerini asla unutmamalıdırlar:

“Zenginliğin z Beni sevmektir. Beni seven herşeyin sahibidir. Beni sevmeyen ise gerçekte fakir ve muhtaçtır.”

Bir Bahai için gerçek zenginlik kalbindeki Tanrı sevgisidir. Hiç kimsenin alamayacağı bu büyük hazineye sahip olursa maddi zenginlikler onun gözünde büyük değer taşımayacak ve dış fakirlik mutsuz olmasına neden olmayacaktır.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Fakirlikte sıkıntılı, zenginlikte güvenlik duygusu içinde olmayınız. Çünkü fakirliği zenginlik, zenginliği ise fakirlik takip eder.”

Kalplerimiz bu dünyanın zenginliklerine bağlanmaktan vazgeçerse, zenginliğimizi ihtiyaç içinde olanlarla paylaşmak kolaylaşır. Hz. Bahauallah'ın mminlerinden beklediği budur. Hz. Abdülbaha Levihlerinin birinde buyuruyorlar:

“Hz. Bahauallah'ın öğretileri arasında birinin malını diğerleriyle gönüllü paylaşması vardır. Bu gönüllü paylaşma, kanunen empoza edilen eşitlikten daha yücedir. Bu, kişinin kendini diğerlerine tercih etmesini değil, fakat başkaları için kendi yaşam ve mülkünü feda etmesini kapsar. Bu, insanın takip etmeye zorlandığı bir kanun zorunluluğu veya buyruğu olarak kabul edilmemelidir. Hayır, insan İnan'daki Bahailer arasında olduğu gibi gönüllü ve kendi isteğiyle başkaları için mülkünü, yaşamını feda etmeli ve fakire seve seve vermelidir.”

Bir şahıs me kadar fakir olursa olsun, kendinde olanları paylaşabileceği kendinden daha fakirlerini bulabilir. Hz. Bahauallah zenginlere şöyle buyuruyorlar:

“Ey Dünya'nın Zenginleri! Fakirler aranızda emanetimdir. Emanetimi iyi saklayınız. Hep kendi rahatınızla meşgul olmayınız.”

Hz. Bahauallah yardıma muhtaç olanların unutulmamasını, çünkü egoist olanların cezalandırılacaklarını ikaz eder:

“Ey Toprak ocukları! Zenginleri fakirlerin seher iniltisinden haberdar ediniz; olmayaki gaflet yüzünden helake düşüp servet sidresinden mahrum kalalar. Cmertliğim ve el aıklığım Benim huylarımdandır. Ne mutlu, huylarımın ss ile sslenenlere!”

Zenginlerin zenginliklerini vermeleri istendiği halde, Hz. Bahauallah fakirlerin de dilenmesini yasak eder. Kendi hayatlarını kazanmak için Tanrı'ya güvenerek

çalışmaları gerektiğini söyler. Her fert kendi işini takibe ve bu dünyada görevini yapmaya çağrılmaktadır.

Bizden daha fazla parası olanı kıskanmayacağız. Çünkü Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

“Ey Arz Çocukları! İyi biliniz ki kıskançlık kiriyle kirli bir kalp, Benim Baki Ceberrutuma elbette giremez. Benim Mukaddes Melakutumun mukaddes kokularını alamaz.”

Ve tekrar buyuruyorlar:

“Ey Kulum! İçini kötü duygu ve düşüncelerden arıt. Her türlü kıskançlıktan arınmış olarak yücelerdeki kutsiyet alanına yücel.”

Zenginliğin kendi başına bir fazilet olmadığını bilmeliyiz. Bu tehlikeli bir şey olabilir.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Altın nasıl ateş ile denenirse, Tanrı da insanları altın ile dener.”

Yine buyuruyorlar ki:

“Ey Fani Mallara Mağrur olanlar! Biliniz ki zenginlik, arayan ile Aranılan ve seven ile Sevilen arasında muhkem bir seddir. Zengin, az bir istisna ile Tanrı'nın yanına yaklaşmadığı gibi rıza ve teslimiyet şehrine de giremez. İmdi, ne mutlu zenginlik kendisini ebedi servet ve melekûtten alıkoymayan zenginelere! İsmi Azama yemin olsun ki, böyle bir zenginin nuru yerdekileri aydınlatan güneş gibi göktekileri de aydınlattır.”

O halde yaşamımızın amacı, bu dünyanın kısa rahat yaşamından zevk almak için servet biriktirmek değildir. Maddi zenginlikler, ruhani zenginlikler kazandığımızda, kendimizi ve bu dünyadaki yaşamımızın amacını bildiğimizde bize fayda sağlayabilir.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“İnsan, kendisini büyüklük veya alçaklığa, utanç veya şerefe, zenginlik veya fakirliğe yönelten şeyin ne olduğunu bilmelidir. İnsan, kendi varlığını anladıktan ve olgunlaştıktan sonra onun için zenginlik bir el becerisi ve meslekle kazanılırsa beğenilir. Saygıdeğer insanlar için bu övgüye değer bir şeydir. Özellikle dünyayı ve milletlerin güzel ruhlarını eğitmeye kalkan kullar için.”

Bu dünyanın zenginliklerine sahip olalım veya olmayalım, hatırlamalıyız ki Tanrı sevgisinin kalplerimize girmesine izin verdiğimizde hepimiz ruhen zenginleşiriz. Tanrı, Hz. Bahauallah aracılığıyla hepimize şöyle seslenmektedir:

“Seni zengin yarattım, nasıl fakirleşiyorsun? Seni aziz yarattım, neden kendini alçaltıyorsun? Seni bilgi cevherinden ortaya çıkardım, niçin özgemden bilgi arıyorsun? Seni sevgi çamuruyla yoğurdum, nasıl oluyor ki benden başkasıyla meşgulsün? Şimdi gözünü kendine çevir ki Beni içinde kaim, kadir, muktedir ve kayyum bulasın.”

MUTLULUK

Hz. Bahauallah'ın bize en büyük bağışlarından biri de kalbimizde yarattığı neşe ve mutluluktur. Neşeliyiz, çünkü Tanrı sevgisi içimizdedir. Mutluyuz, çünkü dünyadaki kısa yaşamımızın anlam ve amacını biliriz. Neşeleniriz, çünkü sevdiğimizi bulduk. Şimdi O'nun yaratıcı kelimelerinin etkisi ile diğer kalan insanlarla barış içindeyiz.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Ey Toprak üzerinde Yerleşmiş Ahbablarım! Semavi Yurdumuza doğru hızlanınız. Müjde sizlere, En iyi Sevgili olan geliyor. O, Kendini Tanrı vahyinin şerefiyle taçlandırdı ve insanlara başlangıcı olmayan cennetin kapılarını açtı. Bırakınız tüm gözler neşelensin ve her kulak memnun edilsin. Çünkü şimdi O'nun güzelliğine bakma zamanıdır. Şimdi O'nun sesine kulak vermenin en uygun zamanıdır. Hasretini çeken her aşık bu ilanı edin. Bakınız, En iyi Sevgiliniz insanlar arasına geldi. Sevgi Hükümdarının Elçisine müjdelere sununuz: Ey Tapılırcasına Sevilen! Şerefine mükemmeliyeti süslenmiş olarak görüldü. Ey Güzelliğin aşıkları! O'ndan ayrı kalmanızın elemi ebedi kavuşmanın neşesi ile değişsin.”

Sevgiliyi tanımanın ve sesine kulak vermenin neşesi, her Bahainin kalbini doldurur. Değerli yaşamlarını Sevgilileri için memnunlukla veren binlerce Bahai şehidi tarafından bu yüce bağış hissedilmiştir. Dinin neşesi kalbimizi doldurduğunda dünyadaki hiç bir şey cesaretimizi kıramaz ve bizi mutsuz yapamaz. Tanrı ve yaratıklarının sevgisi kalplerimizde olduğu takdirde fakirlik, hastalık ve zorluk unutulabilir.

Hz. Abdülbaha Hapishanede ağır koşullar altında yaşarken bile hissettiği bu sürekli mutluluktan sık sık ve devamlı olarak bahsetmiştir. Buyuruyorlar:

“Mahpusluktan mutluydum. Büyük gurur içindeydim. Çünkü suçlu değildim, beni Tanrı yolunda hapsedmişlerdi...Mutluydum. Tanrıya hamdolsun ki Tanrı Dini için mahpustum. Hayatım harcanmamış fakat ilahi hizmet yolunda sarfedilmişti. Beni gören hiç kimse hapiste olduğumu düşünemedi. Beni hapishaneye aldırılmaz bir şekilde tamamen memnuniyet, sıhhat ve büyük bir neşe içinde gördüler.”

Tanrıya ve hemsinsimiz olan yaratıklara karşı duyduğumuz sevgiden gelen bu mutluluk, Tanrı'ya hamd etmekte ve ilahi bağışını almakta bizi daha değerli yapar. Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

“Ey İnsan Oğlu! Gönlünü hoş tut ki mülakatıma layık ve güzelliğime makes olasın.”

Bahailer, parlak mutluluk ışığının daima yansıtıcısı olmalıdırlar. Hz. Bahauallah'ın şu muhteşem sözlerini okuduktan sonra nasıl mutsuz olabiliriz:

“Ey Ruh Oğlu! Seni nurun müjdesiyle müjdeliyorum; onunla müjdelen. Seni kudsiyet karargahına çağırıyorum; ona sığın ki sonsuz bir sona kadar rahata kavuşasın.”

Hz. Bahauallah, kalbin Tanrı'nın meskeni olduğunu söyler. Kalp sevgilisinden aldığı neşeyi bilince, dünyadaki hiç bir mutluluk onunla kıyaslanamaz. Bu mutluluğa dünya zenginliği bir katkıda bulunamaz. Refah eksikliği böyle bir kalbin üzüntü nedeni olamaz.

Bu dünyanın zevklerinden gelen neşe gerçek mutluluk değildir. Çünkü sürekli değildir. Hz. Bahauallah bize onun etkisinde kalmamamızı söyler.

“Ey Beşer Oğlu! Nimet gelince sevinme, zillet gelince üzülme. Çünkü bunlar gelip geçici şeylerdir.”

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Bir adam susadığı zaman su içer. Acıktığı zaman yemek yer. Fakat susamamışsa ona su zevk vermez. Açlığı daha önceden giderilmişse, yiyecekler ona tiksindirici gelir. Bu durum manevi zevklerde böyle değildir. Manevi zevkler daima neşe getirir. Tanrı aşkı sonsuz mutluluk getirir. Bunlar yatıştırıcı şeyler değil, kendi başlarına sevinç kaynağıdır...”

“Tanrı içimizde ilahi bir ruh yarattı-tabiat güçlerinden akli güçleriyle üstün olan insan ruhu-. Bunun sayesinde ruhun sevinçlerinden zevk alır ve dünyayı aydınlanmış olarak görürüz. Bu güç sizi tüm diğer yaratıkların üzerine yükseltir. Niçin bunu maddi koşullara bağlarsınız? Bu Tanrı bağışlarının kazanılması ve açığa çıkarılması için kullanılmalıdır. Böylece insanlar arasında Tanrı Meleketunu kurabilir, görünen ve görünmeyen her iki dünyada da mutluluğa erişebilirsiniz.”

Geliniz böyle görkemli bir çağda yaşadığımız için mutlu olalım. Geliniz Tanrı'nın bizim için hazırladığı ve orada insanların kardeş gibi yaşadıkları, geçmişin kavga ve ayrılıklarının unutulduğu cennetin zevklerini çıkaralım.

Geliniz Hz. Abdülbaha'nın Şu sözleri ile sevinelim:

“Müjdeler olsun!

Ki sonsuz yaşam buradadır.

Ey uyuyanlar, uyanınız.

Ey dikkatsizler, hikmet öğreniniz.

Ey kr, görüşünü kazan.

Ey sağır, iŐit.

Ey dilsiz, konuŐ.

Ey l, kalk.

Mesut ol

Mesut ol

Neşe ile dol.”

ÖLÜMSÜZLÜK

Yaşamımız çok kısadır. Gençlik yıllarımızda yirmi veya otuz yıl bize çok uzun bir zaman olarak görünebilir. Fakat bu yılları arkamızda bıraktığımız zaman bu yılların ne denli çabuk geçtiğini anlarız. Önümüzde bulunan yıllar kısa ve çabuk geçerek ölüm hepimizi yakalayacaktır.

Ölüm bizim için her Şeyin sonu mudur? Hayır. Bahai dini, ölümün son değil bir baŐlangıç olduğunu ğretir. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Ey Amâ Oğlu! lm senin için müjde kıldım. Niçin ondan mahzun oluyorsun? IŞığı seni aydınlatmak için vücuda getirdim. Niçin ondan perdeleniyorsun?”

Ölüm, Tanrı'ya doğru olan manevi yolculuğumuzun başlangıcıdır. Bu yeniden bir dođuŐtur –yeniden bir manevi doğuş–

Ruhumuz vücudumuzdan ayrıldıktan sonra yaŐamına devam eder ve Tanrı melektunda devam ilerler. Fakat maddi bir Şekilde dünyaya tekrar gelmez.

Devamlı kafeste yaşayan bir bülbül kafesten başka bir yer bilmez. Kafesin parmaklıklarından bir bahçenin görünüŐünü algılayabilir, fakat zavallı kuŐun hürriyet algısı yoktur. Yeşil ormanlarda ve açık tarlalarda uçmak hevesini hiç tatmamıŐtır. Kafesin kapısını açıp kuşu serbest bırakırsanız, kafesin bir köŐesinden diğerine sıçrayarak dışarı çıkmak istemez. Elinizi uzatıp bu kuşu dışarıya almak isterseniz korkar ve elinizden kaçmak ister. Fakat bir defa zgr oldu mu göğün yüksekliklerinde uçar ve yeşil ağaçlar arasında ter. Yuvasını iekli ayırklar ve güzel kokulu ağaçlar arasında yapar. Ona binlerce altın kafes bile nerseniz asla kafese geri dönmez.

Aynı şekilde bu ten kafesinden ruh serbest bırakıldığı zaman, Tanrı Melekûtunun farkında olmayan ve bu yaşamı terk ettikten sonra kendilerini bekleyen mutluluktan habersiz olanlara ölüm çok zor gelir. Çünkü onlar yalnız kafesi bilirler. Tanrı'nın sevgi cennetinin ve ebedi rahmetinin farkında değildirler.

Tanrı Zuhurlarını tanıyanlar, ruhun ölümsüzlüğünden ve ebedi yaşamından emindirler. Birinin ölümünden sonraki yaşam hakkında sorduğu soruya, Hz. Bahau'llah'ın cevabı şu oldu:

“Şimdi insan ruhu ve ölümden sonraki yaşam ile ilgili sorunuza gelince: Gerçek olarak biliniz ki ruh, vücuttan ayrıldıktan sonra Tanrı huzuruna erişinceye kadar gelişimine devam eder. Bu öyle bir durumdur ki ne çağların gelişi, ne de dünyanın değişim ve olanakları onu değiştiremez. Tanrı Melekûtunun hakimiyeti, hükümranlığı ve kudreti durdukça O duracaktır. Bu, Tanrı belirtilerini ve niteliklerini, sevgili bağış ve ihsanını açığa çıkaracaktır. Bu yüksek makamı büyüklük ve şerefine uygun bir şekilde tanımlamaya teşebbüs ettiğim zaman kalemimin hareketi durur.”

Her birimiz için ölüm ruhen yeniden doğuşdur. Geliniz ‘Neşe Elçisi’ kapımızı çaldığı zaman hoş geldin demek için hazırlıklı olalım.

CENNET VE CEHENNEM

Bir tarlayı uygun mevsimde eker, düzenli sular, afetlerden ve kuşlardan korursanız, zengin bir hasatla ödüllendirilirsiniz. Fakat tohumları uygun zamanda ekmez ve tarlayı sulamayı ihmal ederseniz, iyi bir ürün beklememelisiniz. Ürünü toplama zamanı geldiğinde ihmalinizden dolayı cezaya mustahaksınız. Kayıptan dolayı kendi kendinizden başka kim suçlanabilir?

Dünya düzeni için mükafatlandırma ve cezalandırma gereklidir. Mükafat ve ceza kendi yaptıklarımızın doğal bir sonucudur. Geçmişin tüm Tanrı Elçileri, bu dünyada yaptıklarımızın yalnız buradaki yaşamımızı etkilemekle kalmayıp, ölümümüzden sonra da ürünlerini vermeye devam edeceğini kavramamıza uğraşmışlardır. Yaptıklarımız iyi ise iyi sonuçlar meydana getirecektir. Böylece sonsuz mutluluğun nedeni olacaklardır. Bu, Tanrı'nın yanlış yapanlardan intikam alması değil, bahçemize yaramaz ot ekip güzel çiçeklere sahip olamayacağımız gibi, kötü hareketlerden iyi sonuçlar elde etmenin olanaksızlığının doğal sonucudur. Mükafat ve cezadan amaç budur. Fakat bütün dinlerde öğretilmiş olan bu inanç yanlış anlaşılmıştır.

Tanrı Zuhurları, mükafat ve cezanın varlığını sembol ve benzetmelerle açıklamışlardır. Tanrı Zuhurlarının mükemmel eğiticiler olduklarına değinmiştik. Mükemmel bir öğretmen, öğrencilerinin anlayabileceği şekilde öğretmelidir. Aksi halde öğretiminin amacı kalmaz. İnsanların bu dünyadaki yaşamları bittikten sonra da yaptıklarının hesabını vereceklerini anlamaları için; Tanrı Elçileri, iyi için neşe ve zevk dolu bir yaşamdan, kötü için ise sefalet ve azaptan bahsetmişlerdir. Bahsettikleri zevk ve azaplar insanların bu dünyadaki bildikleri şeylerdir. Çünkü bu, ölümden sonraki yaşamla ilgili öğretilerinin önemini anlatabilmek için tek yoldur.

Bilgi hakkında soran küçük bir çocuğa anne ve babası, zevk aldığı şeylerin en tatlısı diyebilir. Şüphesiz ki bilginin tadılabilir bir yiyecek olduğunu kastetmiş değildir. Biraz büyüyünce çocuk anne ve babasının yaptığı tanımla ne demek istediğini anlayacaktır. Dünyada birçok insan Tanrı Zuhurlarının, ölümden sonraki yaşam konusunda kullandıkları sembol ve benzetmeleri benimsemişler, onların manevi tecrübeleri canlandırmak için kullandıklarını fark etmemişlerdir. Böylece hayali cennet ve cehennem kurmuşlardır. Bazıları cehennemin ateş, hastalık, korkunç şeytanlarla dolu ve günahkarların orada ebediyen işkence çektiği korkunç bir yer olduğuna inanmışlardır. Cennet ise onlara göre, lezzetli meyve ve dünyevi zevklerle dolu güzel bir bahçedir. Bazıları ise tüm evrende bizim küçük gezegenden başka bir yer yokmuş gibi ruhlarımızın öldükten sonra dünyamıza geri geleceğine inanırlar. Derler ki biz farklı şekillerde geri geleceğiz. Hatta yaşamımız boyunca yaptığımız amellere göre hayvan şeklinde bile geleceğiz.

Geçmiş Zuhurlar, ölümden sonraki tecrübelerimizden sembolik terimlerle bahsetmek zorunda kaldıkları halde, Hz. Bahauallah şimdi cennet ve cehennemin gerçek manasını bilmeye hazır olduğumuzu söyler. Hatırlamamız gereken iki önemli gerçek vardır.

- 1- Ruhlarımız ölümsüz olup, vücutlarımızın ölümünden sonra da yaşamlarına devam ederler.
- 2- Ruh vücuttan ayrıldıktan sonra bile bu dünyada yaptıklarımız sonuçlarını verecektir.

Ruhun vücuttan ayrıldıktan sonra girdiği dünya, burada bulunduğumuz dünyadan çok değişiktir. Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

Bir çocuğun doğmadan önce yaşadığı ana rahmi ile dünyamız ne kadar değişik ise, o da bu dünyadan bu derece değişiktir. Aynı şekilde, bir çocuğun ana rahminde ona ihtiyaç duymadığı, fakat onlar olmadan bu dünyada normal, sağlıklı bir yaşam sürdüremeyeceği göz, kulak ve diğer organlarını orada geliştirip bu dünyadaki yaşama hazırlandığı gibi, biz de ruhumuzun bu dünyayı

terk etmesinden sonra, diğer dünyada doğarken ona mutlu yaşam hazırlamalımız. Diğer alemde fiziki göz ve kulağa artık ihtiyacımız olmayacaktır. Fakat manevi niteliklere ihtiyacımız olacaktır. Bu nitelikleri Tanrı'nın Elçileri aracılığıyla bize gönderdiği öğretileri uygulamakla bu dünyada kazanabiliriz.

Ana rahminde olan bir çocuğun durumu ile bu dünyada yaşayan bir kişi arasında çok büyük fark vardır. Doğmamış çocuk kendi gelişiminden sorumlu değildir. Seçme hakkı olmadığı gibi herhangi bir şekilde de kendi kendine yardım edemez. Fakat bize bu dünyada, doğru ve yanlış, iyi ve kötü arasında tercih hakkı verilmiştir. O halde manevi gelişmemizden sorumluyuz. Eğer manen kuvvetli ve sağlıklı büyümeyi başaramazsak öteki dünyada çok mutsuz oluruz. Bu mutsuzluk durumuna cehennem denir. Diğer taraftan, eğer Tanrı buyruklarını anlamaya çalışırsak öteki dünya için mutlu bir yaşam hazırlamış ve cennet denilen bu durumdan da zevk almış oluruz. Hz. Bahauallah cennetin Tanrı'ya yakınlık, cehennemden ise bağışından mahrum kalmak olduğunu söyler. Her birimizi, gelecek alemlerde bizim için hazırlanan ebedi rahmete layık olmak için uğraşmaya çağırır.

“Ey Cömertlik Oğlu! Yokluk çöllerinde idin. Emir toprağının yardımıyla seni bu madde dünyasına çıkardım. Kainattaki bütün zerrelere ve hakikatleri seni yetirip büyötmeye memur ettim. Nasıl ki ana karnından çıkmadan önce senin için iki nurlu süt pınarı hazırladım. Seni korumaya gözler tayin ettim. Sevgini kalplere koydum. Sırf cömertliğimle seni rahmetimin gölgesinde besledim. Fazıl ve rahmetimle seni esirgedim. Bütün bunlardan amaç Baki Ceberrutumuza girip görünmez bağışlarımıza kabiliyet kazanmandı...”

MUCİZELER

Tanrı, Elçilerine büyük güç verir. Diğer insanların yapmasına olanak olmayan şeyleri yapmaya muktedirler. En büyük mucizeleri öğretileri, kişisel yaşamları ve bu dünyayı terk etmelerinden asırlar sonra, sözlerinin insanların kalpleri üzerinde etkisidir. Bu mucizeler tüm Tanrı Zuhurları tarafından yapılmıştır.

Tanrı Elçilerinin insanlara etki etmek için dünyevi araç ve güçleri yoktu. Zamanının güçlü ve bilgili kişileri ile devlet kuvvetleri daima onlara karşı çıkmışlardır. Onlara ilk inananlar, dünyevi rütbelere olmayan fakir ve önemsiz kişilerdi. Bütün bunlara rağmen mesajları yayılıp dünyayı fethetmiş ve yeni medeniyetler getirmiştir. Bu hikaye her çağda tekrarlanmıştır. Her zuhurun gelişiyile dünyada yeni bir medeniyet kurulmuştur. Eski Hindu medeniyetini ve geçmiş çağlarda Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar tarafından geliştirilen medeniyetleri duyduğumuzda hatırlamalımız ki bu büyük hareketlerin herbirinin

kurucusu zamanında, tüm dünya kuvvetlerine karşı tek başına duran ve galip gelen, tek Tanrı Elçileridir. Tanrı Zuhurlarının doğruluğunu ispat etmek için bundan daha büyük mucizeye gereksinmemiz var mıdır?

Birçok insanlar Peygamberlere, genellikle bir sihirbazdan beklenen bazı zor işleri yapmaları halinde inanırlar. Her dinin müminleri dinlerinin kurucusunun gerçek Tanrı Zuhuru olduğunu ispat etmek için O'nun hakkında olağanüstü şeyler anlatırlar. Hindular birgün, çocuk olan Krişna'nın babası tarafından taşınırken ayaklarının Samuna nehrine değdiğini ve suların babasının kendini diğer tarafa geçirmesine meydan vermek için hemen çekildiğini söylerler. Hıristiyanlar ise Hz.İsa'nın yüzlerce insanın açlığını birkaç somun ekmekle giderdiğini söylerler. Buna benzer mucizeler, müminler tarafından Zerdüşt Buda, Musa ve Muhammed'e de isnat edilmektedir.

Bahailer tüm Tanrı Zuhurlarının olağanüstü şeyler yapmaya muktedir olduklarına inanırlar. Fakat bu işler ne onlara inanmayanları tatmin eder nede peygamberliklerine delildir. Örneğin; Bir Hıristiyan, bir Yahudi veya bir Budiste, Hz. İsa'nın ölü birine hayat verdiğini söylerse, Hz. İsa'ya inanmayanların üzerinde çok az bir etkisi olacaktır. Şüphesiz ki bu onları Hz. İsa'nın Tanrı Zuhuru olduğuna ikna etmez. Hatta bu mucizeyi Hz. İsa'ya atfedenlerin sadece O'nun müminleri olduğunu da söyleyebilirler. Hz. İsa zamanında yaşayanlar bile O'na mucizelerinden dolayı inanmış değillerdir. Fakat Hıristiyan olan bir kişi Hz. İsa'nın güzel öğütlerinin manen ölü olan milyonlarca insana, nasıl bir ebedi yaşam getirdiğini ileri sürer ve kutsal yaşamıyla Hz. İsa'nın, insan ırkının birçok neslinin kalplerine ilham kaynağı olduğundan bahsetse, bunu hiç kimse reddedemez. Hz. İsa'nın yaşamı ve öğretileri, birkaç yıl daha yaşayıp ölen bir veya iki insanın hayata kavuşturulmasından daha büyük mucizelerdir.

Tanrı Zuhurları ilahi doktorlardır. Onlardan beklememiz gereken şey, manevi hastalıklarımızı tedavi edecek bir reçete vermeleridir. Sihirli gösteriler ile Peygamberliklerini ispat etmelerini beklemek bizim aptallığımızı gösterir. Hastaya reçete vermek için gelen bir doktordan, maharetini tavandan sıçramakla ispatlamasını isteyemeyiz. Doktorun gerçekten iddiasının doğru olduğunu ispat edebilmesi için tek yol, hastasını iyi etmektir. Bundan dolayı Hz. Bahauallah, kendisiyle birlikte olanların olağanüstü şeyler yaptığını gördükleri halde, Bahailerin bunlardan yüceliğin kanı olarak bahsetmelerini yasaklamıştır. Aşağıdaki olay, Hz. Bahauallah Bağdat'ta iken olmuştur. Bu, mucize denen şeylerin ne kadar değersiz olduğunu gösterir.

İslam din adamlarından bir heyet, konuşma ve mantıkla Hz. Bahauallah'ın gerçek oluşunu inkar edemeyeceklerini anlayınca, O'nu reddedecek bir delil ümit ettikleri şeyi yani bir mucize göstermesini istediler. Aralarından büyük bir

mollayı Hz. Bahauallah'a bu mesajı iletmek için seçtiler. Onlara cevabı, Tanrı Emrinin oyuncak olmadığı, insanların kapris ve hayallerini tatmin edecek sihir gösterilerinde bulunmak için gelmediğini, fakat hepsinin de belli bir şey üzerinde anlaşılırsa, Hz. Bahauallah onlara ne kadar olanaksız görünürse görünsün, gözleri önünde onu yapacağını söyledi. Şu şartla ki mucize yapıldıktan sonra hepsi de onu Vaat Edilen olarak kabul edeceklerdi.

Mollalar şartı kabul etmediler. Hz. Bahauallah'ın mucize yapacağından O'nun iddiasını inkar edecek başka mazeretleri kalmayacağından korktular. Böylece Hz. Bahauallah'dan bir mucize istemeden dağıldılar.

Bu olay, mucizeler yapılsa bile gerçeği reddetmeye daha önceden kararlı olanlara bir şey ispat etmeye yaramadığını açıkça gösterir. Kendi iradelerini kullanan ve Tanrı Zuhurlarının öğretilerini anlamaya arzulu olanlar için gerçek ve bitmeyen mucizeler içlerindedir.

MANEVİ VE AHLAKİ ÖĞRETİLER

Bahai dininin prensiplerinden birisi de tüm dinlerin temellerinin aynı olmasıdır. Tüm dinlerin ahlaki prensipleri dinlerin temelinin bir parçasıdır. Bundan dolayı birbirlerine benzerler.

Hz. Bahauallah'ın öğretilerinde, ahlaki ve kişisel davranışlar çok yüksek bir seviyede tutulmuştur. Hz. Bahauallah'ın hemen hemen tüm öğretileri kişisel davranışa etki eder diyebiliriz. Bu kutsal zuhurda Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha tarafından açıklanmış olan binlerce levih vardır. Ayrıca Hz. Şevki Efendi'nin yazılarında, fikir ve davranış saflığına dayanan Bahai yaşamının yolu çizilmiştir. Bu güzel yazıları büyük bir kitapta bile sığdırmaya muktedir değiliz. Bununla birlikte Bahai kutsal kitaplarında, bu güzel yazılara bir göz atmak uygundur.

Okuyucular bu eşsiz mücevherden hazineler çıkartmak isterlerse çalışmalarına devam etmelidirler. Kutsal yazıların sonsuz okyanusuna dalmalıdır.

Hz. Bahauallah Öğullarından birine şöyle yazıyorlar:

“Bollukta bol verici, darlıkta şükredici ol. Komşunun güvenine layık ol, ona güler yüze bak. Fakirlere hazine, zenginlere öğütçü, yoksulların feryadına yetişici ol. Verdiğin sözün mukaddesliğini ihlal etme. Hükmünde insafli, sözünde çekingen ol. Kimseye haksızlık etme, herkese karşı halim ol. Karanlıkta yürüyenlere lamba, kederlilere sevinç, susuzlara deniz, darda kalanlara melce, mazlumlara destek ve koruyucu ol. Her hareketinde

doğruluk ve dürüstlük kılavuzun olsun. Gariplere yurt, dertlilere derman, mültecilere kale ol. Körlere göz, yolunu şaşırmişlara hidayet meşalesi ol. Gerçek çehresine ziynet, vefa alanına taç, hakseverlik mabedine direk, beşer cismine can, adalet ordusuna sancak, fazilet ufkuna yıldız, gönül toprağına şebnem, bilgi denizinde gemi, iyilik semasında güneş, hikmet tacında mücevher, asrın fezasında ay, tevazu ağacında meyve ol.”

Aşağıda, kutsal yazılardan kişisel davranışlarımızla ilgili bazı aktarmalar yapıyoruz:

“Tüm insanlar, daima ilerleyen bir medeniyeti daha ileriye götürmek için yaratılmışlardır. Çayırdağıdaki hayvanlar gibi davranmak insana yakışmaz. Dünyanın bütün halk ve kabilelerine karşı sabır, merhamet, sevgi ve nezaket insanın şerefine ait faziletlerdir.

“Bir kimsenin kendi rütbe ve makamına tecavüz etmesi asla caiz değildir. Her bir rütbe ve makamın bütünlüğünü korumak gerekir. Bu demektir ki her bir yaratık ancak kendisi için mukadder makamın çerçevesi içerisinde mütalaa olunmalıdır.”

HZ. BAHAULLAH

Hayırseverlik, Tanrı tarafından sevilir ve kabul edilir. Tüm iyi işlerin başı olarak sayılır. Gerçekten bu kutsal kelime, bu münabesebetle kainatlar arasında bir güneştir. Kardeşini kendine tercih eden kimse Baha'nın ehliindedir.

“Zenginliklere sahip olanlar fakirlere büyük değer vermelidirler. Çünkü Ululuk, Tanrı tarafından sabırda sabit olan fakirlere ayrılan bir şereftir. Bu şerefle mukayese edilebilecek başka bir şeref yoktur. Sabırla tahammül eden ve ıstırabını gizli tutan fakirleri büyük mağfiret beklemektedir ne mutlu ihtiyacı olanlara zenginliklerinden bağışlayan ve onları kendilerine tercih eden zenginlere.”

HZ. BAHAULLAH

“Büyük görevlerden biri hastalara bakmaktır. Diğer ahbablar, hasta olan her cana büyük bir şefkat ile yaşamlarına hizmet etmelidirler.”

HZ. ABDÜLBAHA

“Doğrusu biz nezaketle seçtik ve onu, O’na yakın olanların gerçek bir işareti yaptık. Nezaket gerçekten genç ve yaşlı herkese yakışan bir giysidir. Ne mutlu onunla alını süslüyene bu nimetten mahrum kalana da, ne yazık.”

“Ey Tanrı Topluluğu! Sizi nezakete teşvik ederim. Birinci aşamada nezaket bütün faziletlerin efendisidir. Ne mutlu nezaketin ışığı ile aydınlanana ve doğruluğun peleriniyle süslenene. Nezaketle ödüllenen, yüce bir makamla ödülleniş olur.”

HZ. BAHAULLAH

“Dikkat ediniz ki kendinizi komşularınıza tercih etmeyiniz.”

“Kendinize ve diğer insanlara karşı iyi olunuz ki işlerinizin aracılığıyla adaletin delilleri imanlı kullar arasında görülebilsin.”

“İnsan faziletleri arasında en önemlisi eşitliktir. Herşeyin gelişimi ona dayanmalıdır.”

**“De ki: Ey Anlayışlı Kalbe Sahip Olan Kişi!
Hükümünde hak tanırılığın gözet. Hükümünde adaletsiz olan, insan seviyesini ayırt edici niteliklerden yoksundur.”**

HZ. BAHAULLAH

“Sizin her zaman sevgi cennetinde dostluk ve ahenkle birleştiğinizi görmeyi, işlerinizden ülfetin ve birliğin, sevginin ve arkadaşlığın hoş kokusunu koklamayı severiz...Daima sizinle olacağız. Eğer dostluğunuzun kokusunu koklarsak, mutlaka kalbimiz neşelenecektir. Çünkü bundan başka bir şey bizi tatmin edemez.”

HZ. BAHAULLAH

“Fakirler aranızda emanetimidir. Emanetimi iyi saklayınız. Hep kendi rahatınızla meşgul olmayınız. Fakir birine rastlarsanız ona nefretle muamele etmeyiniz. Nereden yaratıldığınızı düşününüz. Hepiniz önemsiz bir nutfeden yaratıldınız.”

HZ. BAHAULLAH

“Nazik bir dil insan kalbinin ölçü taşıdır. Ruhun gıdasıdır. Kelimeleri mana ile kuşatır. Anlayış ve hikmet ışığının pınarıdır.”

HZ. BAHAULLAH

“Her biri diğerinin ruhunda Tanrı güzelliğinin yansıdığını görür ve bu benzerlik noktasını bulmak suretiyle birbirlerini sevgi ile cezbedebilmektedirler. Bu sevgi, tüm insanları bir denizin dalgaları, bir gökyüzünün yıldızları ve bir ağacın meyveleri yapacaktır. Bu sevgi, gerçek birliğin temeli olan gerçek beraberlik anlayışını oluşturacaktır.”

“Sevgi, sınırsız, hudutsuz ve sonsuzdur. Maddi şeyler kısıtlı, hudutlu ve sınırlıdır... Sınırlı olan maddi bağların, evrensel sevgiyi layiki ile açıklamak için yetersiz olduğu bir gerçektir. Egoistlikten uzak ve İnsanlık için yüce olan sevgi, yarı egoist ve mükemmel olmayan sınırların hiç biriyle çevrelenmemiştir. Tüm insanlık için mükemmel ve mümkün olan sevgi budur ve yalnız ilahi ruhun gücüyle elde edilebilir.”

HZ. ABDÜLBAHA

“Komşunuzun malına hainlik etmeyiniz. Dünyada güvenilirliğe şayan olunuz. Tanrı'nın, lütfuyla size verdiklerini esirgemeyiniz. Şüphesiz ki O, size sahip olduklarınızı iki katını verecektir.

HZ. BAHAULLAH

“Yüksek rütbe ve makamda bulunanların güzel söz ve doğrulukları bilgi semasının ufkunda doğan güneşe benzer.”

HZ. BAHAULLAH

YÖNETİM DÜZENİ

HOCASIZ DİN

Bir zamanlar toplumda, dini sorunları görev bilecek bir grup insanın bulunması gerekliydi. Halk ya cahildi ya da dinlerini uygun bir şekilde öğrenmeye zamanları yoktu. Dolayısıyla dini öğrenmek ve kanunlarının halk tarafından uygulandığını gözlemekten başka yaşamlarında görev ve işi olmayan birkaç insanı ücretle tuttular. Hindular arasında brahmanların, Budistler arasında bhikusların, Hıristiyanlar arasında papazların ve Müslümanlar arasında hocaların bulunması bu nedenledir.

Bahai Dininde mesleki imamlık kaldırılmış olup bu dinimizin ayırt edici özelliklerinden biridir. Hz. Bahauallah, geçmişte imamların bulunmasının gerekli olduğunu, zamanımızda ise buna gerek kalmadığını söyler. Hz. Bahauallah, herbirimize gerçeği kendi kendimize aramamız için çağrıda bulundu. Böylece başkalarının gözüyle değil, kendi gözümüzle görmüş, kendi kulağımızla duymuş ve kendi anlayışımızla anlamış oluruz. Bahailer gerçeği araştırmakla, dinlerine ilişkin yeterli bilgiyi kazandıkları halde, din adamlarından talimat alan diğer dinlerde durum böyle değildir. Her Bahai kendi kendine dua etmelidir. Diğer dinlere bağlı birçok insanın yaptığı gibi, yerine dua etmesi için başka bir insana para veremez. Bir Bahai Tanrı'nın başış ve affını kendi kendine ister. İnsan yapıtı dua kitabı ve törenler aracılığıyla bunu yapması için bir hocaya ihtiyacı yoktur. Her Bahai, Tanrı Elçisi aracılığıyla Tanrı ile ilişki kurabilir. Bizimle, Hz. Bahauallah arasında aracıya gereksinim yoktur.

Her dinde birçok iyi din adamları bulunmuş olduğu halde, her çağda din adına işlenen birçok kötülüklerin nedeni yine din adamları olmuştur. Aynı bölgede yaşayan iki din adamı genellikle dini problemler üzerinde anlaşamamışlar ve onların anlaşmazlıkları dünyaya büyük problemler getirmiştir. Bir kısım insan bir din adamının doğruluğuna inanırken bir kısmı da diğerinin doğruluğuna inandılar. Böylece her dinde bölünmeler, ayrılıklar baş gösterdi. Zamanla kutsal yazıların değişik tefsirleri üzerinde birbirleriyle kavga etmelerine savaş ve kan dökmelerine neden olan birçok olaylar çıktı. Bahai dininde bu gibi şeyler ortaya çıkmaz. Birincisi dinde, inanlar arasında tarikat kuracak din adamları ve benzeri kişiler yoktur. Dinde herkes eşittir. İkincisi hiç kimsenin Hz. Bahauallah'ın öğretisi ve yazılarını tefsir etmeye hakkı yoktur. Bu yetki Hz. Bahauallah tarafından Hz. Abdülbaha'ya verilmiştir. Hz. Abdülbaha'dan sonra tefsir hakkı yalnız Hz. Şevki Efendi'ye verilmiştir.

Din sayesinde para kazanma tehlikelidir. Çünkü rahat bir yaşam sürmek veya iyi bir gelir sahibi olmaktan başka amacı olmayan birçok iki yüzlü bu mesleğe göz

koyabilir. Bu gibi insanlar din adamlığı maskesi altında daima diğerlerini yanıltmışlar ve kendi egoist çıkarlarına hizmet etmek için din adına birçok suçları işlemişlerdir.

Hız. Bahauallah din adamlığı kurumunu kaldırmıştır. Böylece hiç bir kimse dini egoist ve dünyevi arzularına hizmet için yanlış yere kullanmayı ümit edemez.

Geçmiş zamanın tarihi gösteriyor ki ne zaman dünyada bir Tanrı Zuhuru görünse, Ona ilk itiraz edenler bir önceki dinin din adamları olmuştur. Niçin? Çünkü bu şahıslar, yeni Tanrı Zuhuruna inanmakla, rütbe, zenginlik ve maddi rahatlıklarını feda etmek zorunda kalacaklarını biliyorlardı. Bu yüzden yeni din ortaya çıkar çıkmaz O'nu kökünden sökmek için ellerinden geleni yaptılar. Budizm, Hindistan'da zamanın din adamları tarafından reddedildi. Hız. İsa, Yahudi din adamlarının kendisine karşı çıkmasından dolayı çarmıha gerildi. Hız. Bab, Müslüman din adamlarının O'na halkın inanmasını istemediklerinden şehid edildi. Hız. Bahauallah'ın tüm yaşamı boyunca ıstırap çekmesinin nedeni, din adamlarının zamanın hükümet ve halkını, yeni Tanrı Emrine karşı kışkırtmalarıdır.

Şüphesiz ki istisnalar da vardır. Hız. Bab ve Hız. Bahauallah zamanında yaşamış olan birçok bilgili din adamı, O'nlara inandı ve hatta bazıları Tanrı yolunda kanlarını akıttılar. Bunlar Hız. Bab ve Bahauallah'a inandıktan sonra din adamı olarak kalmadılar. Yaşamlarını kazanmak için başka işlerle uğraştılar. Din ile parayı, dünyevi işler ile Tanrı Dinini karıştırmadılar.

Toplumdaki dini problemleri çözmek için din adamlarının yerine Hız. Bahauallah dinin ilerlemesi ve toplumun manevi mutluluğu için, hepimizin birlikte çalışacağımız hayret verici bir yönetim düzeninin temelini kurdu. Bahai Yönetim Düzeninin kaynağı, Hız. Bahauallah'ın diğer tüm öğretileri gibi Tanrısal'dır. İlerideki sayfalarda bu konuda daha fazla konuşacağız.

BAHAİ YÖNETİM DÜZENİ NEDİR?

Bir taraftan bir nehir, diğer tarafta bir çiftlik varsa, yeşermesini istediğiniz çeşitli tarlalara suyu nasıl götürürüz? Önce nehirden bütün araziye sulamaya yeterli suyu taşıyacak büyüklükte bir kanal açmalıyız. Sonra büyük kanaldan arazinin değişik bölgelerine su taşıyacak olan daha küçük kanallar açmalıyız. Son olarak da suyu bu kanallardan alıp tek tek her tarlaya götürecek birçok küçük akarsuya gereksinmemiz vardır. Kanal ve akarsu sistemimizi tamamladığımız zaman nehrin tüm çiftlik arazisini sulamamız mümkün olacaktır.

Bahai Yönetim Düzeni, Hz. Şevki Efendi'nin bize söylediği gibi; Bir kanal ve akarsu sistemine benzemektedir.

“Onun aracılığıyla...Emrin kutsal ruhu, dünyanın her tarafına dağılmış olan Bahai topluluklarına akar.”

Geçmiş çağlarda din adamlarının yaşam suyunu kaynağından zamanın insanlarına getirmeleri beklenirdi. Fakat güçleri sınırlandırılmıştı. Bu iş için gayretleri ve kuvvetleri olduğu müddetçe bu sudan ancak bir avuç dolusu taşıyabildiler.

Hz. Bahauallah bu görevi kişilere emanet etmedi. Yaşam suyunu varlık tarlasına getiren hayret verici bir kanallar örgüsü planladı. Bu plana, Hz. Bahauallah'ın Yeni Dünya Düzeni denir. Bahai Yönetim Düzeni ise bunun bir parçasıdır.

Hz. Bahauallah'ın Dünya Düzeni'nin iyi haberleri Hz. Bab tarafından şu sözlerle ilan edilmiştir:

“Ne mutlu, Hz. Bahauallah'ın Düzeninde bakışını sabitleştirene ve Rabbına şükredene. Çünkü O, mutlaka zuhur edecektir.”

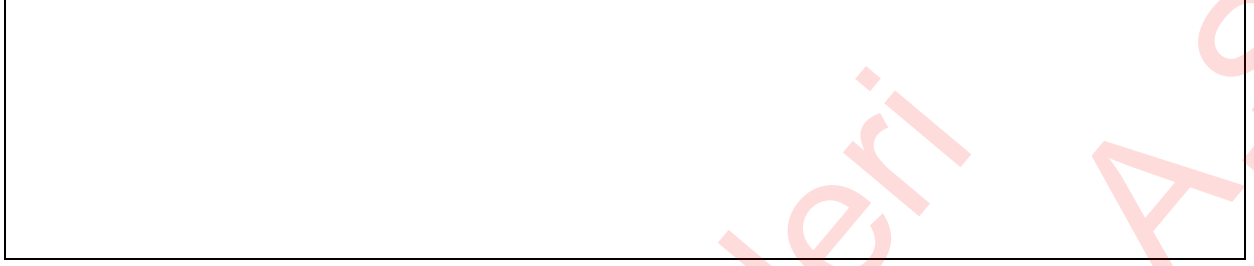
Hz. Bahauallah bu dünya düzeninin temelini kurdu ve planını çizdi. Sonra Hz. Abdülbaha bu ilahi Planı açıkladı, ayrıntılarını verdi ve inşaatına başladı. Fakat Bahai Yönetim Düzeninin kademe kademe kurulması, uzak düşmüş toplulukların birleştirilmesi ve birleşmiş bir bütünün bölümlerinin yapılması Hz. Şevki Efendi'nin yaşam boyu gayretleri sayesinde.

Bahai Yönetim Düzeni, diğer dinlerin düzen biçimlerinden değişiktir. Çünkü insan yapıtı değildir. Bu devir için, Tanrı Zuhuru olan Hz. Bahauallah tarafından bize verilen bir Tanrı Planıdır. Dünyanın çeşitli halkları arasında düzen ve barışı gerçekleştirilmesi hedeflenmiştir.

Bahai Yönetim Düzeni, hepsinin birleştiği birçok bölümlerden meydana gelmiş olup, bir köy veya kentin Bahaileri tarafından seçilen Mahalli Ruhani Mahfilleri, bir ülkenin Bahaileri tarafından seçilen Merkezi Ruhani Mahfilleri ve Merkezi Ruhani Mahfiller vasıtasıyla tüm dünya Bahaileri tarafından seçilen Umumi Adalet Evi'ni ihtiva eder.

Eğer Mahalli Ruhani Mahfilleri, kanallardan çeşitli tarlalara su getiren akarsular olarak düşünürsek, sularını ana kanaldan alan kanalı ise Merkezi Ruhani Mahfiller ve Umumi Adalet Evini de ana kanal olarak düşünmeliyiz. Tanrı önderliğinin dünyanın her tarafına akması Adalet Evi aracılığıyla olur.

Bunların görev ve sorumluluklarına geçmeden önce Bahai Yönetim Düzeni ile Hz. Bahauallah'ın diğer öğretilerinin asla birbirlerinden ayrılmayacağını açıklamalıyız. Hiç bir Bahai Onun Yönetim Düzenini kabul etmeksizin ve onunla çalışmaksızın Hz. Bahauallah'a inanamaz. Çünkü Tanrı Mesajı yalnız kişinin mutluluğu için değil, toplumun da birliği ve refahı için getirilmiştir. Yönetimimizi şöyle şekillendirebiliriz:

Yukarıdaki şekilde gördüğümüz gibi toplumdaki kişiler buğday taneleri gibidirler. Bir tek buğday tanesinin özneni az olduğu için tarla bir buğday tanesi için sulanmaz. Fakat tüm tarlanın çıkarı için akan sudan her buğday tanesi yararlanır. Kişisel mutluluğumuzun, bütünleşmiş bir toplumun refahında yattığını bilmeliyiz. İnsanlığın geleceğinin bağlı olduğu Bahai Yönetim Düzenini kuvvetlendirmek için uğraşmalıyız.

BİR MAHALLİ RUHANİ MAHFİLİNİN SEÇİMİ

Akdes Kitabında, Hz. Bahauallah yetişkin Bahailerin dokuz veya daha fazla olduğu her yerde bir Ruhani Mahfilin seçilmesi gerektiğini buyurmuştur. Bir vücut olarak bu Ruhani Mahfil ilişkin olduğu yöresel topluluğa hizmet edecektir.

Mahalli Ruhani Mahfilimizi nasıl seçeriz?

Akçaköy'de altmış Bahainin var olduğunu ve bu Bahailerin Ruhani Mahfillerini seçmek istediklerini varsayalım. Hatırlamaları gereken birkaç nokta aşağıdaki gibidir:

- 1- Mahfillerini yılın herhangi bir zamanında kuramazlar. Mahfillerini sadece Hz. Bahauallah'ın Emrini ilan yıl dönümü olan 21 Nisan'da seçebilirler. Hz. Bahauallah o gün Rızvan Bahçesinde kendisinin bütün çağlarda Vaat Edilen olduğunu açıklamıştı. 21 Nisan Rızvan Bayramımızın birinci günü olup, Bahailerin Ruhani Mahfillerini seçebilecekleri tek gündür. Eğer Mahfil 24 içerisinde seçilmezse -20 Nisan güneşin batışından, 21 Nisan güneşin batışına kadar- gelecek yılın seçim günü olan 21 Nisan gününe kadar beklemek zorunda kalırlar.

- 2- Yalnız 21 veya 21 yaşından büyük olan Bahailer oy verebilir ve Ruhani Mahfil için seçilebilirler. Örneğin Akçaköy'de yaşayan altmış Bahai arasında 21 veya 21 yaşından büyük olan olan 35 erkek ve kadın varsa, Mahfilleri için sadece bu otuzbeş kişi oy verebilirler. Mahfilleri için seçecekleri üyeleri de, bu otuzbeş kadın ve erkeğin arasından seçmelidirler.
- 3- Oy kullanabilen her kişi, Ruhani Mahfile seçilmeye layık bulunduğu dokuz kişinin isimlerini yazmalıdır. Dokuz isimden az veya fazla yazılan bir oy pusulası geçerli değildir.
- 4- Ruhani Mahfile üye olarak kişiler, zenginlik veya topluluklarındaki ünlerinden veya bize karşı nazik davrandıkları için asla seçilmemelidirler. Tanrı Emrine olan samimiyetlerinden, sevgilerinden ve dine hizmet becerilerinden dolayı seçilmelidirler. Oy kullanabilen her Bahai, topluluğundaki kadın ve erkeklerin karakter ve manevi nitelikleri üzerinde düşünmeli ve Mahfile uygun ismi yazabilmesi için Tanrı'ya dua etmelidir.
- 5- Bir kimse, ne kadar iyi olursa olsun, hiçbir Bahai tarafından Ruhani Mahfil üyeliğine tavsiye edilemez. Hz. Bahauallah, seçimden önce veya sonra herhangi bir kişinin ismini vermemizi veya özel bir kişi üzerine dikkat çekmemizi yasaklar. Bahai topluluğunda hiç kimse, başkalarının oy pusulasına kimin ismini yazdığını veya yazmaya niyet ettiğini bilmemelidir. En yakın arkadaşlar hatta karı-koca kimi seçeceklerine ilişkin birlikte danışma yapamazlar. Her Bahai, Tanrı'nın yardımını yalnız başına talep etmeli ve diğerlerinin fikirlerinin etkisi altında kalmadan herhangi bir konuda kendi şahsi kararını vermelidir. Yalnız yazı yazmasını bilmeyen bir Bahai'ye, güvenilir bir Bahai'yi çağırarak yazdıracağı isimleri yazdırmasına izin verilir.

Akçaköy Bahaileri, bütün bu noktaları akıllarında tuttuktan sonra o yılki Ruhani Mahfillerinin üyelerini seçmeye başlarlar. Oylarını vermek için hepsi de bir yere toplanmışlarsa, toplantılarına, kutsal görevlerinde Tanrının kendilerine yardım etmesini ve onarlı takdis etmesini isteyen dualarla başlarlar. Sonra oy pusulaları toplanır ve birkaç Bahaiden oyları saymaları istenir. Bir kişi her oy pusulasında yazılı isimleri okur, diğer iki veya üç kişi her kişiden alınan oyları dikkatle not ederler. O yılın Mahalli Ruhani Mahfilinin üyeleri olarak en fazla oy alan dokuz Bahai seçilirler.

Böylece Akçaköy Bahaileri de doğu ve batıdaki binlerce köy, kasaba ve şehirdeki dindaşları gibi, topluluklarına gelecek yılın ilk Rızvan gününe kadar

hizmet edecek bir Ruhani Mahfil tarafından kılavuzlanırlar. Rızvanın birinci gününde seçim işlemi Bahai Dünyasında bir kere daha tekrarlanmış olur.

BİR MAHALLİ RUHANİ MAHFİLİN GÖREVLERİ

Hız. Bahauallah, Ruhani Mahfillerin görevleri için şunları yazmıştır.

“Onların, insanlar arasında Rahim’in güvenilir kişileri olmaları ve yeryüzünde ikamet edenlere Tanrı tarafından tayin edilen muhafızlar olarak kendilerini görmeleri gerekir. Onların kutsal görevi; birbirleriyle danışmada bulunmaları, Tanrı için, kendi çıkarlarını gözettikleri gibi Onun kullarının da çıkarlarını gözetmeleri, uygun ve yakışanı seçmeleridir. Tanrınız olan Rab size böyle emreder. Levhinde açıkça açıklanan şeyi bir kenara atmaktan sakınınız. Ey İdrak Edenler! Tanrıdan korkunuz.”

Her köy veya kasabanın Ruhani Mahfili, o bölgedeki Bahailerin çıkarlarını korumalıdır.

Ruhani Mahfillerin en önemli görevi, Bahailerin Tanrı emrini öğretmelerine yardım etmektir. Hız. Bahauallah’ın Mesajı tüm insanlığın bir takdis kaynağıdır. Ruhani Mahfillerimiz bu yüce bağışın, dünyanın her bölgesindeki insanlara erişmesi için kanallar olmalıdırlar.

Ruhani Mahfilimizi kurduğumuz zaman, başlıca görevinin öğreti sorunu olacağından emin olunuz.

Ruhani Mahfilin diğer önemli görevi, inananlar arasındaki dostluk ve sevgiyi ilerletmeye uğraşmasıdır. Bir Mahfil, Bahailer arasında birlik ve sevgi atmosferi yaratmalıdır. O, toplulukta herkesin mutlu olduğunu görmelidir. Eğer ahbablar arasında anlaşmazlıklar varsa, Ruhani Mahfilin görevi onları kaldırmaktır. Her Ruhani Mahfil kendi bölgelerindeki Bahailere karşı hikmetli ve sevgili bir baba gibi davranmalıdır.

Emrin Velisi Ruhani Mahfillerin görevleri hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Her zaman yardım ellerini renk, sınıf ve soy ayrımı gözetmeksizin; fakir, hasta, sakat ve öksüze uzatmak için en son gayretlerine kadar uğraşmalıdırlar.”

Her Ruhani Mahfilin kendi fonu olmalıdır. Bu fonun ahbabların gönüllü bağışlarıyla nasıl toplandığını, Emrin ve topluluğun çıkarlarına nasıl kullanılması lazım geldiğini göreceğiz. Eğer Bahailer Mahfillerinin fonlarını

zenginleştirirlerse, buna karşılık olarak da Mahfilleri yardıma ihtiyaçları olduğunda onların yardımına koşabilir.

Ruhani Mahfillerimizin diğer sorumluluklarından biri Bahai çocuk ve gençlerin eğitimidir. Sevgili Hz. Şevki Efendi'nin sözleriyle;

“Güçlerinin tüm vasıtasıyla gençliğin maddi ve manevi bakımdan aydınlatılmasına, çocukların eğitimine çalışmalıdırlar. Mümkün olan yerlerde Bahai eğitim kurumlarını kurmalı, bunların çalışmalarını organize etmeli, denetlemeli, ilerleme ve gelişmeleri için de en iyi olanakları sağlamalıdırlar.”

Hz. Şevki Efendi'ye göre Ruhani Mahfillerin diğer önemli görevlerinden biri de şudur:

“Ahbapların düzenli olarak toplantı, ziyafet ve yıl dönümlerini düzenlemelerini sağlamalıdırlar. Bunun gibi, sevgili ilahi dostların sosyal, akli ve ruhani kazançlarına hizmet etmek ve geliştirmek için özel toplantılar tasarlamalıdırlar.”

Yukarıda belirttiklerimiz, Mahalli Mahfillerin görevlerinden önemli birkaç tanesidir. Ruhani Mahfilin üyeleri, görevlerinin yerine getirilmesinde ihmalkar olmamak için çok dikkatli olmalıdırlar. Hz. Bahauallah'ın şu sözlerini daima hatırlamalıdırlar:

“Onların insanlar arasında Rahim'in güvenilir kişileri olmaları...ve Tanrı hatırı için, Onun kullarının çıkarlarını gözetmeleri gerekir.”

RUHANİ MAHFİLDE GÖREV DAĞILIMI

Her toplulukta, Ruhani Mahfil üyeleri seçim günü diğerlerinden en fazla oy alan dokuz Bahaidir. Mahfil üyelerinin, seçilmelerinden sonra yapmaları gereken ilk iş, bir araya gelip ilk toplantılarını yapmaktır. Diğer sekiz kişiye göre en fazla oy alan üye, geçici başkan olup üyelerin bir an önce ilk toplantılarını yapmalarını sağlamalıdır.

Toplantılarına dualarla başlamalıdır. Tanrı'dan Emrini iletirmek ve kendilerini seçen topluluğa hizmet etmek için kendilerine yardımcı olmasını istemelidirler. Bundan sonra, o yılın Ruhani Mahfilinin görev dağılımı için seçim yapılmalıdır.

Her Ruhani Mahfilin bir başkanı, bir başkan yardımcısı, bir yazmanı ve bir de saymanı olmalıdır. Bu zorunlu olup Mahfilin işlerini de çok kolaylaştırır.

Başkanın görevi, toplantıları yönetmek ve Mahfilin karar vermesine yardım etmektir. Eğer üyeler yalnız konuşmak ve dağılmak için toplanırsa, Mahfilde hiçbir yararları olmayacaktır. Başkan görüşülen her konuda tüm üyelerin fikirlerini aldıktan sonra konuyu oylamalarını ister. Mahfilin görüştüğü çeşitli konularda karara varmasını sağlar. Danışma bölümünde, bu konu hakkında daha fazla okuyacağız.

Başkan yardımcısı, başkanın hazır bulunmadığı-örneğin hastalık durumunda- Mahfil toplantılarını yönetir.

Yazman, Mahfilin tüm çalışmasını kaydeden kişidir –yapılmış olan veya yapılacak olan işleri- Yazman ahabblara, Mahalli Mahfillere veya Merkezi Ruhani Mahfillere gönderilecek mektupları yazar. Bir Mahalli Ruhani Mahfil, Bahai Dünyası ile yazmanı aracılığıyla ilişki kurar.

Sayman, Mahfil fonunun sorumlusudur. Fona katkıda bulunan herkese makbuz verir. Ayrıca Ruhani Mahfilin her türlü harcamalarını da bu meblağdan öder.

Mahfilin görevlilerini seçerken üyeler, her ferdin faaliyetine bakmalı ve aralarından hangisinin bu değişik işleri ve verilen görevleri yapmaya daha fazla muktedir olduklarını aramalıdır. Mahfil üyelerinin seçiminde nazarı dikkate alınan prensiplerin aynısı, görevlilerin seçiminde de uygulanmalıdır. Bundan dolayı, bu seçimler de gizli oyla ve herhangi bir propaganda yapılmadan sonuçlandırılmalıdır. Hiç kimse sosyal durumundan dolayı seçilmemelidir. Örneğin, eğer Mahfil üyeleri arasında yaşından dolayı toplulukta saygı gören yaşlı biri varsa, sadece yaşından dolayı seçilmemelidir. Ancak bu görevi

yürütecek en uygun kişi ise seçilmesinde bir sakınca yoktur. Aynı şey zenginliği kendisine sosyal bir mevki veren kişi için de geçerlidir.

Diğer taraftan hatırlamalıyız ki Ruhani Mahfil görevlilerinin toplulukta özel bir durumları yoktur. Örneğin başkan ne topluluğun lideri ne de en fazla saygı gören bir şahsiyettir. Ruhani Mahfil dışında durumu toplumun diğer üyeleriyle aynıdır. Mahfil toplantısının bitmesiyle O'nun toplumda diğer Bahailerden daha fazla hakkı kalmaz.

Bu noktayı biraz daha açıklamak için, geliniz temiz içme suyuna ihtiyacı olan ve bir kuyu kazmaya karar veren bir köy halkını düşünelim; Her yerde saygı gören köy başkanının, bir kuyunun nasıl kazılacağına dair bilgisi olmayabilir. Diğer yandan köyde özel bir mevkiisi olmayan genç bir adamın bu konuda hayli tecrübesi olabilir. Bu işi yürütmesi için köylüler iki adamdan hangisini seçmelidirler? İş yürütecek kişi genç adamdır. Belki köyün başkanı, onu bu amaç için seçenlerin başında gelebilir. Tüm köylüler kuyu üzerinde çalışırken – hatta başkanın kendisi de dahil- , işi denetlemek için seçtikleri genç adamın kılavuzluğunu kabul edeceklerdir. Bu, genç adamın her şeyde köyün lideri olacağı veya başkanın topluluktaki durumunu kaybedeceği anlamına gelmez. Fakat bu birlikte çalışma ruhu, o köydeki herkesin çıkarına olacaktır. Bahailer Ruhani Mahfillerini ve Ruhani Mahfil görevlilerini bu sevgi, işbirliği ve uyum ruhu içinde seçerler.

Hız. Şevki Efendi, Ruhani Mahfil üyelerinin görevlerini büyük bir alçak gönüllülük, açık kalplilik, doğruluk, yüce adalet ve görev ruhu içinde ahababların, Emrin ve insanlığın refahı ve çıkarları için kendilerini vakfetmelerini, ayrıca hizmet ettiklerinin yalnız güven, destek ve saygılarını değil, aynı zamanda onların gerçek sevgilerini de kazanmalarını ister.

RUHANI MAHFİL ÇALIŞMALARI (I)

Akçaköy'ün, Mahalli Ruhani Mahfil'ini seçtiğini ve diğer sekiz üyeye oranla Ahmet'in daha fazla oy aldığını varsayalım. Sonra ne yapmaları gerekir? Ahmet ilk toplantılarını yapmak için, bütün üyeleri özel bir saatte ve yerde toplantıya davet eder. Rızvan Bayramının ikinci günü olan 22 Nisan günü, güneş batışından bir saat sonra buluşmaya karar verirler. Köy meydanı da buluşma yerleri... Ne yapacaklarını görmek için şimdi onları izleyelim.

Önce, iki veya üç üye tarafından dua okunur. Bu, toplantılarına muhteşem bir ruhani atmosfer verir. Daha sonra Ahmet, Mahfil başkanını seçmeleri gerektiğini söyler. Bir kağıt parçasını küçük parçalara bölmek suretiyle her

üyeye bir parça verir. Onlardan, aralarında Mahfillerine Başkan olmaya en uygun kişinin ismini yazmalarını rica eder.

Akçaköy Bahaileri dinde çok yenidirler. Mahfilin beş üyesi okuma ve yazma bilmiyor. Ahmet üyelere birine, sıra ile her birine gidip Başkan olarak seçmek istedikleri kişinin ismini onlara yazmasını rica eder. Sonra dokuz parça oy pusulası toplanır ve hiç kimse hangisinin kendine ait olduğunu söyleyemeyeceği bir şekilde karıştırılır. Ahmet diğer iki üyeden, oyları sayması için kendisine yardım etmelerini ister. O, onları bir bir okurken, diğer ikisi de isimleri not ederler. Sonra hangi üyenin daha fazla oy aldığını anlamak için onları sayarlar.

Güner 5 oy, Ahmet 3 oy ve Aytül 1 oy alır. Bu şekilde Güner Mahfilin başkanı seçilir. Eğer hiç kimse beş oy olmasaydı, seçimi tekrarlamaları gerekirdi. Çünkü Mahfil görevlilerinin seçilebilmesi için her biri en az beş oy almalıydılar. Hiçbir kişi bu sayıda oy alamazsa, gerekli olan bu oy miktarını alana kadar seçim tekrarlanır.

Şimdi Güner Başkan olarak seçildi. Geri kalan Mahfil görevlilerinin seçilmesini kontrol etmek, onun görevidir.

Ahmet'e görevini yaptığından dolayı teşekkür ettikten sonra Güner, başkan yardımcısı seçimi için tüm üyelere kağıt parçaları dağıtımına devam eder. Başkanın seçilmesi için uygulanan yöntem, Mahfilin diğer görevlilerinin seçiminde aynen uygulanır.

Seçimlerin sonucunda, bayan Aytül başkan yardımcısına, Ahmet yazmanlığa ve Erol da Akçaköy Mahalli Ruhani Mahfil saymanlığına seçilmişlerdir.

Daha sonra Başkan, yazmandan Mahfilin birinci toplantısında yapılanları not etmesini ister.

Vakit geç olmuştur. Üyelerden biri toplantıya ertesi güne ertelemelerini talep eder. Bu öneri üzerinde tüm üyeler görüş birliğine varırlar. Gelecek toplantılarını ertesi gün aynı saat ve yerde yapmalarını kararlaştırırlar. Toplantı, her Bahai toplantısında olduğu gibi bir dua ile kapanır. Mahfil üyeleri de evlerine giderler.

Gelecek sayfalarda ikinci toplantıları hakkında okuyacağız.

DANIŞMA-MEŞVERET-

Bahai Yönetim Düzeni, danışma ile çalışır. Bahai çalışmalarında danışma 19 gün Ziyafetinde, Mahalli Ruhani Mahfil’de, Konvenşında, Merkezi Ruhani Mahfil’de, Komite toplantılarında ve konferanslarda uygulanır. Hz. Şevki Efendi, Bahai toplantılarında danışmada bulunurken iki önemli şeyi unutmamamızı söyler. Doğruluk ve açık kalplilik.

Herhangi bir Bahai toplantısında bir araya geldiğimizde, Hz. Bahauallah’ın daima ruhen bizimle birlikte olduğumuzu hissetmeliyiz. Bu, danışmalarımızda bizlere yardımcı olan çok güzel bir ruhani atmosfer yaratır. Eğer toplantılarımızda Hz. Bahauallah’ın varlığını hissederek, mahfil, komite veya Ondokuz Gün Ziyafet çalışmalarımızda, daima Dinine uygun hizmetkarlar olmaya çalışırız. Danışmalara katıldığımızda egoist düşünceleri ve haksız ifadeleri yenmek için her çareye başvurunuz. Konuşmalarımızda riyakarlık izi yer etmemeli ve gerçekten başka bir şey konuşulmamalıdır. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Ey Dikkatsizler! Kalplerdeki sırların gizlendiğini sanmayın. Hayır, kesinlikle biliniz ki Kutsal huzurda onlar açık harflerle hak edilmiş ve açıkça izhar edilmişlerdir.”

Bahai danışmalarında herkes görüşlerini mutlak serbestlikle ifade edebilmelidir. Yalnız Emrin çıkarlarını düşünmeli ve diğer bireylerle olan kişisel ilişkisini unutmamalıdır. Örneğin bir baba ve oğul Mahfil üyeleri iseler, danışma ve oy verme esnasında oğul, babası ile aynı görüşte olması gerektiğini görevi olarak düşünmemelidir. Bahailere, anne ve babalarına en büyük saygıyı göstermeleri buyrulduğu halde, Bahai Danışmalarında hazır bulunanlar yalnız Hz. Bahauallah’a karşı sorumlu olduklarını hatırlamalıdır. Emrin çıkarlarına kişisel hislerin karışmasına asla izin vermemelidirler. Buna göre eğer oğul, babasının görüşlerinin yanlış olduğunu hissederse, bunu söylemek görevidir. Baba da oğlunun başka şekilde hareket etmesini beklememelidir. Çünkü onların her ikisi de toplantıya, Emre hizmet etmek için mutlak dürüstlikle geldiklerini ve görüşleriyle birbirlerini memnun etmeyi beklemediklerini bilirler.

Danışma anlarında kişisel kinlerin çok küçük dahi olsa kalplerimize sokulup görüşlerimizi etkilemesinden sakınmalıyız. Örneğin eğer bir tanıdığım, benim için bir iş yapmasını istediğim zaman vaktini bana ayırmamışsa, bu olay toplantıda o kişinin bazı iyi önerilerine karşı benim görüşlerime zarar vermemelidir. Hz. Bahauallah’ın varlığını burada yeniden hatırlamalıyız. O’nun Emrine hizmet yolunda hiç bir şeyin engel olmasına izin vermemeliyiz. Bahailer herhangi bir toplantıda bir araya geldiklerinde, bir elin parmakları ve bir okyanusun damlaları gibi çalışmalıdırlar.

Görüşlerimizde asla ısrar etmemeli ve diğerlerine arzumuzu zorla kabul ettirmeye uğraşmamalıyız. Hepimiz bazen iki küçük çocuğun, her birinin kendinin doğru, diğerinin yanlış olduğundan ısrar ederek nasıl kavga ettiklerini görmüşüzdür. Onlar hiçbir sonuca varmadan bu şekilde kavga etmeye devam edebilirler. Fakat babaları geldiğinde, onun sevgi ve saygısıyla yüksek sesleri alçaltır ve onun orada bulunmasıyla hemen problemleri çözümlenir. Eğer Hz. Bahauallah'ın her toplantıda bizimle birlikte olduğunu bilirsek, O'nun huzurunda uygun olmayan şekilde asla davranmayacağız.

Her Bahainin, danışmada fikrini söylemesi serbest olduğu halde, varılan karar üyelerin çoğunluğunun görüşlerine bağlıdır. Bir karar alındıktan sonra, her Bahai, değişik fikirlerde olanlar dahi, ona saygı göstermelidirler. Cevdet'in Ruhani Mahfil üyesi olduğunu ve Rızvan'ın 12.gününde yapılması gereken ziyafet toplantısının 2 Mayıs sabahı yapılmasını önerdiğini varsayalım. Fakat üyelerin çoğunluğu 1 Mayıs güneş battıktan sonra toplanmaları için oy kullanmışsa, Cevdet'in önerisi için çok önemli nedenleri olmasına rağmen Mahfil, onun önerisinin aleyhinde karar verdiğinden Cevdet kendi görüşünü bir kenara bırakmalı, bütün kalbiyle Mahfilin kararını kabul etmelidir. Ayrıca toplantının güneşin batışından sonra yapılması için elinden gelen yardımı yapmalıdır.

Hz. Abdülbaha şöyle buyuruyorlar:

“Günümüzde, genel danışmalar çok önemli ve hayati derecede gereklidir. Onlara itaat gerekli ve farzdır. Üyeler fikirlerini birlikte o şekilde açıklamalıdır ki kötü his veya ayrılığa fırsat kalmasın. Bu, her üyenin kendi fikrini mutlak serbestlikle belirtmesi ve nedenini ortaya koyması ile kazanılır. Herhangi biri itiraz ederse hiç bir şekilde incinmemelidir. Çünkü doğru yol, sorunlar tamamen tartışılmadan ortaya çıkmaz. Gerçeğin parlak kıvılcımı, değişik fikirlerin çarpışmasından doğar. Eğer görüşmeden sonra oy birliği ile bir karar alınırsa iyi ve güzel, fakat Tanrı korusun eğer fikir ayrılıkları çıkarsa oyların çoğunluğu kabul edilmelidir.”

Bir Mahfilin üyeleri tarafından önerilen değişik görüşler, lezzetli bir yahninin değişik unsurları gibidir. Güzel bir yahni yapmak istersek, birçok şeyi birlikte karıştırır iyice pişinceye kadar haşlarız. Bu malzemeler iyi karıştığı zaman lezzetli olur. Çünkü her biri yahninin tadına katkıda ulunur. Eğer bu malzemeleri ayrı ayrı tadarsak, hiçbir zaman o kadar iyi tad veremeyecektir. Aynı şekilde, bir toplantıda bir araya gelmiş Bahailer tarafından önerilen her bireysel fikir, sonradan alınan karara birçok katkıda bulunur. Fakat karar bir bireyin kendi fikri değildir. Bir Mahfilin kararı ve tüm üyelerin görüşlerinden oluşmuş bir sonuçtur.

Aşağıdaki Levihte Hz. Abdülbaha, Bahailerin birlikte danışma biçimini açıkça gösterir. Geliniz dikkatlice onu okuyarak toplantılarımızda uygulayalım:

“Genel danışmalar için esas gerekli olan şey, düşüncede saflık, ruhta parlaklık, Tanrı’dan başka şeylerden el çekme, Onun ilahi kokusuna cezbolma, Tanrı’nın dostları arasında tevazu, alçak gönüllülük, zorluklar karşısında sabır ve tahammül, Yüce Eşiğinde köleliktir. Onlar bu özellikleri tatlılıkla kazanmayı amaç edinirlerse, görünmeyen Baha Melekutunun zaferi onlara bağışlanacaktır.”

“Birinci koşul Mahfil üyeleri arasında mutlak sevgi ve uyumadır. Onlar bir fikre yabancı kalmaktan tamamen arınmış olmalı ve Tanrı birliği içlerinde zuhur etmelidir. Çünkü onlar bir denizin dalgaları, bir nehrin damlaları, bir gökyüzünün yıldızları, bir güneşin ışınları, bir meyve bahçesinin ağaçları ve bir bahçenin çiçekleridirler. Eğer düşüncede uyum ve mutlak birlik mevcut olmazsa, topluluk dağılacak ve bu Mahfil hiçbir şey yapmayacaktır.

İkinci koşul; Bir araya geldikleri zaman yüzlerini yücelerdeki Melekûta çevirmeli ve Şeref Ülkesinden yardım istemelidirler. Sonra büyük bir sevgi, nezaket, haysiyet, dikkat ve uysallıkla görüşlerini belirtmeye geçmelidirler. Her sorunda gerçeği aramalıdır. Kendi fikirlerinde ısrar etmemelidirler. Çünkü birinin görüşündeki inatçılık ve ısrar, en sonunda ayrılık ve kavgaya yol açar ve gerçek de gizli kalır. Haysiyetli üyeler kendi düşüncelerini büyük bir serbestlikle söylemezler. Birinin, diğerinin düşüncesini küçümsemesine hiçbir zaman izin verilmez. Hayır, kişi gerçeği yumuşak bir şekilde ortaya koymalıdır. Eğer görüş değişiklikleri ortaya çıkarsa oy çoğunluğu geçerli olmalı, hepsi çoğunluğa boyun eğmeli ve itaat etmelidir. Daha önceden bir karar alınmışsa, pek doğru olmasa bile toplantı içinde ve dışında olsun haysiyetli üyelerden biri buna karşı koymamalı ve kısıtlamamalıdır. Çünkü her tür eleştiri herhangi bir kararın uygulanmasını engeller. Kısaca uyum, sevgi ve düşünce saflığı ile hangi şey düzenlenirse düzenlensin sonucu aydınlıktır. Eğer uyumsuzluğun en küçük bir izi devam ederse karanlık üstüne karanlık olur. Böyle yapıldığında o Mahfil Tanrı’dan olacaktır. Aksi halde, kötü kişiden hasıl olan, soğukluğa ve düşmanlığa götürecektir. Konuşmalar, ruhların eğitimi, çocuklara öğretiler, fakirlere ferahlık, dünyadaki bütün sınıflara yardım, bütün insanlara iyilik, Tanrı’nın güzel kokularının yayılması ve Kutsal Kelamın yükselişi gibi ruhani sorunlar hakkında olmalıdır. Bu koşulları yerine getirmeye uğraşırlarsa Kutsal Ruhun fazileti onlara bağışlanacaktır. O Mahfil ilahi takdislerin merkezi olacak, ilahi teyidin mihmandarları onların yardımına gelecek ve gündün güne yeni bir ruh akışı kazanacaklardır.”

RUHANİ MAHFİL ÇALIŞMALARI (II)

Akçaköy Ruhani Mahfilinin dokuz üyesi 23 Nisan'da yeniden toplandılar. Başkan, birkaç üyenin dua okumalarını istedi. Bu dualar Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha tarafından yazılmış olan dualardan seçilmişti. Bunlardan bazıları özellikle toplantılarda okumak için yazılmışlardır. Açılış münacaatından sonra Başkan, Yazmandan bir önceki toplantıda tuttuğu notları okumasını istedi. Yazman şunları okudu:

“Akçaköy Ruhani Mahfilinin ilk toplantısı 22 Nisan günü güneşin batışından bir saat sonra yapıldı. Açılış münacaatından sonra Bay Ahmet toplantının ilk bölümünü idare etti. Başkan seçimi yapıldı, Bay Güner Başkan seçildi. Bay Ahmet tarafından toplantının geri kalan kısmını yönetmeye davet edildi. Mahfil görevlilerinin seçimine devam edildi ve aşağıdaki üyeler seçildi:

Bayan Aytül Başkan yardımcısı, Bay Erol Sayman ve Ahmet'de yazman. Gelecek Mahfil toplantısının 23 Nisan'da yapılması kararlaştırıldı.

Toplantı, güneşin batışından 3 saat sonra kapanış duası ile sona erdi.

Yazman, okumasını bitirdikten sonra, başkan diğer üyelere geçen toplantının tutanağını onaylayıp onaylamadıklarını sordu. Herkes notların doğru olduğunu onayladı. Yazman geçen oturum tutanağının okunup onaylandığını not etti.

Sonra başkan, Ruhani Mahfillerin esas amacının Tanrı mesajını yaymak olduğunu oturumlarında bu konuyu görüşmelerini bildirdi.

Başkan, bu konuda her üyeyi kendi fikrini beyan etmeye davet etti. Hepsi de görüşlerini belirtince başkan bunları şöyle özetledi:

- 1- Emir hakkında daha fazla bilgi sahibi olmalıyız.
- 2- Emri eserlere ihtiyacımız vardır.
- 3- Bir fona ihtiyacımız vardır.
- 4- Öğreti faaliyetlerimize komşu köylerden başlamalıyız.

Bu konuları tek tek ele aldılar. Üyelerden biri, bu önemli teşebbüsten topluluğa da anlatıp, başlayacakları öğreti kampanyasına katılmak isteyenlerin olup olmadığını öğrenmelerini önerdi. Bir başka üye, Emir hakkında bilgilerinin artması için, Emri öğrenmek üzere haftalık toplantılara ihtiyaçları olduğunu söyledi. Cumartesi gecelerinin bu amaç için kullanılmasını, komşu köyün Bahai okulunda öğretmen olan Semih'den sınıfları yönetmesini istemelerini önerdi.

Başkan, bu öneriyi kimin desteklediğini sordu. Aysun destekledi. Kısa bir görüşmeden sonra Başkan öneriyi oya sundu. Semih'in Cumartesi sınıflarını yönetmek üzere Kavaklı köyünden davet edilme önerisini destekleyenlerin ellerini kaldırmalarını söyledi.

Yedi üye ellerini kaldırdılar. Semih'in bu yolu gelemeyeceğini düşünen iki üye ise –Erdal ve Güner- öneriyi kabul etmeyerek ellerini kaldırmadılar.

Başkan, önerinin kabul edildiğini açıkladı ve yazmandan bunu aynen not etmesini istedi.

Başkan, öğretmen Semih'in köylerine gelmesi için otobüse binmesi ve köyünde gece yapmakta olduğu kısmi mesaiyi bırakması gerektiğini açıkladı. Bu nedenle Semih'in Akçaköy'e gelip dersleri yönetmesine olanak sağlamak için bir fon kurulması gerekirdi. Başkan diğerlerinin bu konuda ne düşündüklerini sordu. Erdal dedi ki: "Biz Mahfil üyeleri Emre karşı bağlılıkta topluluğumuzun bireylerine örnek olmalıyız. Her ay fona bir günlük ücretimi ödemeye söz veriyorum. Bunu Mahfile önermekten memnun olacağım." Bu davranış bütün üyeleri çok memnun etti. Erdal'ı topluluğa yaptığı bu cömertçe bağıştan dolayı tebrik ettiler. Erdal'ın önceleri olumlu oy vermediği önerinin Mahalli Ruhani Mahfil tarafından kabul edilmesinden sonra ona desteğini vermesinden de memnundular. Çünkü Mahfil bir karara vardığında, bununla mutabık olalım veya olmayalım, çoğunluğun oyunu kabul edip ona saygı duymalıyız.

Mahalli Ruhani Mahfilin diğer üyeleri de parasal katkıda bulundular. İsimleri ve söz verdikleri miktar yazman tarafından not edildi. Sayman da bağışları not etti ve fon için üyelerince 300 TL. toplandığını açıkladı.

Bu kararın 28 Nisan'da yapılacak Ondokuz Gün Ziyafetinde (Cemal Ayı Ziyafeti) topluluğa açıklanması ve ahbabların bu konuda birlikte çalışmalarını istenmesi kararlaştırıldı.

Başkan daha sonra, öğreti faaliyetleri için gerekli olan kitap sorununu ele aldı. Görüşmeden sonra Mahfil bu konuda Merkezi Ruhani Mahfil'den yardım isteğinde bulunulması sonucuna vardı.

Bu sonuçtan sonra Başkan, Emri komşu köylere duyurabilmek için çalışmalara nasıl başlamaları gerektiği konusunun görüşülmesine sıra geldiğini açıkladı.

Ahmet, her Pazar günü gruplar halinde Akçaköy yöresindeki köylere gitmeleri gerektiğini önerdi. Diğerleri de bu öneriyi desteklediler. Diğer bir üye, Pazar gününün en uygun gün olacağını, çünkü Cumartesi'leri derinleşme sınıfları

olacağını, ayrıca Pazar günü Semih de öğreti turlarında kendilerine refakat edebileceğini söyledi.

Ahmet, yazman olarak bütün bunları not etti.

Başkan, bu konuda daha başka önerinin olup olmadığını sordu.

Engin, özel Kutsal Gün ve yıldönümlerde, toplantıların daha geniş çapta yapılmasının iyi bir fikir olacağını ve bu toplantılara yakın yerlerden Bahai olmayan arkadaş ve akrabaların davet edilmelerini önerdi.

Öneri desteklendi, oya kondu ve Mahfil tarafından kabul edildi.

Bu kararların gelecek Ondokuz Gün Ziyafetinde topluluk huzuruna sunulması, Akçaköy Bahailerinden Mahfil fonuna yardım etmeleri için rica edilmesi ve öğreti faaliyetleri nedeniyle komşu köylere gitmeleri için çağrıda bulunması kararlaştırıldı.

Sonunda, gelecek Mahalli Ruhani Mahfil toplantısının 29 Nisan'da (Ondokuz Gün Ziyafetinden bir gün sonra) yapılması kararlaştırıldı. Böylece ziyafet esnasında topluluk tarafından Mahfil'e yapılan önerilerin görüşülmesi mümkün olacaktır.

Kapanış münacaatından sonra Mahfil üyeleri, topluluğun yararına aldıkları bu esaslı kararlarda kendilerine yardım ettiği için Tanrı'ya şükranlarını sunarak, neşeli kalplerle evlerine döndüler.

Bu toplantıda yer alan olaylar, bir Ruhani Mahfil çalışmasının nasıl yönetileceğine, konuşmalara nasıl başlanacağına ve yararlı kararlara nasıl varılacağına ilişkin bir örnektir. Farklı topluluklarda beliren sorunlar aynı olmayabilir, hatta ihtiyaçları bile aynı olmayabilir. Her Mahfil, görevlerini dikkatlice düşünmeli ve bu görevleri her topluluktaki önemlerine göre yapmayı kararlaştırmalıdır.

RUHANİ MAHFİL ÇALIŞMALARI (ONDOKUZ GÜN ZİYAFETİNDE) (III)

Cemal ayı ziyafetidir. Akçaköy Bahaileri, Ondokuz Gün Ziyafeti için bir araya geldiler. Mahfil Başkanı, bütün Ondokuz Gün Ziyafet toplantılarını yönetir. Eğer katılamazsa, Başkan yardımcısı yerini alır. Ziyafetin birinci bölümü, dualar ile Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın yazılarından okumaya ayrılır. Bunlar, başkanın ricası üzerine toplantıda bulunan herhangi bir Bahai tarafından

okunabilir. Diğerleri ise okunanları büyük bir dikkatle dinlerler. Dua ve okuma sayısı herkesi yoracak yoğunlukta olmamalıdır.

Akçaköy Bahaileri, programın birinci bölümünü bitirdikten sonra, Ruhani Mahfil Başkanı Güner, Yazman Ahmet'ten Mahfil'in raporunu okumasını istedi. Ahmet, topluluğa, Mahfil görevlilerinin seçim sonuçlarını ve Tanrı Mesajının komşu bölgelerde duyurulması için Mahfilin başlatacağı öğreti kampanyasına ilişkin karar hakkında bilgi verdi. Ayrıca öğreti çalışmaları ve bir öğreticinin davet edilip konferansların düzenlenmesi için gerekli olan fonlara yardım edilmesi konusunda topluluğu aydınlattı.

Yazmanın raporundan sonra, Başkan topluluk üyelerinden bu konudaki önerilerini ve ne ölçüde yardımda bulunabileceklerini belirtmelerini rica etti. Bahailerin her biri değişik şekillerde yardımda bulunabileceklerini belirttiler. Birincisi her konferansta 1 kilo buğday vereceğini, bir ikincisi ise öğreticinin ayda bir yol biletini ödeyeceğini söyledi. Üçüncü biri ise haftada bir gününü öğreti çalışmalarına ayıracağını belirtti. Bu birlikte çalışma vaatleri yanında Akçaköy Bahaileri, Mahfillerinin dikkatini daha önce farkına varmadıkları bazı önemli gerçeklere çektiler. Örneğin haftalık derinleşme dersleri ve öğreti turları yanında, zaman zaman düzenlenen kent fuarlarında Bahai Mesajını sunmak için önceden hazırlanarak çalışmalarını organize edebilirlerdi. Bu fuarlara gidenler beraberlerinde dağıtmak için Bahai kitapları da alabilirlerdi. Fonları idareli kullanmak için birçok yapıcı öneriler sunuldu. Yazman Ondokuz Gün Ziyafetinde yapılan bütün önerileri not etti. Böylece Ruhani Mahfil, gelecek toplantısında bunlar üzerinde görüşerek karar alabilirdi.

Başkan, Ruhani Mahfilin bütün önerileri dikkatle değerlendireceğini ve alınacak kararların sonuçlarını gelecek Ondokuz Gün Ziyafetinde bildireceğini vaat etti.

Ondokuz Gün Ziyafet programının üçüncü bölümü, ziyafet (ağırlama) bölümüdür. Akçaköy'deki dört Bahai ailesi, getirdikleri ayranı herkese ikram ederek misafirleri ağırladılar. Güzel şarkılar bilen bir grup gencin şarkı söylemelerine başkan izin verdi ve daha sonra koroya katılanlar da oldu. Bir kız çocuğu okulda ezberlediği sevimli bir şiiri okudu ve herkesçe çok beğenildi.

Akçaköy Bahailerinin yaptıkları Ondokuz Gün Ziyafetinde oluşan birlik ve mutluluk ruhu, hepsi tarafından hissedilen ruhani bir neşe getirdi. Kapanış duasından sonra toplantıyı terk eden ahbablar, evlerine dönerlerken mutluluk doluydular.

ONDOKUZ GÜN ZİYAFETİNE İLİŞKİN BAZI NOKTALAR

Her Ruhani Mahfilin görevlerinden biri de bölgesindeki ahbabların Ondokuz Gün Ziyafetine verdikleri önemi gözetmektir. Ondokuz Gün Ziyafetleri, her şehir veya köydeki Bahailerce 19 günde bir yapılan toplantılardır. Bu ziyafet Hz. Bab tarafından tavsiye edilip Hz. Bahauallah tarafından tasdik edildiği için çok önemlidir.

S. Ondokuz Gün Ziyafetinden amaç nedir?

C. Hz. Abdülbaha Ondokuz Gün Ziyafetin için “İnsanlar birlikte toplansınlar ve birbirlerine karşı içten samimiyet ve sevgi göstereyinler, taki ilahi sırlar çözümlenebilsin. Amaç birliktir; bu samimiyet aracılığıyla kalpler tam birleşebilir, karşılıklı dayanışma ve yardımlaşma kurulabilir.” der.

S. Ondokuz Gün Ziyafetinde ne yapmalıyız?

C. Ziyafet, Bahai Yönetim Düzeni'nin bir parçasıdır ve sevgili Emrin Velisi'nin açıkladığı gibi Ondokuz Gün Ziyafeti'nin programı üç bölümden oluşur. Birinci bölüm ruhani programıdır. Ziyafetin başlangıcında birkaç ahbab tarafından dua ve kutsal yazılardan bir demet okunabilir. İkinci bölüm idaridir. Ruhani Mahfil, yazmanı aracılığıyla çalışmalarını hakkında rapor verir. O yerin Bahai ahbablarından, Hz. Bahauallah'ın Emrinin ilerlemesi konusunda önerilerini ister. Üçüncü bölüm ziyafettir. Bu bölümde, Ahbablar tarafından şarkılar söylenebilir, hikayeler v.s. anlatılabilir, hafif yiyecek ve içecek şeyler sunulabilir.

S. Ahbabları ziyafete kim davet eder?

C. Mahfilin olduğu yerde, Bahailer yazman, Bahai takviminde verilen tarihlere göre belli bir yere belli bir saatte davet eder. Mahfil olmayan yerde Bahailer bir grup meydana getirip aralarından bir şahsı grubun yazmanı olarak seçebilirler. Yazman Ondokuz Gün Ziyafetlerini Bahai topluluğuna hatırlatacaktır.

S. Ondokuz Gün Ziyafetlerini kim yönetir?

C. Mahfilin Başkanı, Ondokuz Gün Ziyafetini yönetir. Başlangıçta kişilerden dua okumalarını ister. Ayrıca ahbablardan, Ondokuz Gün Ziyafetinin ikinci bölümünde Mahfile gidecek görüş ve önerilere ilişkin danışmada bulunmalarını rica eder.

S. Ziyafette ev sahipliğini kim yapar?

C. Genellikle, Bahai fertleri sıra ile ziyafete ev sahipliği yaparlar. Bazen Mahalli Ruhani Mahfil kendi fonuyla Ondokuz Gün Ziyafetini yapar. Ayrıca birkaç Bahai'nin birleşip, bu ziyafete ev sahipliği yapmaları da mümkündür. Ziyafet kısmında ikram edilen yiyecek ve içeceklerin hafif şeylerden oluşması tercih edilir. Fakat bu mutlaka zorunlu değildir. Hz. Bahauallah, Ondokuz Gün Ziyafetinde yalnız su sunmakla bile ev sahibi olunabileceğini söyler. Ondokuz Gün Ziyafetinde önemli olan, Bahailerin ruhani gelişimleri, aralarındaki birlik ve uyumu arttırmalarıdır. Ayrıca bölgede Emrin gelişmesine yardımcı olmaya ve Ruhani Mahfille danışma ve işbirliğine hizmet etmesidir. Bahai toplantılarının ruhunu göstermek için Hz. Abdülbaha'nın yazılarından bir bölümü aşağıda naklediyoruz:

“Bu toplantılarda amaç dışı konuşmalardan tamamen kaçınılmalıdır. Toplantı, ayetlerin nağmelendirilmesine, kutsal eserlerin okunmasına, delillerin gösterilip açıklanmasına ve yaratıkların Sevgilisinin belirtilerini izleme gibi, Tanrı Emrini kapsayan konulara ayrılmalıdır. Toplantıya katılanlar, toplantıya girmeden önce büyük bir temizlikle giyinmeli ve Ebha Melekûtuna yönelmeli sonra tüm alçak gönüllülük ve uyumlulukla toplantıya katılmalıdırlar. Levihler okunurken sessiz olmalıdırlar. Eğer biri konuşmak isterse bunu nezaketle hazır bulunanların izin ve mutabakatıyla açıkça belirtmelidir.”

Ziyafetlerin yapılacağı günler şunlardır:

TARİH	AYIN İSMİ	
21 Mart	Baha	1.gün
9 Nisan	Celal	1.gün
28 Nisan	Cemal	1.gün
17 Mayıs	Azamet	1.gün
5 Haziran	Nur	1.gün
24 Haziran	Rahmet	1.gün
13 Temmuz	Kelimat	1.gün
1 Ağustos	Kemal	1.gün

20 Ağustos	Esmâ	1.gün
8 Eylül	İzzet	1.gün
27 Eylül	Meşîyyet	1.gün
16 Ekim	İlim	1.gün
4 Kasım	Kudret	1.gün
23 Kasım	Kavl	1.gün
12 Aralık	Mesail	1.gün
31 Aralık	Şeref	1.gün
19 Ocak	Sultan	1.gün
7 Şubat	Mülk	1.gün
2 Mart	Alâ	1.gün

Akçaköy Ruhani Mahfili Ondokuz Gün Ziyafetinden sonraki günde toplandı. Bir önceki toplantının notları okunup onaylandıktan sonra, ziyafette topluluk tarafından verilen fikirler konuşuldu. Dikkatli bir incelemeden sonra, bir öneri dışında tüm öneriler onaylandı.

Mahfil, bütün Bahaileri Rızvan'ın sonuncu gününde pikniğe davet etmeye karar verdi. Böylece ahbablar yapacakları öğreti çalışmalarında, çeşitli köylere nasıl gruplar halinde gideceklerini şimdiden öğrenebileceklerdi.

Mahfil, Rızvan'ın son gününde yapılacak toplantıya uygun bir program hazırlamak üzere Mahfilin üç üyesinin oluşturduğu bir komite kurdu.

Mahfil toplantısı sona ermeden önce, görüşülecek bir iş daha vardı. İki üye aralarında beliren ve anlaşamadıkları şahsi bir sorunu çözmekte Mahfilin kendilerine yardımcı olmasını rica ettiler. Mahfil tarafları dinledikten sonra büyük bir sevgi ve tedbirle sorunlarına bir çözüm şekli önerdi.

Mahfilin yazmanı ertesi gün notlarını gözden geçirirken Merkezi Ruhani Mahfile şu mektubu yazdı:

..... Bahaileri Merkezi Ruhani Mahfiline

Sevgili dostlar,

Hız. Bahauallah'ın lütfu ve inayeti sayesinde Akçaköy Ruhani Mahfilimizi kurduğumuzu sizlere bildirmekten mutluluk duyuyoruz. Bizden istemiş olduğunuz, seçilen mahfil üyeleri ve görevlilerinin isim ve adreslerini kapsayan formları göndermiş bulunuyoruz.

İlk aşamada komşu köyden Semih beyin, köyümüzde Cumartesileri yapılacak haftalık derinleşme toplantılarında, öğreticilik görevini yüklenmesi için girişimde bulunulmuştur.

Daha sonra, her Pazar günü belirli sayıda ahbabın gezici gruplar halinde değişik bölgelerde Emri duyurmak ve öğretmek için komşu köylere gitmeleri kararlaştırıldı.

Mahfilde kurulan özel bir fona ahbablar 500 TL. katkıda bulundular ve bu katkılarını her ay devam ettireceklerine söz verdiler. Fonda biriken bu para, Mahfilin denetiminde öğreti çalışmalarında kullanılacaktır.

Bahai eserlerine ihtiyacımız olduğundan, Mahfilimize çok sayıda broşür ve kitap göndermenizi rica ederiz.

Gelecek mektubumuzda Emrin ilerlemesine ilişkin iyi haberleri yazmayı ümit ederiz.

Hız. Bahauallah hizmetinde bize yardım etsin.

**Saygılarımla,
Yazman
Ahmet**

MERKEZİ RUHANİ MAHFİL

Ülkemizdeki tüm Mahalli Ruhani Mahfiller, bir Merkezi Ruhani Mahfil aracılığıyla birleşirler.

Merkezi Ruhani Mahfil, bir ülkenin Bahaileri tarafından Konvenşın yöntemi ile seçilen bir organdır. Konvenşın'a tüm Mahalli Ruhani Mahfiller'den gelen delege gönderilir. Daha önce sözü edilen Bahai seçimlerinin temel kanunları, Merkezi Ruhani Mahfil seçiminde de geçerlidir. Biz Bahailer için seçim kutsal bir görevdir. Ayrıca ruhani bir özellik taşıır. Önceden aday gösterilmez ve asla propaganda yapılmaz.

Merkezi Ruhani Mahfilin amacı, ülkedeki tüm Bahailerin yaptığı işleri birleştirmek ve onları çalışmalarında teşvik etmektir. Bahai toplulukları, Merkezi Ruhani Mahfil ile kendi Mahalli Ruhani Mahfilleri aracılığıyla ilişki kurarlar. Merkezi Ruhani Mahfil, ülkedeki Bahailerle mektup ve genelgeler aracılığıyla ilişki halindedir. Onlara diğer Bahailerin çalışma haberlerini ve Dinin dünyadaki gelişme haberlerini iletir, ayrıca onların birlikte çalışmalarını ister. Onları danışma ve fikirlerini sunmaya davet eder.

Merkezi Ruhani Mahfil bildirimleri, Mahalli Ruhani Mahfil yazmanı tarafından Ondokuz Gün Ziyafetlerinde okunur. Eğer danışmaya davet edilirse, her Bahai bireyin görüşlerini açıklaması ve birlikte çalışma isteği hoş karşılanır. Ondokuz Gün Ziyafetlerindeki bu danışma bölümlerinin sonuçları, her bölgenin Mahalli Ruhani Mahfil aracılığıyla Merkezi Ruhani Mahfile gönderilir. Merkezi Ruhani Mahfil, bütün bu önerileri gözden geçirir ve öneriler üzerindeki çeşitli görüşleri dikkatlice inceledikten sonra konular hakkında karar verir.

Mahalli Ruhani Mahfilin bulunmadığı bir bölgede yalnız bir Bahai grubu varsa, Merkezi Ruhani Mahfil, grup tarafından yazmanın görevini yapmak üzere seçilen kişiye yazar. Şayet bir yerde yalnız bir tek Bahai varsa, Merkezi Ruhani Mahfil doğrudan doğruya onunla ilişki kurar.

Merkezi Ruhani Mahfilin yapması gereken çeşitli görevleri olduğundan, çalışmalarına yardımcı olacak çeşitli komiteler kurar. Bu komitelerde görevlendirilecek üyeler Merkezi Ruhani Mahfil tarafından seçilir ve her komiteye özel bir görev verilir. Örneğin, eğer Türkiye Merkezi Ruhani Mahfili ülkede bir mabed inşa etmeye karar verirse, çalışmaların tüm ayrıntılarını inceleyecek ve mabedin inşası için fikirler veren özel bir komite kurar. Merkezi Ruhani Mahfil, komitenin fikirlerini kabul etmekte, değiştirmekte veya reddetmekte serbesttir. Mahalli Ruhani Mahfiller de aynı şekilde gerekli gördükleri yerlerde kendilerine yardımcı olarak komiteler seçebilirler. Merkezi veya Mahalli Ruhani Mahfillerin tayin ettikleri komiteler, doğrudan doğruya bağlı buldukları Mahfile karşı sorumludurlar. Mahalli Ruhani Mahfiller de Merkezi Ruhani Mahfile karşı sorumludurlar. Merkezi Ruhani Mahfiller, her ülkenin Bahailerinin en yüksek yetkili merciidir.

Merkezi Ruhani Mahfil de, Mahalli Ruhani Mahfil gibi bir başkan, bir başkan yardımcısı, bir sayman ve bir yazman seçer. Merkezi Ruhani Mahfil görevlilerinin görevleri, Mahalli Ruhani Mahfil görevlilerinin aynıdır. Yalnız milli bir hüviyeti vardır.

KONVENŞİN

Merkezi Ruhani Mahfil üyelerinin seçimi dolaylı bir seçimdir. Buna göre Bahai toplulukları kendi bölgelerinden birkaç delege seçerler. Ülkenin tüm Bahai topluluklarının temsilcileri olan bu delegeler, konvenşin adı verilen toplantıda bir araya gelerek Merkezi Ruhani Mahfil üyelerini seçerler.

Her bölgeden seçilen delege sayısı, o bölgedeki Bahai sayısına bağlıdır. Örneğin eğer Akçaköy Bahaileri elli kişi ise, yalnız bir delege göndermeleri istenebilir. Öte yandan X şehrinin Bahaileri 100 kişi ise iki delege, 3000 kişi olan Y kentinin Bahaileri de 6 delege göndereceklerdir. Her ülkenin Merkezi Ruhani Mahfili çeşitli merkezlerin delege sayısını tespit eder.

Konvenşin delegeleri bir yerde –tercihen Merkezi Ruhani Mahfil ofisinin bulunduğu yerde- ve Rızvan'ın 12 günü içerisinde toplanırlar. Konvenşinin başlıca amacı, o yıl için Merkezi Ruhani Mahfil üyelerini seçmektir. Ayrıca ülkenin her tarafından gelen delegeler, birbirleriyle ve Merkezi Ruhani Mahfil ile Emrin ülkelerindeki ilerleyişi hakkında istişare yapma fırsatını da bulurlar.

Konvenşin dualarla açıldıktan sonra, bütün üyeler önce konvenşin için bir başkan seçmelidirler. Buradaki başkanın görevi , görüşmelerin usulüne göre ve Bahai ruhuyla yapılmasını gözlemektir. Konvenşin üyeleri ayrıca Merkezi Ruhani Mahfile önermeyi arzuladıkları fikirlerin kaydedilmesi için bir yazman seçerler.

Konvenşin konusunda bilmemiz gereken bazı önemli noktalar şunlardır:

- 1- Konvenşin delegeleri, Merkezi Ruhani Mahfil üyelerini ülkenin tüm Bahaileri arasından seçmelidirler. Üyeleri, konvenşin delegeleri arasından seçmeleri zorunlu değildir. Bağlı oldukları ülkenin tüm Bahai topluluğu arasından herhangi dokuz kişiyi seçebilirler.
- 2- Konvenşina delege olarak seçilenlerin, konvenşina katılmak ve Merkezi Ruhani Mahfil i seçmekten başka bir görev ve imtiyazları yoktur. Konvenşin bittiği zaman delege olarak görevleri de sona erer. Ancak Merkezi Ruhani Mahfil'de bir yer boşluğu ortaya çıktığı zaman delegeler tekrar seçime katılmaya çağırılırlar. Başka bir deyişle, konvenşin sürekli bir kuruluş olmadığından, üyeleri de daimi değildir.

- 3- Konvenşın danışman bir heyettir. Önerileri Merkezi Ruhani Mahfile gider. Merkezi Ruhani Mahfil bu önerileri kabul veya reddetmekte serbesttir.
- 4- Konvenşının Merkezi Ruhani Mahfil üzerinde hiçbir üstünlüğü yoktur. Merkezi Ruhani Mahfil, her ülkede Bahai toplumunun en yüksek yetkili ve o bölgedeki tüm Mahalli Ruhani Mahfiller ve Bahai bireylerinin denetleyicisidir.

YÜCE UMUMİ ADALET EVİ

Bahai dininin eşsiz kurumlarından biri de üyeleri, Merkezi Ruhani Mahfiller aracılığıyla dünyanın tüm Bahailerini arasından seçilen Yüce Umumi Adalet Evi'dir. Hz. Bahauallah, Bahai Devri sona erene kadar Yüce Umumi Adalet Evi vasıtasıyla bizleri kılavuzlamaya devam edeceğini temin etmiştir.

Hz. Bahauallah bize bu çağ için Tanrı'nın esas kanun ve öğretilerini verdi. Ayrıca bizim değişen ihtiyacımıza göre yavaş yavaş konulması gerekli olan başka sosyal kanunlara ihtiyacımız olacağını söylemiştir. Hz. Bahauallah, bu sosyal kanun ve kaidelerin, daima Tanrı'nın kusursuz kılavuzluğu altında olacak olan Yüce Umumi Adalet Evi tarafından konacağını söyler.

Hz. Abdülbaha, Yüce Umumi Adalet Evi hakkında şöyle buyuruyorlar:

“Lüzumlu şartlar altında kurulan –bütün dünya Bahailerini arasından seçilen üyeleriyle- Yüce Umumi Adalet Evi Tanrı'nın koruyuculuğu altında olacaktır. Eğer Adalet Evi, oy birliği veya oy çokluğu ile kitapta açıklanmayan bir sorun üzerinde karar verirse, o karar ve emir hatadan arınmış olacaktır.”

O halde Yüce Umumi Adalet Evi'nin tüm kararlarından ilham kaynağına sahip olduğu aşikardır. Hangi kanunları koyarsa koysun zamanın ihtiyaçları için mükemmel olduğu kabul edilmelidir. Fakat hiçbir zaman Adalet Evi'nin Hz. Bahauallah tarafından koyulan esas prensipleri değiştireceğini düşünmemeliyiz. Yapacağı şey, bizim uygulamamız gereken Hz. Bahauallah'ın kanunlarına tamamlayıcı kaideler koymaktır. Örneğin, Bahai dininin prensiplerinden biri de dünyada aşırı zenginlik ve fakirliğin olmamasıdır. Fakat Hz. Bahauallah bize, insanların ne kadar vergi vereceklerini söylememiştir. Herkesin rahat bir yaşam sürmesini sağlayan ve aynı zamanda kişilerin gereksiz servetler biriktirmesini önleyecek bir vergi yönteminin uygulanması Yüce Umumi Adalet Evi'ne bırakılmıştır.

Diğer bir örnek de Hz. Bahauallah'ın dünyada ana lisanımızın yanında genel bir lisanımız olması gerektiğini emretmesidir. Fakat hangi lisanın olması gerektiğini açıklamamıştır. Bu da Yüce Umumi Adalet Evi'nin kararlarına bırakılmıştır. Bununla ilgili Hz. Bahauallah şöyle yazıyor:

“... Mektuplarımızda Adalet Evi üyelerine, ya mevcut dillerden birini seçmelerini veya yeni birini yaratmalarını, aynı şekilde evrensel bir yazı kabul etmelerini, bunları tüm dünya okullarında öğretmelerini emrettik. Böylece dünya bir ülke ve bir kıta gibi olacaktır.”

Yüce Umumi Adalet Evi, Hz. Bahauallah tarafından açıklanan herhangi bir şeyi veya Hz. Abdülbaha ve Hz. Şevki Efendi'nin tefsirlerini değiştiremez. Ancak koşullar gerektirirse kendi kararlarını değiştirebilir. Adalet Evi'nin ne kadar vergi verileceğini kararlaştırdığını varsayalım. Şüphesiz ki bu karar, konulduğu zaman için mükemmeldir. Fakat elli yıl sonra zamanın koşullarına uymayabilir. Bundan dolayı Yüce Umumi Adalet Evi, geçmiş bir tarihte verdiği bir kararı değiştirmekte serbesttir.

Vasiyet ve Şahadet'inde Hz. Abdülbaha şöyle yazıyor:

“Herkesin mercii Akdes Kitabıdır. Orada kaydedilmemiş olan her mesele Umumi Adalet Evine racidir. Adalet Evinin oy birliği veya oy çokluğu ile aldığı kararlar haktır, Allah'ın irade eylediğidir. Ondan şaşan ayrılığı sevmiş, nifak çıkarmış ve Misakın Rabbından yüz çevirmiş olur.”

Hz. Şevki Efendi'nin 36 yıllık Velayetindeki işler, Yüce Umumi Adalet Evi'nin kuruluş yolunu hazırladı. Hz. Şevki Efendi, Yüce Umumi Adalet Evi'ni ayakta durabilmesi için onu destekleyecek olan kuvvetli sütunlara ihtiyacı olan bir binanın kubbesine benzetmiştir. Bu sütunlar, dünyadaki Merkezi Ruhani Mahfillerdir diye buyurur. Bu sütunlar ise dünyanın her tarafında birer birer yükseldiler. Emrin Velisinin ilahi önderliği ile Bahailer, grup ve Mahalli Ruhani Mahfillerde ve ülkelerindeki Merkezi Ruhani Mahfil aracılığıyla birlikte nasıl çalışacaklarını öğrendiler. Bu aşamaya gelince onlara Merkezi Ruhani Mahfillerin dünya çapında birlikte çalışmalarını öğreten On Yıllık Plan verildi. Bahailere Yüce Umumi Adalet Evi'nin geri kalan sütunlarını kurmaları için yardım etti. On Yıllık Planın sonu olan 1963 yılında dünyada Yüce Umumi Adalet Evi'ni kurabilecek sayıda Merkezi Ruhani Mahfil bulunuyordu.

Hz. Abdülbaha, Bahai Dininin dünyanın her tarafına yayıldığı zaman Yüce Umumi Adalet Evi'nin kurulacağını önceden haber vermişti. Bu da On Yıllık Planın sona erdiği Nisan 1963'de gerçekleştirildi.

BAHAİ YÖNETİMİNE AİT BAZI ÖNEMLİ NOKTALAR

1-Mahfilin Kararlarına İtaat

Ruhani Mahfil, Bahailer tarafından kutsal bir kurum olarak nitelendirilmelidir. Çünkü Tanrı öğretileri üzerine kurulmuştur. O halde Mahfilin tüm kararlarına uymalıyız. Hz. Abdülbaha kendisinin de Ruhani Mahfil kararlarına, bu kararların bazılarının yanlış olduğunu bilse dahi uyacağını söylemiştir. Bu gösteriyor ki Mahfile itaat etmekte Tanrı'nın Emrine itaat etmiş oluruz.

2-Mahalli Ruhani Mahfilimizin aldığı bir kararın doğru olmadığını hissederseniz ne yapmalıyız?

Önce, o karara itaat ederiz. Çünkü öyle yapmamızı Tanrı buyurmuştur. Fakat Merkezi Ruhani Mahfilden, Mahalli Ruhani Mahfilimizin kararını tekrar gözden geçirmesini rica edebiliriz. Mahalli ve Merkezi Ruhani Mahfillerimize itaat etmekle Bahai Yönetim Düzeninin temelini kuvvetlendiririz. Eğer her birimiz Mahfilimizin kararlarından yalnız bazılarını uyarsak aramızda birlik olamaz.

3-Mahfil üyelerinin bazılarında hoşlanmadığımız için, o Mahfilin kararlarına uymak istemediğimizi söyleyebilir miyiz?

Hayır. Bu çok yanlış bir tutumdur. Ruhani Mahfile olan bağlılığımız üyelerinden hoşlanıp hoşlanmadığımıza bağlı değildir. Bizim bağlı olduğumuz, Hz. Bahauallah'ın kurumudur, üyeleri kim olursa olsun önemli değildir. Topluluğun birliği ancak, tüm desteğimizi üyelerini dikkate almadan, emrin kurumlarına vermekle korunabilir.

4-Ruhani Mahfil üyeliğinden istifa edebilir miyiz?

Hayır, Ancak sağlığımızın sürekli kötü olması veya ikametgâhımızı başka köy ve kente değiştirmek gibi çok geçerli nedenimizin bulunması halinde mümkün olabilir. Bir mahfile seçtiğimiz zaman, Tanrı'nın bize, topluluğumuza hizmet etme imtiyazını verdiğini unutmamalıyız. Hz. Bahauallah'ın öğretilerine olan bağlılığımız ve O'na olan sevgimiz, O'nun Emrine hizmette her sorumluluğu kabul etmede bizi teşvik eder.

5- Kişisel problemlerimiz hakkında Ruhani Mahfile danışmada bulunabilir miyiz?

Evet, edebiliriz. Hz. Abdülbaha Bahaileri, problemlerini Ruhani Mahfile götürmeleri ve zorunlukları hakkında danışmada bulunmaları için teşvik etmiştir. Tanrı korusun, iki Bahai arasında anlaşmazlık çıkarsa, Ruhani

Mahfilden kendilerine yardım edip problemlerini çözmelerini istemeli ve Mahfilin kararını memnuniyetle kabul etmelidirler.

6- Ruhani Mahfil kendini seçen Bahailere karşı sorumlu mudur?

Hayır, Mahalli Ruhani Mahfil Tanrı'ya karşı ve idari konularda ise ülkenin Merkezi Ruhani Mahfiline karşı sorumludur. Her Ruhani Mahfil, kararlarını Emrin iyiliği için almalıdır. Topluluk üyeleri arasında çıkabilen sorunlarda tarafsız olmalı ve adaletle davranmalıdır. Ruhani Mahfil adaletle yönetildiği sürece kararlarına karşı topluluğun tepkisi sorun değildir.

7- Herhangi bir Bahai'nin yetkisi bir Ruhani Mahfilin yetkisinden yüksek midir?

Hayır, Dinde ferdi liderlik yoktur. Bir Ruhani Mahfilin Başkan veya yazmanı olmak kişiye özel haklar vermez. Ruhani Mahfil toplantısı dışında üyelerin topluluktaki diğer Bahailerden daha fazla hakları yoktur. Onlar da diğerleri gibi Mahfilin tüm kararlarına uymalıdır. Bahai Dininde mutlak bir hak eşitliği vardır.

BAHAİ MABEDLERİ

Bahai Dini evrensel bir dindir. Onun için Bahai Mabedi, Tanrı'ya dua edilen evrensel bir mabedir. Bahailer mabedlerini inşa ettikleri zaman onları dünya insanların hizmetine sunarlar. Çeşitli din, sınıf ve ırka bağlı olan herkesin Bahai Mabedine gelmesi hoş karşılanır. Mabedlerimizde tüm dinlerin kutsal yazıları okunabilir. Bahai Mabedlerinde halk, bir ailenin üyeleri gibi, tek Kudretli Tanrı'ya tapmak için bir çatı altında toplanırlar.

Bahai Mabedlerinin yapısı birliğin sembolüdür. Bunlar dokuz cephelidir. Her cephenin bir kapısı vardır. Bütün bu kapılar, güzel bir kubbe altındaki merkezi salona açılırlar. Dokuz kapı ve dokuz cepheli yapılar dünyanın dokuz büyük dinini sembolize ederler. Tüm dinlerin temelde bir olduklarını ifade ederler. Merkezi salonda bulunup etrafa baktığımız zaman, bütün cephelerde güzel kapılar görürüz. Bir Bahai Mabedinde arka veya ön kapı yoktur. Tüm kapılar, tüm cephelere açılırlar. Hepsi de ışık alıp, ışığı insanların Tanrı'ya tapmak için toplandıkları merkezi salona gönderirler. Bu, bir binada eşitlik ve dinlerin birliğini göstermek için muhteşem bir yoldur.

Bahai Mabedleri yalnızca tapınma evleri değil, aynı zamanda birer kurumdurlar. Bu dokuz cepheli mabedlerin çevresinde okul, yetimler yurdu, hastahane v.s. gibi dokuz insancıl kurum her biri güzel yol ve geçitlerle mabedin bir cephesine bağlanırlar. Bütün bu yollar Tanrı Evine kılavuzlarlar. Güzel bir düzen değil mi?

Şüphesiz ki güzeldir. Çünkü Bahai Mabedlerinin planını bizzat Hz. Abdülbaha'nın kendisi kutsal levihlerinde çizmiştir.

Halen dünyanın çeşitli yerlerinde altı Bahai Mabedi vardır. Bunlardan beş tanesine buldukları kıtanın Ana Mabedi denmektedir. Asya Mabedi-Aşkabat'ta, Amerika Mabedi Wilmette'de , Afrika Mabedi-Kampala'da, Avrupa Mabedi Almanya Frankfurt kentinde, Avustralya Mabedi-Sidney'de ve Hindistan Mabedi Yeni Delhi'de bulunmaktadır. Bu Mabedlere kıtaların Ana Mabedi denmesinin nedeni, gelecekte dünyanın birçok ülkelerinde çeşitli Mabedler yapılacağı içindir. Bir de Orta Amerika'da Panama Mabedi mevcuttur. Şimdiden birçok ülke, Mabedlerini yapmak için yer temin etmektedirler.

BAHAİ FONU

Yaşadığımız köyün sel baskınına uğramış, ailelerden birinin evini sel almış ve çocuklarıyla birlikte evsiz kaldığını varsayalım. Bir grup insanın bu evsiz kalan aileye bir sığınak yapmak için yardımlaşmalarını öğrenirseniz ne yapardınız? Yardım etmemek için çok fakir olduğunuzu söylediniz veya ne kadar küçük olursa olsun, bu ailenin yağmurlu bir mevsimde başlarını örtecek bir çatıya sahip olmalarına olanak vermek için, bir katkıda mı bulunurdunuz? Sunacağınız ne olursa olsun, bir araba taş veya çok az miktar bir para bir araya konulunca evleri olmayan bu aileye bir barınak yapmak için yeterli olacaktır.

Bugün insanoğlu, savaş fırtınası ve yüzlerce diğer felaketlere yakalanmış bir aile gibidir. Bahai Dini ise insanların barış ve mutluluk bulabileceği bir sığınaktır. Dünya Bahailerini, bu sığınağı insanlık için yapmaya uğraşmaktadırlar. Hepimiz yardım etmeye gelmeyecek miyiz?

Bu Emrin kurumlarını kurmalıyız. Mabetlerimizi ve Merkezlerimizi inşa etmeliyiz. Dini öğretileri dünyanın tüm lisanlarına çevirmek suretiyle broşür ve kitaplar basmalıyız. Bunlar ve diğer girişimler için, ruhani yardıma olduğu kadar maddi vasıtalara da ihtiyacımız vardır. Her Mahalli ve Merkezi Ruhani Mahfil'in, Bahailerini katkıda bulunabilecekleri özel fonlarının olması bu nedenledir.

Gönüllü olarak katkıda bulunulmalıdır. Eğer fonlara katkıda bulunmak istemezsek, hiç kimse bizi fonlara katkıda bulunmaya zorlayamaz. Fakat fonlarımıza katkıda bulunma, manevi bir farz ve imanımızı denemedir. Emrin insanlığa olan önemini bilen her Bahai, O'nun kurumlarını yükseltmek ve ıstırap çeken dünyanın dikkatine sunmak için ona yardım imtiyazından kendini mahrum etmemelidir.

Bahai fonuna yaptığımız bağış miktarı, içimizdeki katkıda bulunma ruhu kadar önemli değildir. Hz. Abdülbaha Amerika’da bir Mabed yapmak istedikleri zaman, Bahailerden buna katkıda bulunmalarını istemişti. Mabed için bir şeyler vermeyi çok özleyen, fakat çok fakir olan bir İngiliz bayan vardı. Dünyada sahip olduğu yegane şey uzun, güzel ve altın gibi olan saçlarıydı. Büyük bir fedakarlıkla saçlarını kesti ve parasını fona yardım olarak verdi. O’da bu şekilde, şahane bir Mabedin yapımına katkıda bulunmuş oldu.

Emrin Sevgili Velisi şöyle buyuruyorlar:

“Kendinde olanı devamlı olarak boşaltan ve görünmeyen bir kaynaktan tekrar dolan bir çeşme ve pınara benzemeliyiz. Fakirlik korkusu ile engellenmeyen hemcinslerimizin iyiliği için, sürekli olarak vermekle, Tanrı’nın kesilemeyen tüm zenginlik ve iyilik kaynağının lütfuna güvenmeliyiz. Doğru hayatın sırrı budur.”

Her Ruhani Mahfil bir fon kurmalıdır. Topluluk üyeleri kendi serbest arzularıyla, durumlarına göre katkıda bulunmalıdırlar. Lütuflar Tanrı’nın bize vermiş olduğundan bir kısmını vermekle şükran dualarımızı sunmuş oluruz.

Hz. Abdülbaha’nın ne söylediğini hatırlayalım:

“Ey Siz Tanrı Dostları! Emin olunuz ki katkılarınız için, ziraatiniz ve endüstriniz bir çok defa takdis edilecektir. Tanrı, kim iyi bir hareketle gelirse, ona on katını verecektir.Şüphesiz ki Tanrı, cömert ruha yardım ve onu teyid eder.”

BAZI KANUN VE FARZLAR

TEMİZLİK

Hz. Bahauallah Akdes kitabında şöyle buyuruyorlar:

“İnsanlar arasında temizlik esası olunuz... Bütün koşullar altında kendinizi zarif muşeret adabına uydurunuz. Elbiselerinizin üzerinde pislik izi görünmesin... Temiz su ile yıkanınız ve kullanılmış suyu tekrar kullanmayınız. Gerçekten siz de yeryüzündeki cennet zuhurlarını görmeyi arzulamışsınızdır ki sizden, keremlilerin kalplerinin neşeleneceği şeyler yayılabilsin.”

Hız. Bahauallah'ın bu emri, temizliğin önemini anlamamıza yardım eder. Tanrı, bizim yaşamımız boyunca sağlıklı ve mutlu olmamızı ister. Eğer temiz olmazsak sağlığımız etkilenecek, sağlıklı olmayınca da yeteri kadar mesut olamayacağız.

Bilim, dünyadaki birçok hastalıkların nedeninin pislik olduğunu ispat etmiştir. Eğer kirli ellerle yiyecek yersek sağlığımızı tehlikeye koyarız. Çünkü birçok hastalıklar vücudumuza bu şekilde girer. Eğer kirli ellerimizi gözlerimize süreceğ olursak göz hastalıklarına tutuluruz. Bugün dünyanın birçok köylerinde insanlar temiz olmayan sularla elbiselerini ve tabaklarını yıkarlar. Hatta bazen içtikleri su bile temiz olmaktan uzaktır. Bu durum kendilerine çeşitli hastalıklar şeklinde birçok mutsuzluklar getirebilir.

Bahai olarak kendimizi, elbiselerimizi ve evlerimizi temiz tutmamız çok önemlidir. Çünkü bu Hız. Bahauallah'ın bir emridir. Hız. Abdülbaha şöyle buyuruyorlar:

“ Dış temizlik maddi bir şey olmasına rağmen maneviyat üzerine büyük bir etkisi vardır. Gerçekten temiz ve lekesiz bir vücuda sahip olma, insanın ruhunu etkiler.”

DUA

“Bir arkadaş diğerine karşı bir sevgi hissederse bunu söylemek isteyecektir. Arkadaşı kendisini sevdiğinin farkında olmasına rağmen yine de onun bunu söylemesini isteyecektir. Tanrı bütün kalplerin arzularını bilir, fakat dua etme güdüsü insanın Tanrı'yı sevmesinden fıskıran doğal bir şeydir.”

Hız. Abdülbaha, duanın Tanrı ile konuşma olduğunu söyler. Diğer bir yerde ise şöyle buyuruyor :

“Semavi lisanla-ruh lisanıyla- konuşmalıyız. Çünkü ruh ve kalbinde bir lisan vardır. Lisanımız, bağırma ve seslerle kendini ifade eden hayvanlardan ne kadar farklı ise, Semavi lisan da bizim lisanımızdan o kadar farklıdır.

Tanrı ile konuşan ruhun dilidir. Dua ederken bütün dış şeylerden arınıp Tanrı'ya yöneldiğimiz zaman, kalbimizde Tanrı'nın sesini sanki duyarız. Kelimeler olmaksızın Tanrı ile konuşur, temas eder ve cevabını duyarız... Gerçek bir ruhani duruma eriştiğimiz zaman hepimiz Tanrı'nın sesini duyabiliriz.”

Dua ruhun gıdasıdır. Dua etmediğimiz takdirde ruhen kuvvetli ve sağlıklı gelişemeyiz. Bunun için dinimizde dua zorunludur. Hz. Bahauallah, en kutsal kitabında Akdes Kitabında şöyle buyuruyorlar:

“ Her sabah ve akşam Tanrı kelamını okuyunuz. Bunu ihmal eden, Tanrı'nın Ahd ve Anlaşmasına bağımlı kalmış olmaz. Bugün ondan yüz çevirmiş olanlar Tanrı'dan yüz çevirmiş olurlar. Ey Benim Halkım! Tanrı'dan korkunuz. Gece veya gündüz yapılan hareketler ve çok fazla okuma-Kutsal Kelamı- sizi gururlu yapmasın. Sizin için neşe ve memnunlukla okunan bir ayet Kudretli Tanrı'nın bütün ayetlerini dikkatsizce okumaktan daha iyidir. Tanrı'nın levihlerini yorgunluk ve düşkünlüğe neden olmayacak şekilde okuyunuz. Ruhunuz bitkinlik ve usanç ile değil, refahla dolsun ki Vahiy Kanatları ile delillerinin şafak yerine uçabilsin. Bu anlayanlarınız için sizi Tanrı'ya yaklaştırır. ”

Hz. Bahauallah'ın bu kutsal kelimelerinden, Bahai duaları zorunlu olduğu halde, geleneksel hareket veya tören gibi kabul edilmemesi gerektiğini anlarız. Genellikle anlamadıkları bazı kelimeleri sırf ezbere okumakla meziyetli bir iş yaptıklarını düşünen birçok insan bulabilirsiniz. Bazı insanlar bir günde kutsal yazılarla dolu bir kitabı ezbere okumakla, Tanrı yanında lütuf bulacaklarına ve bu yolda ödüllendirileceklerine inanırlar.

Binlerce insan, Sanskrip, Latin ve Arap lisanlarından bir kelime bile anlamadan saatler harcayarak kutsal kitaplardan okurlar. Bunu yaparlar, çünkü babalarının kendilerinden önce yaptıklarını körü körüne taklit etmek ve sadece kutsal kelimeleri ezbere okumakla kurtuluşa ulaşacaklarını ümit ederler. Bahai Dininde dudak ibadetine izin verilmez. Hz. Bahauallah buyuruyor:

“ Neşe ve memnunlukla okunan bir ayet sizin için, Kudretli Tanrı'nın bütün kutsal ayetlerini dikkatsizce okumaktan daha iyidir.”

“ Ruhu bitkinlik ve mecalsizliğe neden olacak kadar yüklemeyiniz. Fakat onu ferahlatınız ki Vahiy Kanatları ile delillerin şafak yerine uçabilsin. ”

Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha tarafından yazılmış yüzlerce güzel dua vardır. Bahailer ne zaman arzu ederlerse bunları okumaya teşvik edilirler. Bahai toplantıları genellikle dua ile açılıp kapanır. Toplantıda bir kişi kutsal yazılardan okur, diğer kişiler ise dinler ve kelimeler üzerinde düşünürler. Dualar çok ilham vericidir. Kişi, Bahai duaları okunurken büyük bir neşe ve manevi yükselme kazanabilir. Bu dualar zorunlu olmayıp, kişinin canının istediği zaman okumasına bırakılmıştır. Fakat Bahailerin okumaları zorunlu olan dualar da vardır. Hz. Bahauallah'ın kaleminden üç türlü namaz nazil olmuştur. Bu üç

namazdan birini seçmekte serbest olmakla beraber her gün bunlardan birini yerine getirmek zorundayız. Bu namazlardan biri her 24 saatte bir yerine getirilmelidir. Günde üç defa sabah, öğle ve akşam yerine getirilmesi gereken daha kısa bir namaz da vardır. Üçüncüsü ise her gün öğleyin kılınması gereken çok kısa bir namazdır.

Bütün bu namazları yayınlanmış Bahai dua kitaplarında bulabilirsiniz. Bu kitapta zorunlu kısa namazı “ Yaşamımızın Amacı” bölümünde bulabilirsiniz. Eğer bu namazı her öğleyin okumaya karar vermişseniz, onu ezberlemek en iyisidir. Fakat hangi namazı kılmak için seçerseniz seçin, hatırlamanız gerekir ki dualarımızı sunduğumuz ruh hali çok önemlidir. Hz. Abdülbaha buyuruyorlar :

“En yüce duada insanlar, Tanrı’dan veya cehenneminden korktukları, lütuf veya cennet ümit ettikleri için değil, yalnız Tanrı aşkı için dua ederler. Bir insan, bir insana aşık olduğu zaman sevgilisinin ismini zikretmeden durmasına olanak yoktur. Biri Tanrı’yı sevdiği zaman O’nun ismini zikretmeden durması olanaksızdır. Ruhani insan, Tanrı’yı anmaktan başka hiç bir şeyde zevk bulmaz.”

ORUÇ

Bahai takviminde 18 ve 19. Aylar arasında “ Ha Günleri” veya “ Ata Günleri” ismi verilen 4 bazen 5 gün vardır. Bu günler içinde Bahailer, arkadaşlarını ve akrabalarını eğlendirmekle beraber, aralarındaki fakirleri de doyururlar. 19. Ay olan Ala ayına girmekle oruç devremiz başlar.

19 günlük oruç boyunca, güneşin doğuşundan batışına kadar bir şey yemez ve içmeyiz. Allah’a dua etmek, O’nun takdis ve inayetine şükretmek için şafak vakti kalkarız. Güneş doğmadan önce yemeğimizi yer ve güneşin batmasına kadar da bir şey yemeyiz. Güneş batınca da duamızı eder ve orucumuzu açarız.

Bu 19 oruç günü diğer zamanlardan daha fazla bizi Allah’a yaklaştırır. Oruç tuttuğumuz zaman, Tanrı’ya karşı sevgimizi ve emirlerini tutmaktaki sadakatimizi sembolik olarak gösteririz.

Hz. Abdülbaha oruç hakkında şöyle buyuruyorlar :

“ Oruç sembol olup nefsanî arzulardan sakınmayı belirtir. Maddî oruç, bir şahsın maddî iştahlardan sakınmasını belirtir. Maddî oruç, bir şahsın maddî iştahlardan sakındığı gibi nefsanî arzu ve iştahlardan da sakınması gerektiğinin bir sembolü ve hatırlatıcısıdır. Yalnız yiyecekten el çekmenin ruha etkisi yoktur. O yalnız bir sembol ve hatırlatıcıdır. Aksi halde önemi

kalmaz. Oruç , bu amaçla yiyecekten tamamen el çekme anlamına gelmez. Yiyecek için altın kural, ne çok fazla ne de çok az yemektir. Ölçülü olmak gerekir. Hindistan’da yiyecekten tamamen el çekmeyi talim eden ve yavaş yavaş yiyeceklerini azaltıp hemen hemen hiç yemeden yaşayan bir mezhep vardır. Fakat zekaları bundan zarar görür. Kişi, yiyecek yokluğundan dolayı zayıf düşerse, akıl ve vücutla Tanrı’ya hizmet etmek için elverişsiz olur. Görüş gücü zayıflar. ”

Güneş doğmadan önce kendimizi dua ve düşünmeye hazırlarız. Bu devre için Hz. Bahauallah tarafından özel olarak yazılan güzel dualar vardır. Güneşin doğuşundan kısa bir müddet önce kahvaltımızı bitirmeli ve güneşin doğuşundan batışına kadar da hiçbir şey yiyip içmemeliyiz. Oruç devresinde Hz. Bahauallah’a karşı sevgimizi eskisinden daha fazla hisseder, O’nun sevgisi için oruç tuttuğumuzu hatırlarız. Güneş battıktan sonra orucumuzu açarız. Ayrıca orucu açmadan önce ve sonra dua okuruz. Her ne kadar Hz. Bahauallah’ın özellikle oruç için yazdığı birçok duaları varsa da Bahai kutsal kitabında yazılan dualardan herhangi birini okumakta serbestiz. Sevgili okuyucularımızın bilgisi için oruç devresinde okunabilecek dualardan birini aşağıda sunuyoruz :

“ Övgü sana olsun Ey Tanrım! Bana ve benimle beraber olanlara bizim Senin yüce ihtişamının semasına yücelmemizi sağlayacak, şüpheci olanların Senin birlik mabedine girmelerini engelleyecek ve şüphe sıkıntılarından arıtacak şeyi göndermen için, zulmeti nura çeviren, sık sık ziyaret edilen Mabedi inşa eyleyen, yazılı levhi izhar eden, serilmiş tomarı açan Vahiy hürmetine sana yalvarırım.

Ey Rabbım ! Senin sevgili ipine sıkıca sarılan, lütuf ve insaf eteklerine yapışan benim. Bana ve sevdiklerime hem bu dünyanın, hem de gelecek dünyanın iyiliklerini nasip eyle. Yaratıkların arasından en seçkinlerine nasip eyleyeceğin gizli mükafatınla onları donat. Ey Rabbım! Bugünler oruç tutmaları için kullarına emir verdiğin günlerdir. Ne mutlu orucu yalnız Senin için ve Senden başka herşeyden tamamen el çekmiş olarak tutana. Ey Rabbım! Bana ve onlara, Sana itaat etmek için yardım et. Şüphesiz ki arzu ettiğini yapacak güçtesin.

Senden başka Tanrı yoktur. Herşeyi bilen ve hikmet sahibi olan sensin. Bütün övgü, dünyaların Rabbi olan Allah’a olsun. ”

Oruç devresi Bahai yılının son gününe kadar devam eder. 21 Mart’a rastlayan yeni yılın ilk günü, orucun sonunu gösterir. Bahailer bugünü Nevruz Bayramı olarak kutlarlar.

İŞ İBADETTİR

Hız. Bahauallah'ın kanunları arasında herkesin çalışma zorunluluğu da vardır. Bahai dininde günah olduğu için dilenmek ve hayatta tembel olmak yasaklanmıştır. Bu dinde çalışmak herkes için zorunludur. Bahailer için çalışmak dünya insanlığına hizmet ruhu ile yapıldığı zaman bir ibadet yerine geçer. Hız. Bahauallah buyuruyorlar:

“Hepinize, sanat, ticaret ve buna benzer bir meslekle meşgul olmak farz olunmuştur. Bunu –mesleğinizi- Tanrı'ya olan gerçek ibadetle aynı kıldık. Ey İnsanlar! Tanrı'nın merhamet ve lütufları üzerinde düşününüz. Sonra sabah ve akşam O'na hamd ediniz.”

Hız. Abdülbaha şöyle açıklıyor:

“ Bahai dininde sanatlar, ilimler ve tüm el sanatları ibadet sayılmışlardır. En iyi becerisiyle bir kağıt parçası yapan ve özenle onu mükemmelleştirmek için bütün kuvvetlerini bir noktada toplayan kişi, Tanrı'ya hamd ve sena eder. Kısaca insanın kalbinin mükemmelliğinden gelen bütün çaba ve gayretler –eğer yüce düşünce ve arzularla insanlığa hizmet için- istek ve arzu ile yapılmışsa ibadettir. İbadet şudur; insanlığa hizmet etmek ve halkın ihtiyaçlarını karşılamaktır. Hizmet duadır...”

İş ibadettir. Hizmet duadır. Bu harikulade bir kanundur.

Tanrı'ya tapmak istediğimiz zaman bunu mutlulukla ve samimiyetle yapmalıyız. Bahailer toprağını kendinin ve başkalarının menfaati için süren çiftçinin Tanrı'ya ibadet ettiğine inanırlar. Başkasının evi için kapı yapan bir marangoz veya zevk alınması için elbise diken ve onu güzel yapmak üzere bütün maharetini kullanmaya çalışan bir terzi Tanrı'ya hamd ve sena etmektedir.

Görüyoruz ki Hız. Bahauallah'ın inayetiyle bir tarla Tanrı'nın mabedi, her iş yeri ise bir tapınma haline gelebilir. O halde bir Bahainin işi ne kadar zor olursa olsun zevkli bir meslektir. Çünkü onun vasıtasıyla Tanrı'ya tapabilir. Bir Bahai işini dua eder gibi mutluluk, samimiyet ve sadakatle yapacaktır. Bir mağarada veya bir orman ortasında münzevi hayat yaşayan biri her çeşit felakete hazırdır. Çünkü böyle yapmakla Tanrı'ya ibadet ettiğine inanır. Hız. Bahauallah münzevilik ve rahiplik çağının sona erdiğini söylemiş ve bunun yerine her türlü faydalı işi bizim için Tanrı'ya ibadetle eşit kılmıştır. İşi dua olarak düşünür ve sadakatle yaparsak artık o bizim için yorucu olmayacaktır.

Dinimizde dünyayı inkar etme ve münzevi bir yaşam sürmek meziyet olarak görülmez. Bahailer arasında keşif ve münzevi yaşam sürenlerin bulunmamasının nedeni budur. Hz. Bahau'llah buyuruyorlar :

“ Ey Dünya İnsanları! Münzevi yaşam ve kati disiplin Tanrı'nın tasvibine uygun değildir. İdrak ve bilgi sahibi olanlar, neşe ve güzel kokuya rehberlik edecek vasıtaları gözetmelidirler. Böyle alışkanlıklar, hurafe gövdelerinden ve hayal rahminden çıkar ve gelişir. Bunlar bilgili insanlara yakışmaz. Geçmişin ve daha sonraki zamanların bazı insanları, dağ mağaralarında yerleştiler ve diğerleri, geceleri türbeleri ziyaret ettiler. De ki: Bu zulüm edilenin tavsiyesini duyunuz. Tuttuklarınızı terk ediniz ve itimade şayan müşavirin emirlerine yapışınız. Sizin için yaratılanlardan kendinizi mahrum etmeyiniz.”

Geliniz tarla ve iş yerlerimizde Tanrı'ya ibadet edelim. Geliniz ona devamlı ve insaflı çalışma ile hamd ve sena edelim. Geliniz insanlığa hizmet etmek suretiyle yaratıcımıza samimi dualarımızı sunalım. Geliniz Tanrı'nın bu çağ için olan bu Kanununu hatırlayalım.

“ Vaktinizi avarelik ve tembellikle öldürmeyiniz; kendinize ve başkalarına yararlı şeylerle uğraşınız. Ufkundan hikmet ve beyan güneşinin doğduğu bu levihte emir işte böyle sadır oldu. Tanrı katında insanların en menfurunu, oturup başkalarından isteyendir. Sebeplerin müsebbibi olan Tanrı'ya tevekkül eyleyerek sebeplere yapışınız. Her kim bir sanat veya kazanç sağlayacak bir işle meşgul olur ve amel eyler ise, böyle bir amel Tanrı'nın katında aynı ibadet sayılır. Bu, ancak O'nun herkese şamil büyük fazlıdır. ”

TANRI EMRİNİ ÖĞRETMEK

Bir Bahai'nin görevi nedir diye biri bize sorarsa, diyebiliriz ki bir Bahai :

- 1- Dini çalışıp öğrenmeli
- 2- Öğretilerini uygulamalı
- 3- Mesajını duyurmalıdır. Hz. Bahau'llah der ki : “ Tanrı kişinin yetenekleri ölçüsünde onu kendi Emrini anlatmakta görevlendirilmiştir.”

Niçin Tanrı Emri bizim için zorunludur.

Bir kişi korkunç bir hastalıktan ıstırap çeker ve kendisini tedavi edip bütün sızı ve ıstıraplardan kurtaran bir ilaç bulursa şüphesiz ki o ilacı saklar. Fakat eğer bir arkadaşının aynı hastalıktan ıstırap çektiğini görürse ilaçla ne yapacaktır? Onu

egoistçe kendisine saklayıp arkadaşının ıstırap çekmesine izin mi verecektir? Şüphesiz ki hayır. İlacı memnuniyetle arkadaşına götürmeli ve onu ilacın hastalığını derhal tedavi edeceğinden temin etmelidir. Çünkü o ilacı kendinde denemiş bulunmaktadır.

Hz. Bahauallah, her şeyi bilen doktordur. Bizim bütün hastalıklarımızı tedavi edecek hayret verici bir ilaç getirmiştir. Dünya insanlarını batıl inanç, ümitsizlik ve bölücülük hastalığı yok ediyor. Kendisi bu ilaçla tedavi edilmiş ve ilacı bilen gerçek bir Bahai diğerlerinin ıstıraplarına karşı nasıl ilgisiz kalabilir? Kuşkusuz Tanrı öğretilerinden aldıklarını, her tarafta rastladığı hasta kardeşleriyle paylaşmaya çalışmalıdır. Bahai dininde vaaz vermek yöntemiyle Tanrı mesajını yaymakla görevli kimseler yoktur. Bundan dolayı insanları dine kılavuzlama sorumluluğu her inanan kişinin omuzlarına yüklenmiştir. Tanrı mesajını diğer insanlara vermekle kazancımız ne olacaktır? Ordu toplamaya çalışmıyoruz. Mesajı vermekten maddi kazanç da beklemiyoruz. Biz yalnız Tanrı Emrini öğretiriz. Çünkü diğer insanlara karşı sevgi besleriz ve Tanrı'nın bu zamanda bize bağışladığı yüce ihсандan mahrum kalmalarını istemeyiz. Hiçbir zaman fikirlerimizi diğer insanlara zorla kabul ettirmek için uğraşmayız. Onlarla münakaşa etmeyiz, onlara takdim ettiklerimizi reddederlerse biz onların yanlış, bizim doğru olduğumuzu söylemeyiz. Biz yalnız Tanrı'nın Hz. Bahauallah vasıtasıyla bize gönderdiği Mesajı takdim ederiz. Bunu kabul etmeleri onlara kalmıştır. Başkalarına karşı olan sevgimiz Bahai olmalarına bağlı değildir. Hz. Bahauallah bize şu şekilde yapmamızı emrediyor:

“Ey Bahailer! Sizler sevgi maşrıkları ve Tanrı inayeti matlalarısınız. Dilinizi bir kimseye sövmekle kirletmeyiniz. Gözünüzü yaraşmaz şeylerden koruyunuz. Sizde olanı gösterini; kabul olundu ise ne ala, aksi takdirde taarruz batıldır, onu, müheymin ve kayyum olan Allah'a yönelerek kendi haline bırakınız. Kedere sebep olmayınız, nerede kaldı ki fesat ve niza. Tanrı inayetli ağacının gölgesinde büyüyüp Tanrı iradesine göre amel eyleyeceğinizi ümit ederiz. Hepiniz tek bir ağacın yaprakları ve tek bir denizin damlalarısınız.”

Hz. Bahauallah, Emri başkalarına öğretmeden önce kendi kendimize öğretmemizi ister. Bu demektir ki başkalarının bu öğretilere uymalarını ümit etmeden önce, O'nun öğretilerini bilmek ve kendi yaşantımızda uygulamak için elimizden geleni yapmamız gerekir. Hz. Bahauallah şöyle buyuruyor :

“Baha Ehli, Rabba hikmetle hizmet etmeli, başkalarına yaşamlarıyla örnek olmalı ve işlerinde Tanrı nurunu göstermelidirler. Gerçekte, davranışların etkisi sözlerden daha etkilidir... Öğretici tarafından konuşulan kelimelerin etkisi, niyetindeki temizliğe ve onun farklılığına bağlıdır. Bazıları sözlerle yetinirler, fakat sözlerin doğruluğu amellerle denenir ve yaşam şekline

bağlıdır. İnsanın makamını gösteren amellerdir. Sözler Tanrı'nın isteğine uygun olmalı ve bunlar ise levhlerde kaydedilmiştir.”

Başkalarına manevi bir ilerleme ve takdis kaynağı olmak bizim için imtiyazdır. Belki de ruh dünyasında bizim için, insanlara yaşamlarının amacını anlatmaktan ve evrensel bir dinde birleşmede yardımcı olmaktan daha değerli bir şey yoktur. Hz. Abdülbaha, her Bahai'nin Hz. Bahauallah'ın Dinine yılda en az bir kişiyi kılavuzlaması gerektiğini söylemiştir. Hz. Bahauallah'ın Emrini öğretmek eğitim düzeyimize bağlı değildir. Hz. Abdülbaha, okuma-yazma bilmeyen bir kimsenin bile amel ve davranışlarla insanlığın gerçek bir hizmetkârı olduğunu ispat edebileceğini söylemektedir. Gerçek bir Bahai hayatı yaşadığımız zaman insanlar kendilerinden değişik olduğumuzu göreceklerdir. Bu ise çağımıza ait Tanrı'nın öğretilerini uyguladığımızdan dolayı ileri gelmektedir. Hz. Abdülbaha'nın aşağıdaki levhinden, Dini öğretmenin önem ve inayetinin bize ne getirdiğini açıkça anlamaktayız.

“Bugün açık olarak biliniyor ki görünmeyen ilahi yardım, Mesajı anlatıp yayanlarla beraberdir. Eğer mesajı anlatma işlemi ihmal edilirse, Tanrı yardımı tamamen kesilebilir. Bundan dolayı ilahi dostların, Mesajı anlatmakla meşgul olmaksızın yardım almaları olanaksızdır. Bütün koşullar altında Mesaj açıklanmalıdır. Fakat hikmetle... Ahbaplar, ruhları eğitmekle meşgul olmalı. İnsanlık dünyasının manevi neşe ve güzel koku kazanmasına yardımcı vasıtalar olmalıdır. Örneğin ahbaplardan her biri, ihmal edilmiş, ruhlardan biri ile doğru muamele ve arkadaşlık bağları kurar, mükemmel bir şefkatle onunla yaşar, birleşirse ve onu İlahi Nizama, Semavi Öğüte ve Öğretilere kılavuzlarsa, muhakkak ki ihmal edilmiş uyaracak ve cehaletini bilgiye çevirecektir.”

ALKOLLÜ İÇKİLER YASAKLANMIŞTIR

İnsanın ruh ve aklından dolayı hayvanlardan nasıl değişik olduğunu gördük. Tanrı, insanoğluna inayet buyurduğu bu değerli hediyelere önem vermemizi beklemektedir. Akıllarımızı ve ruhlarımızı mümkün olduğu kadar sağlıklı tutmaya gayret etmeliyiz.

Alkollü içkiler akli o derece zehirler ki insanlar içkili oldukları zaman insanlık mevkillerini unuttur ve hayvan seviyesine düşerler. Hz. Bahauallah bunun için alkollü içki kullanmamızı tamamen yasaklamıştır.

Bu dine inanmadan önce, alkollü içki kullanma alışkanlığında olup şimdi ise Bahai olan birçok kişiler vardır. Hz. Bahauallah'ı Tanrı'nın zuhuru olarak kabul

ettikten sonra maddi, fiziki ve manevi kayıptan başka bir şeye yaramayan bu zararlı alışkanlıktan vazgeçerek, O'na olan sevgi ve sadakatlerini ispat ettiler. Şimdi onlar Hz. Bahauallah'ın öğretilerini aracılığı ile bize sağladığı yaşam suyundan içerler. Artık onlar neşeli olmak veya günlük problemlerinin unutturulması için alkollü içkilere gereksinim duymazlar.

Dünyada bazı kabileler festival veya törenlerinde alkollü içki sunmaya veya içmeye alışmışlardır. Şimdi ise Bahai oldukları için bu törenleri hala yaptıkları halde alkollü içkiler yerine alkolün zararından yoksun lezzetli meyve suları sunmaktadırlar.

Bahai dininde yalnız alkollü içkiler değil, vücut ve aklı zehirleyen afyon gibi uyuşturucu maddeler de yasaklanmıştır.

KUTSAL GÜNLERİ GÖZETMEK

Bahai'lerin yıl boyunca çalışmamalarını gerektiren dokuz kutsal gün vardır. Bu günler tespit edilmiştir. Çünkü her birinde dinde çok önemli olan bazı özel olaylar olduğundan, bu günler diğer günler gibi sayılmamalıdır. Kutsal günlerin yedisi bayram günleri olup ikisi ise Hz. Bab'ın şehit edilmesi ve Hz. Bahauallah'ın suudunu anma günleridir.

Bayram günlerinden birincisi, oruç devresinin sonunu ve yeni yılını başlangıcı belirten Nevruz Bayramıdır.

Diğer bayram ise Rızvan bayramı sürecindedir. Bu, Hz. Bahauallah'ın Bağdat'ta bulunduğu bir sırada Emrini açıklama yıl dönümüdür. Rızvan günleri dediğimiz on iki gün esnasında Hz. Bahauallah, müminlerinin O'nu son defa görmek için geldikleri yer olan Rızvan adlı bir bahçede, İstanbul'a gitmeden önce bir süre kaldı.

Hız. Bahauallah Bağdat'tan sürülmüştü. O'nu seven ve hürmet eden yüzlerce insan ile birçok müminleri O'nun ayrılışı nedeniyle çok üzölmüşlerdi. Fakat O'nun sevenlerin kalplerini elem ve acılar ebedi neşeye dönüşmeliydi. Çünkü Hz. Bahauallah, geçmişin ilahi zuhurlarınca geleceği önceden haber verilen ve Hz. Bab'ın kıymetli hayatını uğruna feda ettiği kişinin kendisi olduğunu, bu günlerde açıkça ilan etmişti. Bu muhteşem on iki günün anısını her yıl Rızvan Bayramında kutlarız. Bu günlerin birinci, dokuzuncu ve on ikinci günleri kutsal günler olup, o günlerde çalışmamalıyız.

Sonra, Hz. Bab'ın ilk defa Şiraz'da Molla Hüseyin'e görevini açıkladığı gün olan, Emrini açıklama yıl dönümü vardır.

Bayram günlerimizden altıncı ve yedinci Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın doğum günleridir.

Bahai kutsal günleri şunlardır :

- 1- 21 Mart Nevruz Bayramı (yeni yıl)
- 2- 21 Nisan Rızvan'ın ilk günü Hz.Bahaullah'ın Emrini İlanı(1863,saat 15:00)
- 3- 29 Nisan Rızvan'ın dokuzuncu günü
- 4- 2 Mayıs Rızvan'ın on ikinci günü
- 5- 23 Mayıs Hz. Bab'ın Emrini İlanı (1844, 22 Mayıs güneşin batılından iki saat on bir dakika sonra)
- 6- 29 Mayıs Hz.Bahaullah'ın Suudu (1892, saat 03:00)
- 7- 9 Temmuz Hz. Bab'ın şehadeti (1850, öğle civarı)
- 8- 20 Ekim Hz. Bab'ın doğumu (1819)
- 9- 12 Kasım Hz. Bahaullah'ın doğumu (1817)

Bahailere göre güneşin batışı bir günün sonu ve diğerinin ise başlangıcıdır. Bunun için kutsal günlerin her biri bir önceki günün güneş batışından sonra başlar. Örneğin; Hz. Bab Emrini 22 Mayıs günü güneşin batışından 2 saat 11 dakika sonra açıkladı. Hz. Bab'ın Emrini açıklaması 22 Mayıs günü güneş batışında başlar ve 23 Mayıs güneş batışında sona erer. Hz. Bahaullah'ın suudu, 28 Mayıs günü güneş batışı ile başlar ve 29 Mayıs günü güneşin batışıyla sona erer.

Hz. Abdülbaha, bu kutsal günlerde dinin ilerlemesi ve insanlığa hizmet için önemli bazı adımlar atarak yılın geri kalan günlerinden daha değişik olması için uğraşmamız gerektiğini söyler. Bir Bahai merkezi veya sınıfı kurabiliriz. Topluluğun kendi kapasite ve özel gereksinimlerine göre bir okul veya hastane yapımına başlayabiliriz.

Bireysel yaşamımızda ve toplumumuzda daha iyi bir üye olduğumuz kadar, daha iyi Bahai olmamıza yardım edecek kararlar da alabiliriz. Hz. Abdülbaha'ya göre, bizim için bayram günü yalnız güzel yiyecek yemek ve iyi vakit geçirmek değildir. Bunlarda bayramın bir bölümü olmakla beraber görevler ve eğlence bir arada yapılmalıdır.

Hz. Bab'ın şehadet veya Hz. Bahaullah'ın suud günlerinde , üzüntü hissetmek bizim için doğal olduğu halde oturup matem tutmayız. Biliyoruz ki Tanrı Zuhurlarına olan bağlılığımızı gösterebileceğimiz tek yol, yaşamlarımızı, O'nların uğruna yaşayıp öldükleri Emrin hizmetine vakfetmektir.

Bahailer kutsal günlerde birbirleriyle buluşmak ve özel dualar okumak için toplanırlar. Bu toplantılar çok önemlidir. Çünkü onlar vasıtasıyla toplum üyeleri arasında birlik kurulur. Bahailerin birliği ise İlahi takdislere neden olur. Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Tanrı arzusu tarafından, Tanrı dostları ve Rahim’in cariyeleri arasında günden güne birlik ve uyuşmanın artması kararlaştırılmıştır. Bu gerçekleşmedikçe işler, hiçbir vasıtayla ilerleyemez. Hepsinin uyuşma ve birliği için en büyük vasıta ruhani toplantılardır. Bu sorun çok önemli olup, ilahi teyidi çekecek bir mıknatıstır.”

EVLİLİK

Bahai dininde inziva yaşamının olmadığını görmüştük. Bahai dininde evlilik önemli bir kurumdur. Hz. Bahauallah en kutsal kitabında buyuruyorlar:

“ Ey İnsanlar! Evleniniz ki sizlerden, kullarım arasında Beni anacak olanlar meydana gelsin.”

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Bahai evliliği, erkek ile kadının ruhen ve bedenen birleşmesi demektir. Böylece bütün ilahi dünyalarda ebedi birliğe sahip olabilir ve birbirlerinin ruhani yaşamlarını geliştirebilirler. Bahai evliliği budur.”

Bahai evliliği nasıl yapılır? Bir Bahai evliliği için gerekli olan koşullar şunlardır:

- 1- Kız ve erkek birbirleriyle evlenmeye razı olmalıdırlar. Birbirleriyle evlenmek için zorlanamazlar.
- 2- Gelin ve damadın anne ve babaları sağ iseler evlilik için rıza göstermelidirler.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“ İnsanlara sevgi, arkadaşlık ve birlik getirmeyi arzu ettiğimiz için anne ve babalarının rızasını da şart kıldık ki düşmanlık ve kötü histen kaçınılsın.”

Gerekli olan bu rızalar alındıktan sonra Ruhani Mahfillerini evlenme niyetlerinden haberdar ederler. Mahfilin temsilcilerini evliliğe şahit olarak göndermesi için bir tarih tespit ederler. Sonra birkaç kişinin huzurunda Hz. Bahauallah tarafından En Kutsal Kitabında emredilen aşağıdaki ayeti tekrarlarlar:

“Gerçekten biz hepimiz Tanrı iradesine razıyız.”

Ve gelinde şöyle der:

“Gerçekten biz hepimiz Tanrı iradesine razıyız.”

Bundan sonra kız ile erkek, karı koca ilan olunurlar. Evlenme tarihleri Ruhani Mahfilce kayıt edilir. Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Bahai nişanı, bütün tarafların mükemmel anlaşma ve tamamen rıza göstermeleridir. Büyük bir dikkat göstermelidirler ve birbirlerinin karakterlerinden haberdar olmalıdırlar. Aralarındaki sıkı anlaşma ebedi bir bağ olmalı , amaçları ise bitmeyen bir ilgi, arkadaşlık ve birlikte yaşam olmalıdır. ”

Bu öğretilerin ışığı altında evlilik yalnız maddi değil aynı zamanda ruhani bir oluşumdur. Kızlarımız ve oğullarımız evlendikleri zaman bunu bir alışveriş olarak nitelendirmemeliyiz, onları bir birliğe sokmaktayız. Bazı insanlar arasında kız ile anne babasının damat ailesine belli bir miktar hediye vermesi veya bunun tersi bir alışkanlıktır. Bahai evliliğinde böyle bir sistem yoktur.

Hz. Bahauallah ve Abdülbaha tarafından evlilik için yazılan güzel dualar vardır. Bunları okumak farz değildir. Fakat arzu edilirse ayetlerle birlikte okunabilir.

Diğer mutlu olaylarda olduğu gibi evlilikte de her kabile veya milletin insanları birbirlerini eğlendirmekte ve kültürlerinin bir parçası olan herhangi bir gösteri yapmakta serbesttirler. Fakat bu gelenekler Tanrı öğretilerinin karakter temizliğini ve insan şerefini devam ettirmek aleyhine olmamalıdır. Yeni bir araya gelmiş insanlık kültürünü zenginleştirecek güzel folklor, oyun ve şarkılar vardır. O halde evlilikte veya diğer festivallerde halkın güzel kültürünü gösteren her türlü eğlence yapılabilir.

Bir Bahai'inin, Bahai olmayan biriyle evlenip evlenemeyeceğini soranlar olabilir. Bahai bir kız veya erkeğin Bahai olmayan biriyle evlenmesi mümkündür. Gerçekte Hz. Bahauallah'ın bize Emirlerinden biri de şudur :

“Bütün dinlerin insanlarıyla neşe ve güzel koku ile eş olmak, dağın Konuşucusu tarafından ilan edilen ileriye götürmek ve sorunlarda adaleti yerine getirmektir. Samimiyet ve sadakat taraftarları dünyadaki bütün insanlarla neşe ve güzel koku içinde eş olmalıdırlar. Çünkü dayanışma dünyadaki daima birlik ve uyuşmaya yöneltmekte, birlik ve uyuşma ise dünya düzeninin ve milletlerin yaşam nedenleridir. Düşmanlık ve kinden ayrılarak, acıma ve nezaket ipini sadakatle tutanlar kutludurlar.”

Bahai olmayan biriyle evlenecek bir Bahai, hayat arkadaşına kendisinin Bahai olduğunu açıklamalı ve Bahai evlilik kanunlarını uygulaması için rızasını istemelidir. Bir Bahai olarak ondan Bahai törenine katılmasını istemeli. Kendisi de Bahai olmayan eşinin dininin evlilik törenlerine katılmaya hazır olmalıdır.

Bahai evlilik kanunu da insanlığın birliğine diğer bir örnek olup, Bahai Dininin özel bir ekol ve grup anlamına gelmediğini gösterir. O insanlık içindir.

HÜKÜMETE SADAKAT

Hz. Bahauallah, topluma zarar verecek herhangi bir faaliyete katılmamızı yasaklamıştır. Biz de dürüst olmayan ve yıkıcı olan her şeyden kaçınmalıyız. Yaklaşık olarak yüz yıl önce Hz. Bahauallah yazılarının birinde şu prensibi koymuştur:

“ Bahailer, ülkesinde yaşadıkları her devlete karşı emanet, sadakat ve samimiyet göstermelidirler.”

Hükümete sadık olmayan bir Bahai, dinine de sadık olamaz. Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Bahai öğretilerine göre hükümete sadakat zorunlu bir manevi ve sosyal prensiptir. Ülke hükümetine itaat etmeli ve iyiliğini isteyenler olmalıyız. Bahai ruhunun özü şudur ki daha iyi bir ekonomik ve sosyal düzen kurmak için hükümetin prensip ve kanunlarına itaat edilmelidir.”

Hükümete sadakat aramızda olması gereken karakterin bir bölümüdür. Her türlü ihanet günahdır.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“ Bırakınız masumiyet ve doğruluk bütün hareketinizde ayırt edilsin.”
“ Ey İnsanlar! Doğrulukla dillerinizi güzelleştiriniz ve dürüstlük süsüyle ruhlarınızı süsleyiniz. Ey İnsanlar! Herhangi birine vefasızca muamele etmekten sakınınız. Yaratıkları arasında Tanrı'nın güvenilenleri ve halkı arasında O'nun cömertliğinin örnekleri olunuz.”

Burada her Bahai'nin dikkat etmesi gereken diğer bir önemli nokta belirtilebilir;

Dinimizin politika ile hiçbir ilgisi yoktur. Bahailer herhangi bir partinin politikasına iştirak edemezler. Bu, parti politikasına iştirak edenlere karşı

olduğumuz ve herhangi bir partiye karşı kin beslediğimiz anlamına gelmez. Tanrı'nın bize enerji ve potansiyellerimizi ilahi bir dünya düzeni oluşturmaya harcayacağımız bir yön çizdiğine inanıyoruz. Var olan politik partilerin tüm programlarının iyi yönlerini ve bunlardan daha da fazla ihtiva eden eksikliklerden de arınmış Tanrı vergisi bir planımız vardır.

Tanrı, döşememiz için düzgün bir yol tespit etmiştir. Bu yol ne sağa ne sola ne doğuya ne batıya meyillidir. Bu değişik millet ırk ve sınıflara ait olan dünyanın her yöresindeki insanlığın birliği yoludur. Bundan başka Hz. Bahauallah'ın dünyaya kurmuş olduğu düzenin kaynağı ilahidir. Tabii olarak mahiyet, derinlik ve amaçta insan yapısı ve genellikle birbirleriyle ihtilaf halinde olan ideolojilerden tamamen farklıdır.

Bir Bahai'nin politik hareketlere katılmamasının diğer bir nedeni vardır. Hz. Şevki Efendi'nin mektuplarının birinde bu husus şöyle açıklanmıştır:

“ Biz Bahailer bütün dünyada biriz. Aslında olan Yeni Dünya Düzenini oluşturmaya çalışıyoruz. Eğer her Bahai değişik bir politik partinin üyesi olursa, bunu nasıl yaparız! Bazıları birbirlerine karşıt olacaklardır. Birliğimiz sonra nerede kalacaktır? Politika yüzünden birbirimize karşı bölünürdük. Bu ise amacımıza karşıdır. Eğer Avusturya'daki bir Bahai'ye politik bir parti seçip ona katılması için serbestlik verilirse amacı iyi olabilir. Japonya, Amerika ve Hindistan'daki diğer bir Bahai'nin de aynı şeyi yapmaya hakkı olacağından belki de Avusturya'daki Bahai'nin bağlı olduğu partiye tamamen karşıt prensipteki bir partiye bağlanacaktır. Bu durumda dinin birliği nerede kalacaktır? Bu iki ruhani kardeş politik cemiyetlere girişlerinden dolayı birbirlerinin aleyhine çalışacaklardır. Avrupa Hıristiyanlarının birçok savaşlarda kardeş katilliği yaptığı gibi, bir Bahai için, kendi ülkesine ve dünyaya hizmet edebileceği en iyi yol, yavaş yavaş bütün insanları birleştirecek bölücü politik sistem ve dini akideleri kaldıracak olan Hz.Bahauallah'ın Dünya Düzeninin kurulması için çalışmaktır.”

NASIL BAHAI OLUNUR?

Bir çok defa şu soruyu işitiriz : Ben nasıl Bahai olabilirim? Bazı insanlar, Bahai dininin üye davet eden bir cemiyet olduğunu düşünürler, bu doğru değildir. Bazıları ise Bahailerin insanların isimlerini değiştirmeye ve onlara dini sınıflarda yeni bir isim vermeye meraklı olduklarını sanırlar, bu da doğru değildir.

Bahai olmak demek, Tanrı'nun birliğine, dinlerin birliğine ve insanların birliğine kanaat getirmek, dinin ilerleyici ve devamlı olduğunu kavramak demektir. Bundan başka bir Bahai bütün dinlerin menşelerinde ilahi ve eşit olduklarına kanaat getirmiştir. Böylece bir Bahai, Hz. Bahauallah'ın – Tanrı'nın Şerefi- bu çağa ait Tanrı Zuhuru olduğuna inanır. Geçmişin Tanrı Zuhurları gibi, Hz. Bahauallah bu çağda bizim için yeni bir mutluluk ve birlik çağı açmaya gelmiştir. Bir kimse Bahai olduğunda kalbinde Hz. Bahauallah'ın sevgisini bulur. Bu kanaat orada olduğu zaman Bahaiyiz. Bir kişiyi Bahai dinine dahil etmek için hiçbir tören, vaftiz ve isim değiştirme gerekmez. Diğer bir deyimle, kanaat getirmeden din değiştirmeye inanmayız. Kanaat getirmenin ise törene ihtiyacı yoktur. Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Hz. Bahauallah'ın öğretilerine göre yaşayan insan Bahaidir.”

Bahailerin amaçları insanlara hizmet etmek dünyaya birlik ve mutluluk getirmektir. Bahailer insanların kalplerini değiştirmeye uğraşmaktadırlar. Kalbin değişimi ancak Tanrı Kelamının gücü ile mümkün olmaktadır.

Bir defasında Hz. Abdülbaha'ya Bahai nedir diye sorulduğunda şöyle cevap verdi: “ Bahai olmak sadece dünyayı sevmek, insanlığı sevmek, ona hizmet etmeye uğraşmak, genel barış ve kardeşlik için çalışmak demektir.

Bir ayna temiz olduğu zaman ışığı yansıtır. Temiz olmadığı zaman ise hiçbir şey yansıtmaz. Eğer Bahailer dinlerini başkalarına da öğretirlerse bu, kalplerin aynalarından taassup, kin ve düşmanlık tozlarını temizlemeye bir girişimdir. Temiz kalpli insanlar Gerçek Güneşi ile temas ettikleri zaman ışığı büyük ölçüde alırlar ve başkalarına yansıtırlar.

Bugünün birçok Bahaileri, kalplerinde daima bu çağ için yeni öğretilere sahip olmanın gerekliliğini hissetmiş fakat hislerini uygulama alanına nasıl koyabileceklerini bilmeyen kimselerdir. Bir dinde var olmasını arzu ettikleri bütün öğretileri içeren böyle bir dinin dünyada bulunduğunu bilmiyorlardı. Bahai dini hakkında duyar duymaz Ona Tanrı Sesi olarak inandılar. Çünkü Hz. Bahauallah hakkında bir şey bilmeden önce Tanrı sesini kalplerinde duymuşlardı. Onlar şimdi Gerçeklik Güneşinin ışınları doğrultusuna konmuş ve Onun görkemini yansıtan temiz aynalardır. Kalp aynaları temiz olsa bile onu ışığa yöneltmezlerse karanlıkta kalacaklardır.

Herhangi bir kişide bu gerçek kanaat ve algı görünürse, o kişi Bahai olur. Bununla beraber Bahailer tarafından doldurulup imza edilen, isim ve adreslerini içeren ve buldukları ülkenin Merkezi Ruhani Mahfillerini Hz. Bahauallah'a inandıklarını haberdar eden bir form vardır. Bu şekilde kişi, Hz. Bahauallah'ın taraftarı olduğundan Bahai Dünyasını haberdar eder. Kişi formu imzaladığı

zaman Bahaidir. Bahai olduğu zaman ise insanların hizmetkarı olur. Formu imzalamakla kişi, onu çağın ilahi kılavuzluğunun bir bölümü olan Tanrı vergisi irade vasıtasıyla insanlığa hizmet etmeyi taahhüt eder. Her ülkenin Merkezi Ruhani Mahfilleri tarafından formlar basılır. İmzalamaları için de o ülkedeki iman sahiplerine verilir. İmza edilmiş formlar Mahalli Ruhani Mahfiller aracılığı ile Merkezi Mahfile iade edilir. Mahalli Mahfilin bulunmaması halinde kendilerini Bahai olarak ilan edenler, formu doğrudan doğruya Merkezi Mahfile gönderebilirler.

Bir Bahai insanlara hizmet eder ve onlar için dua eder. Açıklanmış sayısız güzel dualar arasına şunu okuyalım:

“ Ey Kerim Allah! Sen bütün beşeriyeti bir kökten yarattın. Hepsinin bir aileye mensup olmasını istedin. Hepsi Mukaddes huzurunda , senin kullarıdır. Bütün beşer senin çadırına sığınmış sana mahsus nimet sofrasının etrafına birikmiştir. Hepsi Nuru İnyetinle münevverdir.

İlahi! Sen cümlesine karşı lütufkarsın. Cümlesinin rezzakı, cümlesinin ilticagahısın. Hepsine hayat ihsan edersin. Her birine ve kafesine, kabiliyet ve idrak verdin. Hepsini rahmet denizine batırdın. Ey Kerem Sahibi! Onları birleştir. Dinler ittifak etsin. Milletler bir millet olsun. Şöyle ki; kendilerini bir aile ve bütün kürre-i arzı bir vatan bilsinler ve tam bir ahenk içerisinde yaşasınlar.

İlah! Umumi sulhu tesis et. İlahi! Kalpleri birbirine bağla. İlahi! Hoş kokulu muhabbetinle kalplerimizi ferahlandır. Hidayet nurunla gözlerimizi nurlandır. Teraneyi beyanıyla kulaklarımızı okşa. Cümlemizi inayetin kalesinde muhafaza buyur.

Sen kuvvetlisin. Sen bağışlayıcısın. Sen ayıpları örtensin.”

- ABDÜLBAHA-

“ Bollukta bol verici, darlıkta şükredici ol. Komşunun güvenine layık ol, ona güler yüzle bak. Fakirlere hazine, zenginlere öğütçü, yoksulların feryadına yetişici ol. Verdiğin sözün mukaddesliğini ihlal etme. Hükmünde insaflı, sözünde çekingen ol. Kimseye haksızlık etme, herkese karşı halim ol. Karanlıkta yürüyenlere lamba, kederlilere sevinç, susuzlara deniz, darda kalanlara melce mazlumlara destek ve koruyucu ol. Her hareketinde doğruluk ve dürüstlük kılavuzun olsun. Gariplere yurt, dertlilere derman, mültecilere kale ol. Körlere göz, yolunu şaşırmişlara hidayet meşalesi ol. Gerçek çehresine ziynet, vefa alanına taç, hakseverlik mabedine direk, beşer cismine can, adalet ordusuna sancak, fazilet ufkuna yıldız, gönül

toprağına Őbnem, bilgi denizde gemi, iyilik semasında güneŐ, hikmet tacında műcevher, asrın fezasında ay, tevazu ağacında meyve ol.”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ő.